

Giới thiệu Tội Cho Cô Gái Đó

Truyện Tội Cho Cô Gái Đó (Thiên Sứ Tội Lỗi) của tác giả trẻ Như Song (Runa) kể về một người con gái lúc nào cũng phải đấu tranh với cuộc đời của cô dù thắng hay thua đều do số phận sắp đặt tất cả. Cuộc sống khiến cô đôi lúc mệt mỏi, nản cô rất muốn bỏ cuộc qua những trò đùa của số phận.

Cô bất chấp yêu người lợi dụng, đùa cợt, coi cô là thú vui trong cuộc sống của họ. Cô chính là người để cái thế giới này mua vui, là cái trò cười cho dòng đời lạnh lẽo và bạc bẽo này...

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Vô Tình..

[ALo ,mày đang đâu vậy ? Có đi sinh nhật Đức Nô không?]

[Có! Tới nhà đón tao đi sắp muộn rồi nhanh lên]

[nó mời mày ak?] - cô gái buộc tóc đuôi gà phi như bay trên chiếc Ninja tím còn đằng sau là Quế anh cười con xe rùa đi trong gió .

[uk nhanh lên] -tiếng vọng chỉ còn lại tút tút ...

Cô cũng không thể hiểu là tại sao Đức Nô lại mời cái Na ~ người yêu cũ mà hần ta ghét nữa. Thật không thể tin nổi!!!

☐30phút sau tại quán hát Anh Quân☐

“Yến ơi yến ơi Thăng này Yến ơi”-chưa tới cửa quán hát đã nghe thấy giọng của nhỏ Na - người yêu cũ Đức Nô . Bước xuống xe cô đã trông thấy anh người con trai khoắc áo sơ mi trắng mái tóc ngắn hơi chéo ,khuôn mặt trắng bánh trai ngồi trên con Way-f của anh.

Anh nhìn thấy cô nở nụ cười đẹp ,cô cũng khẽ nhếch môi cười lại và cố tỏ ra yêu anh (khụ khụ) để cheu tức con Lan Anh - người đang để ý anh.Cô liền khoắc tay anh đi vào trong bước đi trước ánh mắt của mọi người nhất là cô ta ,lên tầng thấy mọi người tới đông đủ hết cô liền rút tay khỏi anh khép mình lại.

Thấy đã đông đủ Đức Nô liền kêu mọi người vô phòng, cô nấp sau Thăng bóng anh không cao lắm nhưng cũng đủ che cho cô.Phòng cũng không tới lắm bên trong chỉ có hai nữ năm nam nếu tính thêm tụi cô nữa là hơn chục người.

Bắt đầu nhập hội,giường như suốt buổi cô toàn giật rượu giật thuốc lá của anh để uống với hút,để ý anh hết từng cử chỉ động tác lời nói đều lưu lại trong mắt cô.con Lan Anh ngồi cùng anh cô liền uống hết hai cốc bia nữ,người tiếp theo vào phòng làm cô không thể ngờ được là Trường- người từ đầu làm huynh muội rồi tới người yêu của cô đó chính cô đã bỏ anh ngày đó và giờ gặp lại cô thật không thể ngờ rằng hần không để ý cô. Bóng đèn điều chỉnh nhấp nháy nhạc DJ bắt đầu nổi lên bọn con trai thành nhóm nhảy.

Cô liền đứng dậy chuẩn bị ra ngoài chợt đôi tay ai đó đã giữ cô và kéo cô lên nhảy va ngày vào Trường khiến cô khó chịu muốn anh buông ra.

“buông ra,buông” anh vẫn không chịu vẫn kéo cô vào giữa,cô liền giữ tay anh lại,cổ vùng mình ra khỏi anh.

BỐP...

Cái tát giữa má anh làm tim cô xoáy lên,không chần chừ gì cô quay lưng ra khỏi cửa. Mọi thứ trong chớp mắt cô ân hận cắn rứt thấy Lan anh với Quế Anh bên ngoài bên rừng mình. ☐20phút sau☐ Thăng bước ra trong bộ dạng nhếch nhác nhưng vẫn không mất vẻ quyền rũ (chót cùi aha) ngồi xuống ghế thấy Lan Anh vẫn ngồi chỗ cầu thang cầm cốc bia đầy bọt trắng gượng cười nhìn cô. Một động tác mạnh kéo cô xuống ghế cạnh anh ngã xuống vai anh ,lầm đầu óc cô đảo lộn.LAN ANH bỗng chạy lên tầng trên cùng cốc bia của ả.

Đôi tay cô liền với cầm anh nghiêng cổ xang chạm vào đôi môi đầy sắc rượu của anh, 5 giây đã bị anh hảy cô liền cười hờ.Đúng vậy chỉ cần như vậy để người trên tầng nhìn thấy là đủ rồi. Liền khoắc tay anh nhắm mắt tỉnh lặng.

“THĂNG XUỐNG phòng rưới quẩy đi “

Anh liền nhắc người đi xuống cô đuổi theo ngăn không cho đi gần rưới phòng cô kéo tay anh lên tầng quay lại phòng trên.

Anh bóc bimbim cô giật lấy đút cho anh cái rờ cho anh nhưng anh không hề ăn ,những cái cô lén ăn rờ cho anh ăn cũng có. (há há há).

“về tao đưa Yến về cho- cô nghe mưng máng giọng Thăng nói với Đức Nô.

“ơ này tao không có say đâu nhá tao tự về được mà” cô phản kháng

“mày nhìn mày bây giờ mà không say ak để tao đưa mày về” Thắng riu cô đi rửa mặt rồi riu cô ra cửa.

Trong lòng rất vui vừa lên xe đã ôm lấy anh,mượn say để ôm anh . “ối rồi Yến mày làm gì Thắng thế” - làm cho cả lũ cười một trận.

Trên đường đi ngoài ôm anh toàn lợi dụng lúc anh quay lại để hôn má anh cái. (hề hề)

Thắng không hề tức giận chỉ nói cô hâm à rồi cười nhẹ tới gần đường nhà cô rùng xe để anh về cô không ngăn ngại vén cổ áo trắng anh lên cắn cái không đau lắm. Anh chỉ khẽ nhủ mày nhìn cô,cô biết anh đau nhưng cô làm như vậy chỉ để anh tỉnh mà đi về thôi.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tình

“Mẹ...mẹ..mẹ đừng bỏ con”

- Bóng người phụ nữ xách vali quay lưng đi ,đằng sau là một đứa nhỏ gái tầm bốn tuổi được giữ lại bởi đôi vớ chồng trẻ.

Mẹ...mẹ...mẹ

“Yến tỉnh lại tỉnh lại đi cháu”

mờ mờ mở mắt trước mặt là bà cụ già nua gần 80 tuổi .

“Bà ngoại, bà ơi ahu”- Bà ngoại là người duy nhất quan tâm chăm sóc cô ở cái gia đình này.

“rồi cháu yêu chỉ là mơ thôi ,mọi chuyện sẽ qua thôi mà”

-bà an ủi cô. LAU hết nước mắt cô đã từng thề rằng sẽ không bao giờ rơi nước mắt vì ai nữa, từ lần lên trên đây học cô đã yêu lại nhưng yêu thật là người thứ hai tán cô trên đây.

THÀNH HÍT -đã Yêu hấn ta thật ,hấn ta hết lần này tới lần khác muốn cô thay đổi. Quay lại những bốn lần là biết rồi đấy, hấn ta yêu ảo coi cô là trò thú vui tiêu khiển trong cuộc sống của hấn.

Và một lần nữa hấn ta ra mặt cho cái Na - em gái kết nghĩa ,định đánh cô thay cho em gái hấn bị những chị lớp trên mượn cớ vụ của cô đánh nhỏ. Đòi hài thật đi đâu về đâu cũng gặp những người mình không muốn gặp nhất,tại sao vậy? Thành trò điều cợt à?hay sống là phải diễn trên lớp mặt nạ thẳng hề? Nếu đã như vậy thì diễn sâu quá mức sẽ lún đấy!

Nhập tâm đấy mà quên bẵng đi luôn con người thật của mình.

Sau lần hấn ta cô bắt đầu làm thân với khói thuốc thơ mộng, huyền ảo với ánh đèn cùng vũ công và nhạc nổi DJ trong Quán Par Vip .Dường như đêm đến không khỏi thân mình bị đánh đập vì đã ôm Thắng lần trước

- từ lúc đi sinh nhật Đức Nô về là có bà hàng xóm đã nhìn thấy mọi chuyện và kể cho gia đình cô.

“Này”-cô gờ mu bàn tay bị đánh cho anh coi .Xe cô bị cấm đi nên cô nhờ anh tới đón lại lần nữa ôm anh tiếp ẩm áp biết bao cô đã biết trước là tình này không thể bền lâu được mà vẫn cứ lún sâu xuống.

Cư xử với anh trong lớp thân mật để cheu tức con Lan Anh,bài kiểm tra cũng làm hộ anh. Cái cảm giác được anh quan tâm nuông chiều đó khiến cho cô sao chẳng không biết là tình yêu hay tình anh trai em gái nữa.

Cô lại nhớ lần anh nói “anh chỉ coi em là bạn thôi cả nó (LAN ANH) cũng thế. Nge chưa!”

-Cứ tưởng rằng như hạnh phúc đang mỉm cười với cô nhưng cho tới một ngày :

[nay tới đón em nha]

[không! Lạnh lắm anh không đi được đâu em nhờ ai đi]

sau đó là tiếng tút tút...

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Sự Thật Là Mất Lòng Nhau

Tối lớp từ đầu giờ tới lúc tan anh vẫn không hề đoái hoài đến cô. Nhiều lần cô lên tiếng nói chuyện anh giả vờ như không nghe thấy

“xúu đưa em về nhà” anh mới quay lại nhìn cô ánh mắt dường như không còn ấm áp như trước nữa rồi.

“anh bận rồi”- anh đứng lên ra về khiến lòng cô xáo trộn. Tối lúc ra nhà xe thấy Trang nói

“Thắng đưa Lan Anh về đi kìa cứ để nó đứng mãi vậy”- nghe xong câu đấy cô mới ngó người quay lại đã thấy con Lan Anh chèo lên xe anh phóng vút đi trong làn sương mờ nhạt.

Bỗng hai dòng nước mắt rơi xuống là cô đang khóc ư? Nào có chứ? Đứng đấy nước mắt khiến làm mờ kính cô đeo. Cũng may cô đeo khẩu trang nên không ai để ý, tự thở dài rồi lên xe Duy đi về,

Dường như tối đó còn chưa đủ sáng hôm sau trong giờ học anh đã đổi chỗ trên con Lan Anh ngồi. Cô nhếch mép cười hờ, con Lan Anh thấy vậy liền được.

“chiều qua Yến được người yêu lại về kia sướng thế không biết nữa”-nghe xong cô không ngần ngại tặng má nó một bạt tay .

“mày không biết cái gì thì đừng có nói”

Con Lan Anh ôm má

“mày bị điên à tao thích nói vậy thì sao”.

“có qua có lại tát lại nó cho bằng nhau”- Anh nhìn cô về mặt thờ ơ vô cảm nói. Thế là thế nào anh vô tâm đến vậy sao? Cô ác tới thế sao? Là cô sai sao? Tại sao chứ? Toàn bộ câu hỏi vây quanh cô nhưng không có câu trả lời nào thích đáng cả.

Cô xuống dưới chỗ Trang gục mặt vào vai cô bạn khóc kể rõ mọi chuyện cho Trang. Bảo sao hôm qua cô gọi cho anh anh lại kêu cô đi nhắn tin với thằng Thọ đi -người đang tán cô.

“sao lại là đi nhắn tin với nó? Nó kêu em làm người yêu nó đi nhưng em nói em yêu anh rồi”-bức xúc khiến cô dường như thét lên.

“Em yêu nó đi !anh yêu người khác rồi. Nhưng mình không có tình cảm với nhau được hình như trước anh nói với em không thích mấy thứ yêu đương thì phải.”

Những lời nói đó dường như ăn sâu vào máu cô khiến cô phải nhớ từng câu từng chữ. Cô đã nói cho anh một bí mật đúng là một bí mật nho nhỏ CÔ ĐƯỢC SINH RA BỞI MỘT CON ĐIỂM .

Kỉ ức của một đứa trẻ chưa đầy 4 tuổi về người mẹ kinh tởm vì tiền mà vất bỏ đi chính giọt máu của mình suốt bao nhiêu năm biệt tăm biệt tích làm cô trở thành vết sẹo trong gia đình họ .

Mà giờ quay lại tìm cô thì người đàn bà đó đã phai mờ trong tâm trí cô lâu rồi. Hai điều mà cô sợ nhất trên thế giới này là BỎ RỜI và THẤT HỨA cô sợ tới gục ngã vì bị nhữn người cô yêu lừa gạt nên giờ đây cô mới cảnh giác tới như vậy.

Em cũng không biết cảm giác dành cho anh là gì nữa? Có lúc thấy giống như tình yêu ngọt ngào và mặn nhạt có lúc lại thấy giống như tình cảm anh trai em gái ,bạn bè. Em chưa thể nào xác định rằng em đã yêu anh rồi?....

Anh có biết hôm nay là ngày thứ hai anh đối xử với em nhạt đi . Và dường như anh đã yêu con Lan Anh mất rồi?cả ngày hôm qua đưa đón nó mà không nói với em lời nào. Cái cảm giác người con trai hôm trước đưa đón mình thân mật với mình mà giờ lại đối với đứa con gái khác là như thế nào không anh? Khó chịu đến không nói lên lời đó anh!!

- Cả lúc sáng nay nữa em tát con Lan Anh mà anh lại thờ ơ nhẫn tâm nói với em một câu “có qua có lại tát lại cho nó bằng nhau”. Anh đã bao giờ hiểu cho cảm nhận của em chưa?

Hay em toàn phải nhìn sắc mặt anh mà sống !?.chuyện hôm qua với hôm nay thì làm sao có đứa con gái nào chịu được cái cảnh đó chứ !!!

Lần anh nói nếu em đánh nó thì anh sẽ bảo vệ nó ok giờ thì anh đã làm được điều đó rồi đấy.

Vâng nếu anh thấy em ích kỉ thì đúng như anh nghĩ rồi ạ! Em tự nhận em giả tạo nhưng không cáo già giả nai to như nó, bỏ rơi thất hứa anh đã làm

những gì em nợ anh em sẽ giả hết. Thì hãy xem như chúng ta không còn nợ nhau! (tuyệt)

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Thay Đổi Và Phản Bội

Nói với anh những lời này quả thực rất tàn nhẫn nhưng cô không còn lựa chọn nào khác cả để anh được hạnh phúc chỉ bằng cô đóng vai ác đeo mặt nạ.

Thời gian trôi nhiều thay đổi ngày em sắp phải xa anh rồi,nay tiếng cười em sẽ tắt người ơi!!!

“Đề anh đi là điều đúng đắn nhất phải không anh? Haizz...bên con Lan anh chắc sẽ tốt hơn em” -cô gương cười nhìn anh bóng người con trai hôm nào đã kéo cô ngồi cùng ghế và đề cô dựa vai.

Những cái ôm bụng của cô ,cả lần anh ôm cô , dấu hôn trên má vết cắn ở cổ và hơn hết nụ hôn chớp nhoáng 5 giây đó.

“Đi thật à? Em đi hay ở đó là quyền của em chứ anh đâu mà cấm được em” - anh vẫn như thế trả lời cô

“Đồ tồi! Anh đã bao giờ hiểu cho cảm nhận của em chưa? Hay em toàn phải nhìn sắc mặt anh mà sống? Vô tâm với em rồi chưa đủ sao mà không thử một lần giữ em ở lại đi !?” - con nắc bống nhiên nổi lên trong họng cô,nổi hờn tủi cô đã cất dấu trong bao ngày qua bộc phát nói những gì ý trí muốn cô nói.

Anh vẫn ngơ ngàng trước sự hiển nhiên của cô vừa rồi, sân trường bãi cỏ không bóng người chỉ còn lại những lời cô nói gió đưa nhau thổi đi vang vọng trong bầu không khí.

Lặng một hồi lâu cô thở gấp đợi chờ anh nói

“ như vậy có được không??”

haizz... Cô thở dài hơi sâu..

“em đi anh bên nó sẽ tốt hơn! Bởi vì cái gì? Vì em thấy quá mệt mỏi lắm rồi. Nếu yêu là một sự chờ mong em sẽ khóc ở trong tuyệt vọng ở đây bây giờ em sẽ buông thả. Và em cũng biết sự dối sử của anh dành cho em như xưa không còn nữa rồi ,hết rồi hết thật rồi”

-cô gắng cười đáng bước đi để lại mình anh giữa sân cỏ rộng lớn.

Là cô sai? hay cô không bằng ai ?hay là cô từ một con điểm sinh ra?..

Lần gặp lại anh là vào ngày NOEN chiều . Nay cô lại con Lan Anh tới nhà Phong đúng vậy gặp lại anh từ đầu cô muốn trốn tránh nhưng sau đó cũng bước vào nhà. Anh vẫn như trước nhưng uống nhiều rượu khiến anh gầy hơn vẫn gọi cô bằng em như trước.

Cầm điều thuốc của anh hút mà cô bỗng thấy vô vị làm sao? Đường như sau đó cô không hề lưỡng lự trước rằng sau mùa NOEN này nhiều thứ phải khiến cô thật tâm thay đổi.

Bạn thân cái từ gắn mác trên con bạn mà cô hết lòng tin tưởng mà nó lại chơi lại mình hết hòng. Thật không ngờ rằng nó chơi lại với cô chỉ là lợi dụng để được đánh cô. NA -người mà trước đây các chị lớp trên mượn cớ vụ cô để đánh nó đúng thật là trơ tráo ,con người sống hai mặt.

Lòng nhân từ của cô khoan dung bỏ qua cho NA và vẫn chơi tiếp với nó, nhiều người bảo cô rằng

“nó là con dao hai lưỡi đấy.sống hai mặt. Ranh ma,trơ tráo...” và rất nhiều thứ khác. Nhưng thật không tưởng nổi nó lại phản bội cô lần nữa cũng như câu

“QUÁ TAM BA BẠN” -tới lần thứ ba mà như vậy nữa thì không chấp nhận được.

Trong trường đồn ầm lên là Na là loại gái không ra gì,cướp người yêu,..cô cũng chả bận tâm nhưng nó vẫn cứ kéo cô vào vòng xoáy đó khiến mọi người tưởng chừng cô cũng giống như cái Na.

Hết chuyện này tới chuyện khác cuộc đời lắm oái ăm hành hạ cô hết lần này đến lần khác.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Những Ngày Đã Qua

Cuộc đời cô là những cuộc chơi,số phận luôn thắng cô một cách nghiệt ngã. Số mệnh cô vẫn mãi hoàn đơn độc bạn bè,gia đình,tình yêu đã quay lưng với cô khiến cô gục ngã. Cô hận cái cuộc sống này số phận chó treu này,sao cô không được mạnh mẽ đứng lên đấu tranh giành lại cuộc sống cho mình được?

Tại sao? vì sao vậy?.. Từng người ,từng người một rời xa cô,tránh né.

Đầu tiên là người bạn thân đầu tiên khi cô tới ngôi trường mới, số phận đưa đẩy khiến cô biến người đó thành người yêu.

Yêu nhau trong hai tuần có nhiều giây phút hạnh phúc,vui vẻ,không có nước mắt. Rồi lại đẩy cô đến bên người khác khiến Linh- cậu ấy rời xa cô .

Mỗi lần đi qua nơi mà Yến và Linh hẹn hò đó,cô tự nhủ với bản thân rằng đã là quá khứ rồi những chuyện đó không thể cứu vãn được đâu.

Bởi vì Linh đã ghét cô thậm chí không muốn nhìn thấy cô cơ mà.

Trong những người cô yêu cô thật có lỗi với Linh nhất cậu ấy tốt thật không giống như những tên con trai khác. Con trai chỉ cần ba thứ một là sắc ,hai là vật chất và ba là thoả mãn. Còn yêu thật lòng họ không có ?

cái mà cô yêu ở Linh chính ra chỉ vì cái bóng làm cậu ấy ghét cô thậm tệ tới thế này chứ cô không còn cách gì khác.

Thành Hít cô đã hạ mình để yêu hắn ,yêu thương hắn bao nhiêu hắn coi cô là thú vui trong cuộc sống hàng ngày bấy nhiêu.

Một tháng yêu nhau mà tới bốn lần quay lại là cô cũng đủ hiểu lúc đẩy mình ngược tới thậm tệ hay người ta còn nói là LUY TÌNH.

Cô cười hờ nhăm mắt nhìn lại những gì đã qua trong quá khứ tiếp.

(@SONG: chương này nữ9 tưởng tượng lại quá khứ nhá)

Vì bỏ được anh ta cô đã bắt đầu bước chân vào màn đêm Quán Par uống rượu bia,hút thuốc. Dần dần ngày qua ngày sau khi qua bỏ TRƯỜNG cô tưởng rằng sẽ không còn gì tới để được yêu nữa. Nhưng nào ngờ đầu người con trai mà cô trao nộ hôn đầu yêu trong một tuần

-HÙNG CHIIVAT đó chính là cái tên ảo cô đã đặt cho anh mà ngờ đâu anh ta cũng dối cô. Cô là tình đầu cũng như là người đầu tiên yêu Hùng anh ta khiến cô có thể bỏ đi mọi tật xấu trước kia.

Không hút thuốc ,uống bia rượu,đi Par nữa mà thay vào đó là đùa ngoan ngoãn.

(@SONG :chỗ này hơi chém xú)

Sau khi chia tay anh cũng thế cũng không quay lại thói hư cũ mà lại hành xác rạch tay,cứa xác.

(@Songnữ9 lại lụy tình rồi)

Và cuối cùng tới Thắng anh cũng khiến cô phải đeo mặt nạ để sống,bước chân vào chợ đen...

Rồi tới người huynh,anh trai,và người bạn trai cho cô những lời khuyên nữa. Tại sao chỉ sau một tuần mọi thứ lại thay đổi nhanh đến như vậy? Ai có thể nói cho cô biết không?

~THỰC TẠI

~Cô giật mình thờ rốc khi nghĩ lại những chuyện đã qua đó. Chẳng nhẽ là đang là sự trừng phạt dành cho cô sao?cô đã mất hết rồi,tất cả mọi thứ cô từng có và giờ chỉ còn con số 0 . Tại sao vậy chứ cô lại sắp trở về cái vỏ bọc như xưa sao?

“TRÀM CẨM, aha thú vị thật đó ,đúng thật là thú vị mà” - tiếng cười của cô vang lên trông thật đáng sợ làm căn phòng màu xám đang yên ắng bỗng chốc mùi máu tanh sộc lên.

Bàn tay cô chảy đầy máu bởi mảnh thủy tinh của cốc cà phê màu đỏ tươi nhỏ xuống từng giọt.

Chẳng còn điều gì bên ta mãi mãi! Vay mượn rồi cũng phải trả lại thôi,

“Yến tốt hơn hết mày nên trở về cái vỏ bọc mày nên đáng có đó đi ! Sống khép mình đơn độc và cô độc một còn hơn chịu trận trước cái cuộc đời tồi tệ này của mày.

Kể từ mai hãy tỏ ra mày không cần bọn họ đi, rồi trong trò chơi tình bạn tình yêu này ai sẽ thắng.

MÀY hay SỐ PHẬN !!!”

-cô gương mặt bị máu ở tay làm cho góm ghềnh tóc rối xù như ma chơi với giọng cười rợn tóc gáy.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Thân Thế Của Dương Hương Mai

“DUƠNG HƯƠNG MAI lên bảng”

-tiếng cô giáo già cất lên,một tay cầm thước nhôm một tay đẩy mũi gọng kính lên nhìn quanh lớp

Dừng đôi mắt về chỗ cô lúc đây Mai vẫn đang mở sách giải và nhìn cô giáo già nở nụ cười.

(@SONG: học sinh ngoan ngoan là đây kaka)

Cô gái này rất xinh chỉ tội hơi lùn giống cô,vui vẻ hoạt bát đáng yêu giống bánh bao.

Cô lại nhớ đến

- thế cô nghĩ rằng trước đây đã từng gặp Mai nhưng không rõ ở đâu. Hỏi Mai thì cô ấy kêu không có ,nhất là khu vực đó chính là CHỢ ĐÊM

-nơi hội tụ Hắc Đạo Bạch Đạo Xã hội đen.

Cô chỉ biết được rằng cô ấy giúp cô sau chuyện cô và Thắng, và hơn hết chuyện gì ở Chợ đêm Mai cũng biết rất rõ

Không lẽ cũng như lời Mai nói đọc trên sách báo mà biết được những chuyện như thế này.[/size]

[size=150]MAI lên bảng có đánh rơi ở cặp sách có cái lọ dung dịch màu hồng gì đó ,cô tò mò nhặt lên có gì đó về Mai mà cô chưa thể nào tìm hiểu ra nữa

Cô cảm nhận được ở Mai có chút gì đó che giấu . Ngay cả mặt thật của cô ấy được chất dịch dung nào đó che giấu.

Dịch dung mà Mai sử dụng không làm mất đi vẻ đẹp bề ngoài của Mai,rất nhiều nghi vấn cô thấy rất thắc mắc và có liên quan tới thân thế của DUƠNG HƯƠNG MAI mà cô đang được nhờ điều tra.

-là vì qua đợt cô bóp nát cốc thủy tinh làm nát cả tay cô đó một sức mạnh gì đó đã xâm nhập vào con người cô. Và một ý nghĩ thoáng qua chốc hiện lên

YẾN CÔ PHẢI ĐI TÌM DUƠNG HƯƠNG MAI NGƯỜI ĐƯỢC MỆNH DANH LÀ NỮ VƯƠNG HẮC ĐẠO ,NGƯỜI NÀY TUYỆT ĐỘC CỦA Ả LÀ NỤ CƯỜI GIẤU ĐẠO LÀ CON GÁI DUY NHẤT CỦA TRÙM XÃ HỘI ĐEN .HÃY NHỚ CHỈ CÓ Ả MỚI GIÚP ĐƯỢC CÔ

- thoát ra khỏi dòng suy nghĩ cô nghĩ thà

'Phải chăng hai người này là một'

“Đúng vậy!! Tôi chính là người cô cần tìm đây Yến

Ngờ ngàng bùng tỉnh khiến cô đánh rơi lọ dung dịch màu hồng,cô ngược lên nhìn không lẽ là

-”MAI MAI”

Suyt suyt , Mai ra hiệu cô im lặng rồi đi cùng Mai thu rón sách vở ra về. Trước cổng trường đã có một chiếc xe BMW bóng loáng đợi cô và Mai,trên đường đi không hề nói một câu gì cả .

Xe dừng lại trước một biệt thự xa hoa lộng lẫy phải biết là rất giàu có, người đàn ông trung niên bận vét đen cung kính cúi chào Mai

“CÔ chủ đã về “ -và kèm thêm nụ cười phúc hậu.

MAI vẫy tay rồi rất cô đi vào bên trong,phòng khách sa hoa dưới sàn là tấm thảm báo bóng lượn tiếp đó trên tường là những bức tranh sơn dầu mặc những bộ quần áo quý tộc. Mai kéo tiếp cô vào một căn phòng rộng lớn chắc đây chính là phòng làm việc vì cô thấy có bàn làm việc mà.

Thấy cô vẫn ngơ ngác nhìn quanh Mai liền nở nụ cười nói

“YẾN phải chăng cô đúng là người tôi cần tìm?”

“Không lẽ cô chính là....”

“Tôi là Dương Hương Mai con gái duy nhất của ông trùm Hắc Đạo nổi tiếng với tuyệt chiêu nụ cười giảo dao và được mệnh danh là Nữ vương hắc đạo “

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: 5 Năm Sau

Năm 2020

Căn biệt thự gần bờ biển Úc được trang trí kiêu xa tráng lệ nhưng không quá lộng lẫy và nổi bật. Ngày thường nơi đây chắc hẳn có một không gian yên bình và thoáng đẹp, nhìn xung quanh những cảnh cây đang cập chồi nảy lộc làm người ta có cảm giác thích thú khi đến đây dù chỉ là dùng chân bước lại. Nhưng hiện giờ mùi máu tanh đã làm mất đi cái vẻ trong lành vốn có mà thay vào đó là một căn đầy sát khí và ớn lạnh.

Tiếng hét của những con người đang ở bên trong làm người khác liên tưởng ngay đến cảnh tượng đầm máu đang diễn ra

“Kiểm tra cẩn thận không được để một ai rời khỏi đây”

Tên cầm đầu bịch kín mặt, bàn tay bên phải đang cầm một khẩu súng vàng bóng loáng nhảy bèn giờ lên đỉnh đầu đầy máu người đàn ông trung niên đang nằm thoi thóp dưới đất. Còn bên cạnh là một đứa bé gái con của người đang nằm kia, cô bé đang gào thét trong lòng nhìn chăm chăm vào tên cầm đầu.

Hiện tại hắn đang dùng gương mặt đầy sát khí nhìn vào thi thể ông.

Trước mặt cô bé bây giờ chỉ toàn là máu, máu của ba, mẹ cô đang từ từ chảy, không chỉ có máu mà còn có chiếc bánh kem chưa kịp thổi nến đang nằm cạnh ba nữa

“Bé con, mi cũng nên đi theo ba mẹ mày luôn đi”

-giọng cười man rợ khoái chí của hắn khiến cô bé ghê tởm nhưng cô vẫn không khóc nhắm chặt mắt

ĐOÀNG..ĐOÀNG..ĐOÀNG

Chỉ chớp mắt ba hồi súng vang lên nhưng cô bé vẫn không hề đau đớn gì. Cũng không hề mở mắt chột một bàn tay lạnh lẽo với giọng nói nhẹ nhàng vang lên bên tai cô

Ồn rồi cô bé mau mở mắt ra đi mọi chuyện đã qua rồi

Cô bé run người từ từ hé mắt xuất hiện trước cô là một cô gái rất xinh đẹp với nước da trắng nõn đôi môi đỏ mọng nhỏ nhắn, mái tóc dài cụp xuống

Tưởng rằng cô đã làm cho cô bé này sợ nên đã nở nụ cười

“đừng sợ chị không làm gì em đâu, em tên gì?”

Không run nữa cô bé chột nấp chặt bàn tay lạnh của cô giọng thờ gáp từ từ nói “ em là My”

“chị tên Runa hãy đi theo chị nhà điều này sẽ tốt hơn với em đó!” - thấy My gật đầu cô liền ôm cô bé vào lòng rồi đứng dậy cầm chiếc vali đen trong vũng máu hôi tanh kia đi. Sau đó là những tiếng còi inh ỏi của xe cảnh sát tới

00:00 tại LOS ANGELES

là thành phố lớn nhất tiểu bang California và lớn thứ nhì tại Hoa Kỳ, thuộc về Quận Los Angeles

Trên toà nhà cao nhất của thành phố, “tôi đã mang về rồi nhưng chỉ kịp cứu được hậu duệ của tiến sĩ Anhtan” - cô gái trong bộ đồ bó đen cúi người đặt chiếc vali đen vẫn hương của địa ngục

Dương Hương Mai ngồi trên ghế sofa mở chiếc vali đầy mùi máu tanh ra. Bên trong là một khẩu súng bạc nhìn bề ngoài chỉ là giống như những chiếc súng bình thường khác

Khẩu súng được làm từ băng, có tác dụng công kích rất lớn và đặc biệt làm người khác không thể nhận rạn ra bất kì dấu tích gì.

Nếu được bắn vào cơ thể con người trong 2 phút nó sẽ lập tức bị nung chảy. Người bị trúng viên đạn này rất khó có thể nào sống sót quá 5 giây vì đây được gọi là vũ khí chết người. Đã nhuộm máu bao nhiêu mạng người để được đạt được nó trong tay

tốt lắm Runa cô làm tốt lắm”

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Ác Ma

Gió cứ thổi, Em cứ chạy

Chạy đến khi nào kiệt sức

Đến khi nào thấy được ánh sáng mặt trời

Cuộc đời nhiều cay đắng

Em sẽ vì anh mà bước tiếp. Chỉ mong vấp ng

Anh sẽ là người nâng em lên

Trước mắt cô bây giờ chỉ là một màn đêm tối như mực, cô chẳng trong thấy gì cả ngoài cái kí ức còn đọng lại trong tâm trí

Giật mình tỉnh giấc cô soi bóng mình trong gương, khác thật, đúng vậy. Cô đã khác xưa thật rồi cuộc sống của cô giờ đâu cũng máu tanh, cô lạnh lùng hơn trước sống vô cảm lạnh mình

Sau khi biết được thân thế thực sự của DUONG HUONG MAI cô đã đi theo cô ấy và được huấn luyện thành sát thủ giỏi nhất bang hội. Chỉ sau 5 năm ngắn ngủi cô đã lần tới được Los Angeles và lập nên nhiều công lao to lớn ở đây, đã 5 năm rồi cô vẫn chưa một lần trở về Việt Nam

Nếu mà trở về cô sợ rằng cái quá khứ cô đã phong ấn đó sẽ lại hiện lên trước mắt cô, bao đêm liền cô đều mơ thấy nó

Cô phải đối mặt ra sao khi mọi chuyện cô đang làm bỗng nhiên vụt tắt, bắt chấp hết mình dùi bỏ hết cái ý nghĩ lo sợ ấy đi

Bởi vì sao? Bởi vì cô chính là..

ÁC MA

Em đang cố gắng

Kiểm nén mọi thứ lúc này. Anh với cô ấy từng nói yêu cô ấy rất nhiều, Anh tệ lắm, anh biết không

Vì em cũng từng được nghe

Câu nói đó với chính em

Và hứa chỉ nói với mỗi em. Em không thể tin

Tin là anh anh đổi thay. Em đã hy sinh

Dành mọi thứ đẹp nhất về anh

Bỏ ngoài tai những lời nói. Những câu chuyện cũ về anh

Nhưng hôm nay

Em đã thấy trước mắt em là gì đây?

Tội cho cô gái đó lại một lần tin anh

Tội cho cô gái đó lại một lần như em

Tội cho cô gái đó sắp hạnh phúc biết bao .Và rồi lại đau như em lúc ngay này

Rồi bao cô gái nữa là anh kết thúc đây. Và bao nhiêu trái tim sẽ đau đớn vì anh

Và em thấy thương cho anh lúc này. Thương cho cảm giác cuộc sống của anh

Không biết thế nào là yêu.

Nhạc chuông reo lên,đây chính là bài cô thích nhất từ hồi đó tới bây giờ cô vẫn cứ thích bài này. Dường như nó đã ăn sâu vào cô tới tận máu thịt rồi, rút máy ra nghe cô vẫn yên lặng thói quen cô là thế.

không bao giờ nói trước cả, “Runa về tới chưa có cần tôi ra đón cô không?”

“không tự về được” -rồi cúp máy luôn không để bên kia nói gì nữa.

Nếu không phải là Mai bắt cô về làm nhiệm vụ bằng được thì cô đã không mặc xác về nơi đây rồi

chị Runa đây là Việt Nam à?

“Mika cái tên mới cô đặt cho bé My. Đôi mắt vô hồn xinh xắn củ bé làm cô hết lạnh lùng mỉm cười với bé.đúng rồi đó Mika rồi rất cô bé bắt xe đi về biệt thự hoa hồng

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Đồng Minh Và Đại Náo Trường Lm

Nhiệm vụ lần này của hai con là trà trộn vào trường LM.Thân phận ta sẽ cho người sắp xếp đầu vào đó chỉ cần làm theo lệnh là được.Trước hết khi vào trường ít gây ra sự chú ý càng tốt, vì như thế hai con sẽ thuận lợi mà làm nhiệm vụ của mình“.

-Ông quản gia cầm hai tập hồ sơ đưa cho hai cô

“Lại học chán học lăm rồi oà oà”-MAI than vãn cầm tập hồ sơ đọc

Việc lần này vào trường nếu muốn đứng đầu khối đối với cô không phải chuyện khó, bản chất thông minh cùng với chương trình học quá quen thuộc cô thật sự tin tưởng vào năng lực của mình.

“Vai diễn lần này các con nhất định phải làm thật tốt, diễn càng sâu càng giống tính mạng sẽ được bảo toàn lâu hơn. Trong trường học phải xử sự một cách cẩn thận. Tránh gây ra hiềm khích mà hỏng việc”

hai con sẽ có một đồng minh nữa-nói rồi ông chỉ tay phía cửa.

“NGOC ANHHHH”-Chính là cô em kết nghĩa của cô trước đây giờ lại được sát cánh bên nhau thật là vui.

Hôm nay nhìn Runa vô cùng lạ không có một chút sát khí lạnh lùng nào phát ra từ người cô, hiện tại chỉ thấy Runa có nét hiền hậu, đáng yêu. Bộ mặt này thật sự là cô cũng chưa từng nghĩ Runa có nhưng hôm nay quả thật đã mở to tầm mắt. Thật không thể nào tin được cái gương mặt lúc nào cũng lạnh như băng của Runa.

“Hôm nay quả thật cậu làm mình bất ngờ đấy Runa “ -MAI nhìn cô chăm chú tám tấc thốt lên rồi nháy mắt với Ngọc Anh

Cặp mắt kính màu đen nobita làm giảm đi ánh mắt sắc bén, bộ đồng phục đi học màu đen dương.Hải lòng với vẻ bề ngoài hiện tại của mình Runa tiến lại phía chiếc xe thể thao WT mỉm cười chạy đến trường để lại hai người ngơ ngác.

Con người mà ai không có những giây phút yếu mềm, nhưng cô hoàn toàn không cho người khác thấy cái vẻ mặt yếu ớt của mình. Cô luôn che đậy nó một cách kĩ càng.

Ít nhất giây phút này hãy để cô được quay về với con người giả tạo của mình.

Phòng học lớp 12A1

Phòng học được nằm phía trên tầng 2, cuối dãy của hành lang. Tiếng nói xôn xao náo nhiệt trong phòng.

Đó là đời sống học sinh sao? đầy vầy những sắc màu.

Một thanh niên ngồi trên bàn ba quay xuống bàn tư nói chuyện

]”sao qua không ở lại “

-hai tay cậu thanh niên đó để trên bàn còn chân thì vắt hằn lên trên mặt bàn luôn.

Từ cừ chỉ tới lời nói chẳng thấy một chút gì là đàng hoàng.”Chứ ở đó làm gì chán chết, toàn mấy gái gì đâu chán “

Tên ngồi bên dưới trên tay cầm điều thuốc hút một cách thần nhiên mà không hề chú ý rằng nơi mình đang ngồi là trường học.

“thấy bảo tối nay vũ công Kimi nhảy tại Bar nhà mày hả?.”

]Tên kia ngồi cười đều hô hô nhìn thẳng vừa rồi khinh bỉ bĩu môi.Sở thích của bọn chúng là bar, dùng đồ ,gái hết.

“Thì sao? Tao thèm, cho tao cóc lấy kêu !kêu cóm bắt hết“. –Hắn ta nói với giọng đầy vẻ khinh bỉ,loại gái làng chơi đó có đáng tới miệng hắn còn chê tanh.

“Mày á! Cho gái đưa đến tận miệng rồi không ăn thì thôi còn bày đặt kêu cóm bắt tụi này.”-Tên nó vừa nói vừa trề môi thâm dầy.

“Mày có tin mày nói nữa tao làm cho mồm mày roi ngô khô đi chơi gái luôn không?”

“Đại ca oi! Em có cái mồm để kiểm sống thôi đó” -tên đó xuyết soa

Nhiệm vụ quan trọng nhất mà lần này bọn cô phải làm đó là lấy cho bằng được phần mềm trên bề mặt có viết hai chữ “SOS” .

Cô được biết cần phải đề phòng hơn người được mệnh danh là Sáo quỷ. Hắn ta luôn xuất hiện với chiếc sáo du mộng chẳng khác nào một tên ác quỷ đáng sợ vì thế mới có cái tên gọi đó.

Tuy là cô ra tay rất tàn ác nhưng hoàn toàn không thể giết người không thấy máu như hắn ta giết người bằng Sáo Quỷ.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Hot Boy Lạnh Lùng

12A1

Tiếng nói ồn ào trong lớp vang cả khu hành lang đang yên tĩnh, Ngọc Anh và Mai đang đi cũng thấy lạ họ quay sang nhìn nhau.

“Chuyện gì mà ồn thế không biết?”–Mai hỏi.

Ngọc Anh lắc đầu

“Mình cùng đi với cậu làm sao mà biết được”

Ê tụi mày thấy bảo nay có 3 bạn nữ chuyển đến lớp mình phải không?”–Một nam sinh đứng lên hô to như muốn cả lớp đều nghe thấy câu hỏi của mình.

Thật không?–Một nam sinh khác ánh mắt long lanh khi nghe thấy có nữ sinh chuyển đến lớp.

“Đẹp không mày“.

“Nghe nói đẹp lắm tụi mày ơi, hồi nãy có người nhìn thấy hai cô bạn đó. Bọn họ đều nói có thể xưng danh là hot girl 12A1 đó

Các em trật tự nào”-

Cô giáo trẻ đứng trên bảng gỗ thước xuống bàn , cô giáo thật không ngờ chuyện có nữ sinh đến lớp lại làm cho các học sinh của cô nhốn nháo lên như vậy. Cô giáo chưa từng gặp ba nữ sinh đó nhưng khi xem qua hồ sơ của ba cô thì quả thật có hai người lại rất xinh đẹp. Thành tích học đạt loại giỏi xem ra cũng là các tiểu thư con nhà giàu học giỏi.

Người còn lại là Song Nhi, thành tích học bình thường. Tuy không có vẻ ngoài xinh đẹp nhưng qua hình cô giáo có thể nhìn thấy nét hồn nhiên trong đôi mắt Song Nhi.

Các em bước vào đi”-Cô giáo gọi.

Ngọc Anh và Mai mỉm cười bước vào lớp, bộ váy đồng phục học sinh tuy không được cách điệu nhẹ nhàng như các kiểu váy công chúa. Tuy không ôm sát cơ thể để lộ rõ đường cong thanh mảnh. Nhưng khi hai mặc vào lại vô cùng xinh đẹp cứ như bộ đồng phục này là được thiết kế riêng cho hai vậy.

“WOAAA-tiếng bọn nam sinh reo hò khi thấy Mai và Ngọc Anh.

Vậy bọn em ngồi đâu vậy cô?”NGỌc anh lên tiếng hỏi.Cô giáo chỉ tay xuống phía bàn 2 dãy trong cùng nói

“Các em tạm thời cứ ngồi đó đi. À còn một bạn nữa đâu?

Khi lời cô giáo vừa hỏi Mai và Ngọc Anh định trả lời thì nghe mấy đứa con gái trong lớp hét lớn

“anh Rer kia”

“Trời ơi, anh...Anh Rer bế con...con nhỏ nào kìa tụi mày?”

“Đâu đâu.vụ gì vậy nè huhu anh Rer của tao.”

Từng người từng người dùng đôi mắt ganh ghét hướng về phía cô và anh.Cô ngại ngại quay mặt sang hướng khác không dám nhìn thẳng về phía trước, có rất nhiều người đang bàn tán về việc Rer bế cô

Thật ra cái loại cảm giác này là như thế nào anhcũngkhông rõ, quen với rất nhiều cô gái từ đẹp đến tuyệt đẹp. Nhưng anh chưa bao giờ động lòng, còn cô gái trên tay không đẹp, không đặc biệt nhưng đôi mắt khi nhìn anh làm anh thấy có cái gì đó rất lạ

Anh thật sự muốn biết thật ra cái lạ đó là ở chỗ nào. Còn với cô, người con trai này có tính cách rất quái lạ, lúc thì mặt lạnh tanh không có cảm xúc lúc thì có những câu nói khác thường, ví dụ như vừa rồi anh ta còn lên tiếng ghẹo cô nữa chứ.

[Xem về bên ngoài và cách nói chuyện cô thấy anh không phải là người có lai lịch bình thường, nếu có được sự tin tưởng của anh thì những việc khác cô đỡ lo hơn được phần nào

Dù gì tìm cho mình một nguồn tin cũng là chuyện nên làm,người con trai đặc biệt này nhất định không làm cô thất vọng

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Cảm Giác Của Cô

“Anh ...anh thả em xuống đây được rồi”

.

Cô không dám nói lớn tiếng vì sợ người khác nghe thấy lại hiểu lầm nhiều hơn.

Hành lang bỗng nhiên yên lặng đến lạ thường, người con gái trong vòng tay anh gương mặt đã đỏ bừng.

Anh cúi xuống nhìn vào mắt cô, dù không thích cô nhưng anh lại rất thích trêu đùa cô lâu lắm rồi anh không có cảm giác chiếm hữu như thế này.

“Em ngại ngại à?”Anh nói thâm bên tai cô.

“A ... Không có chỉ là em sợ phiền phức thôi.”-Lời nói vừa thốt ra khỏi miệng cô như muốn tự cắn lấy lưỡi mình,trời ơi cho cô chết đi là vừa nói như thế này càng làm hấn ta nổi lên hứng thú trêu cô mà thôi

Cô không muốn mọi người chú ý nhiều đến mình vì như thế mọi hành động của cô sẽ bị người khác chú ý đến, cứ nghĩ việc quen biết được Rer sẽ là một chuyện tốt nhưng xem ra chuyện tốt chưa đến mà chuyện xấu đã đến rồi.

Cô không nghĩ Rer lại là anh chàng hot boy nổi tiếng của trường, mọi người thấy cô được hấn ta bế trên tay thế nào cũng có những lời nói không được mấy thiện cảm

“Phiền phức à?”

Khi đang suy nghĩ thì cô cảm nhận được hơi nóng bên tai, khi ngược mắt lên nhìn thì gương mặt Rer chỉ cách mặt cô khoảng một gang tay. Một khoảng cách rất gần, chỉ cần nhúc nhích nhẹ thôi thì môi cô cũng đủ chạm vào môi anh

“Không... ý em không phải vậy” Cô ra sức lắc đầu như kẻ vô tội không biết gì, ánh mắt cô nhìn Rer cũng trở nên trong sáng thuần khiết hơn làm anh không nổi bất bẽ nữa

Thôi anh không đùa với em nữa, không sao đâu họ cũng chẳng làm gì em được”

Rer nói với vẻ rất tự tin làm cô nghĩ ra một chuyện không lẽ mấy đứa con gái trong trường đều nghe theo lời hấn ta hết sao

Rer dừng chân lại, anh nhìn vào trong lớp 11A2 nơi mà cô sẽ học sau này và cười mỉm

Cô giáo trẻ cũng hết sức ngạc nhiên trước nay cô chưa bao giờ thấy nam sinh nổi tiếng lạnh lùng này bế một cô gái nào cả, nhưng không ngờ hôm nay anh lại bế và bế ngay vào lớp. Cô giáo không biết chuyện gì đã xảy ra, cô khẽ quay xuống nhìn mọi người trong lớp mặt ai cũng sớm đơ ra khi thấy cảnh tượng này.

“Thưa cô”

đang nằm yên vị trên tay anh nhưng khi thấy sắc mặt thay đổi của cô giáo, cô liền cúi đầu thưa một cách lễ phép. Cô biết một học sinh khi đã để lại một ấn tượng tốt cho thầy cô giáo là một chuyện vô cùng nên làm, vì thế cô không thể để cô giáo này có ác ý về mình.

“Trời ơi chuyện này là sao”

Một nữ sinh tròn mắt nhìn về phía cô và Rer chăm chăm cứ như muốn nuốt sống cô vậy. Còn mọi người trong lớp thì không ngừng có những lời nói không hay về cô.

MAI và Ngọc Anh cũng sớm bị cô làm cho giật mình.

“em làm gì vậy?” Đến lúc này cô giáo mới có thể mở miệng nói lên suy nghĩ của mình

Anh nhìn cô cười nhẹ

“Dạ thưa cô bạn nữ sinh này không mai bị té ngoài sau trường chân bị trật không thể đi được. Chắc có lẽ là học sinh mới chuyển đến nên em mới hỏi cô ấy học lớp nào có lòng tốt bế về lớp mình đây thôi chứ thật sự chúng em không có gì hết cô đừng hiểu lầm”

Nghe anh giải thích một cách rõ ràng bọn con gái trong lớp thờ phào một cách nhẹ nhõm, thật ra bọn họ không phải không biết

Rer là một người có tính cách trầm, lại ít nói chuyện nhiều lúc khi đi chơi chung anh cũng chỉ nói dăm ba câu cho có lẽ.

Nghe được hot boy lớp mình giải thích tận tình đến như vậy cô giáo cũng thờ phào nhẹ nhõm

Bên cạnh anh lúc nào cũng có một cô gái xinh đẹp nên bọn họ không dám tiến lại gần theo họ nghĩ người con gái bên cạnh anh chắc là người đặc biệt xinh đẹp và giàu có. Còn người mà anh đang bế trên tay hoàn toàn không có một điểm nào để so sánh với các cô gái trước của anh được vì thế khi nghe anh giải thích bọn họ lập tức tin ngay

Runa khẽ cười thầm trong lòng, nhìn qua ánh mắt bọn họ làm sao cô không biết bọn họ đang nghĩ gì về mình

Đúng cái vẻ bề ngoài hiện tại của cô sẽ không làm bọn họ lo ngại việc Rer bị giành mất, nhưng theo cô muốn làm anh ta thích mình cũng không phải là chuyện khó

Vậy hai em vào lớp đi”

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Cái Tên Cá Tính

Một nam sinh lên tiếng hỏi: “À bạn gì đó ơi bạn tên gì vậy?”

Cô nghe theo tiếng nói hình như gọi mình. Cô mỉm cười biết tên thì điều này đương nhiên là cần chứ

Mình tên Song Nhi nhưng bạn cứ gọi mình là Runa cho tiện”

Khóe môi Rer khẽ nhếch lên thì ra cô ấy tên là Runa, một cái tên rất đẹp anh thích sự cá tính trong cái tên của cô.

Người con gái này cho anh nhiều cảm giác rất lạ, anh không thể hiểu cô là người như thế nào. Nhưng khi nhìn vào ánh mắt mà cô nhìn anh hình như có một cái gì đó thâm trầm. Cô đang suy nghĩ gì chứ?

Thật ra cô ấy có phải là một con người giản dị như cái vẻ bề ngoài này không?

Mọi chuyện này anh nhất định phải làm rõ, người con gái này nhất định có cái gì đó giấu mọi người. Anh là người có khả năng nghe được những âm thanh rất xa, nhưng khi nãy bước vào trong con đường phía sau trường học cũng chính là nơi anh tìm thấy cô gái này, nhưng lúc đó rõ ràng anh không nghe thấy tiếng hét của cô tới khi lại gần thì mới phát ra tiếng hét.

Thật ra chuyện đó là như thế nào hay là cô bị bọn chúng đánh ngất rồi mới vào trong đấy khi tỉnh dậy mới hoảng loạn hét lên. Một chấm hỏi lớn trong đầu anh, Anh bế cô về chỗ ngồi sau đó ngồi luôn bên cạnh cô trước ánh mắt rục rịch tình yêu của các cô bạn nữ sinh trong lớp

Cô ngược lên nhìn về phía người con trai vừa mới bế cô trên tay khẽ cười. Cô biết anh ta đang nghĩ gì chứ biết rất rõ nữa là đằng khác. Anh ta đã bắt đầu thấy điều kì lạ trong cô thì cô sẽ cho anh ta biết mọi chuyện mình đang nghĩ chỉ là viễn vông mà thôi

Đối phó với một người bình thường không hề khó, nhưng đối phó với một kẻ nhìn thấu như Rer cũng có chút trở ngại. Người thông minh luôn rất nhạy cảm trong mọi tình huống, cô tin anh là người như vậy

.....

MAI quay xuống nhìn cô hỏi

“Chuyện hôm nay là như thế nào?”

Mai thấy lạ vì sao Rer lại đưa Runa về chứ, với sức của Runa bốn tên nhóc kia bắt nạt chẳng là gì cả, không lẽ Runa không giết bọn chúng.

Mọi chuyện tôi đã làm một cách ổn thỏa, chỉ cần có được lòng tin của anh ta. Nhất định phần mềm sẽ nhanh tìm ra

]”là sao?

]Ngọc Anh khó hiểu mọi chuyện là như thế nào, chỉ mới vào ngày đầu tiên thôi làm sao Runa biết được bộ phần mềm kia đang nằm trong tay ai chứ

Cô nhớ lại lúc Rer cúi sát gần gang tay nữa là chạm môi anh. Trên cổ trái anh ta có một vết sẹo, vết sẹo đó là một cây sáo nhỏ có hai chữ gì đó cô không nhìn rõ.

Cô nghi ngờ anh là người có liên quan đến bộ phần mềm,

và theo cô vết sẹo là kí hiệu của Sáo Quỷ

tôi về tôi sẽ nói sau, ở đây không tiện”

Ở đây là trường học người có lai lịch không rõ ràng như Rer.

đang ngồi phía trên cô ngủ nhất định cũng phải có những tai mắt khắp nơi. Để bọn chúng biết được cô đang nghi ngờ thì mọi kế hoạch coi như đổ bể

“Đồng ý”.

BAR VIP-

Trong bar ánh đèn hòa quyện cùng với những tiachóp nhói của đèn dạ quang. Cùng tiếng nhạc DJ những thân hình gọi cảm lắc lư trên sàn nhảy. Mọi thứ ở đây làm người ta phải bị cảm rối đến mê loạn hòa nhập vào nó.

Các góc khuất đầy bóng tối có những cặp trai gái quấn quýt lấy nhau không rời, môi lưỡi hòa thành một xem như chốn phong trần. Cuộc sống vui chơi ở đây là vậy đó, có tiền cần bao nhiêu cũng được.

TU - hẳn là người ăn chơi gái gú đập phá đủ kiểu đều có đủ, mọi chuyến đua xe hầu như đều có mặt không ai không biết danh tiếng của hắn. Theo thông tin mà cô điều tra được thì hắn ta thường xuyên lui tới nơi này, hầu như là hằng đêm. Đến giữa khuya thì tìm đại em trên cột nhảy làm thú vui đùa cột rồi lập tức đi đến khách sạn

Đọc những thông tin đó mà cô không ngừng cười mĩa mai. Phía trên sàn nhảy có một cô gái mặc chiếc váy ngắn màu đen, từng cử chỉ chuyển động của cô đều gọi lên đường cong quyến rũ độc đáo của cơ thể, mọi người bên dưới đều không ngừng hò hét náo động. Cô không quan tâm, cô chỉ biết mình đang hòa vào trong nhạc bất cứ lúc nào cũng có thể dùng thân mình mảnh mai này tan chảy đắm dần ông hạ lưu

--

Ngoại hình của Runa rất đẹp, gương mặt được xem là tuyệt sắc. Có thể đó là nguyên nhân chủ yếu, đàn ông mà luôn muốn người đàn bà bên cạnh mình là đẹp nhất, vừa được nở mày nở mặt với tụi bạn nhậu vừa được tận hưởng sự nhiệt tình của mỹ nhân.

Cô thoáng đọc qua ý nghĩ của hắn, yêu á đối với cô nó đã chết rồi, bọn đàn ông đều như nhau có yêu thì yêu không có thì vứt. Cô thấy kinh tởm hắn rất nhiều còn hơn cả trong ý nghĩ này nữa.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Ác Ma Hiện Hình

Đang còn mải suy nghĩ Tú đã đưa cô đến bên chiếc giường được thiết kế theo kiểu quý tộc trang trọng.

“Á aaaaa”

Tú không nhân nhượng ném thân hình mềm mại của cô xuống giường, đầu cô lúc này choáng váng chưa kịp ngồi dậy thân hình to lớn bỗng nhiên ập đến. Cơ thể nặng trĩu hai tay khụy xuống ngã ngửa ra giường.

Anh, đau em”

Tiếng trách móc của cô thật nũng nịu, dù gương mặt không quá biểu cảm nhưng Tú làm sao không biết cô đang nhõng nhẽo với mình. Nhưng hắn ta thích những cô nàng như thế này, mềm yếu dễ vỡ ở dưới thân đàn ông nhất định làm người khác phát cuồng.

Nụ cười trên môi cô càng rạng rỡ hơn, chắc chắn bây giờ Tú đang cảm thấy đầu mình hơi tê tê rồi. Mắt cũng rất mệt không thể mở to ra hơn nữa, cảm giác cơ thể mình như bay lên trời.

Rất thoải mái. “Em làm gì thế?”

Đang đến lúc định cời quần ra thì Tú cảm nhận có một vật cứng nhắc đang đè chính giữa vật đầy kiều ngạo của hắn.

Cô lấy khẩu súng nhỏ bên trong chiếc váy ra, ánh mắt nham hiểm nhìn vào vị trí khẩu súng đang đặt vào. “Muốn ném không?”

Bỏ mẹ thử xong rồi hắn ta khỏi có người nói dối luôn. Tú tức giận nhìn người con gái đẹp lộng lẫy trước mặt hắn,

cô không còn cái bộ mặt yêu kiều dịu dàng như khi nãy nữa thay vào đó là gương ác ma, ánh mắt trở nên lạnh giá đến lạnh người.

Tình huống như thế này Tú chưa phải là chưa từng gặp qua, nhưng người muốn giết hắn bây giờ là cô.

Cô gái quyền rũ, trong lòng Tú thầm nghĩ thật tiếc. Hắn ta không sợ hãi giữ nguyên tư thế không nhúc nhích, bàn tay khẽ vuốt ve ngực cô.

Ánh mắt không che giấu sự tham lam

“Em nghĩ mình có thể hạ được tôi sao” - Tú nheo mắt nhìn vào mắt cô,

giọng nói của hắn ta rất điềm tĩnh cứ như khẩu súng cô đang cầm là vật đồ chơi vậy. Cô khẽ nhíu mày, người đàn ông này quả thật tâm tình rất khó đoán.

Ngay cả việc cô chia súng vào người hắn ta cũng không có bất cứ biểu hiện hoảng hốt nào. Tú chỉ nhìn cô bàn tay không ngừng quấy rối khuôn ngực trắng như tuyết của cô.

Như hồ sơ có nói Tú từng học võ trong thời gian dài, quyền trượng cũng rất giỏi. Khả năng tự vệ có thể rất cao nên khi gặp một người con gái quyền rũ muốn giết mình, chắc chắn một điều hắn ta nghĩ rằng cô không thể nào hạ được hắn.

,

Nhìn thấy ánh mắt bốn cột của Tú, cô đã hiểu những gì hắn ta nghĩ. Cái điểm yếu duy nhất khiến hắn ta chết đó là ‘Quá xem thường Runa người được Hắc đạo mệnh danh là Ác Ma này’ Không gian yên tĩnh, cô vẫn im lặng tay nắm chắc lấy khẩu súng. Thấy vẻ ngoan ngoãn của Cô, Tú hài lòng cười. Dùng tay mình lấy khẩu súng ra khỏi trọng tâm.

Bàn tay hắn vừa đụng vào súng thì ngay lập tức đôi chân thon dài của cô đã nhanh hơn gạt phăng tay hắn ra. Dùng hai tay làm điểm tựa Cô bật người ra trước..

“Không thử sao biết.” - Lúc này cô mới trả lời câu hỏi vừa rồi của Tú

củ đá xoay vòng của cô đến mê người, bộ váy cô đang mặc chỉ che vừa đủ cặp mông tròn trịa. Khi cô đá tấn công Tú thì vùng lấp lánh giữa hai chân cô lộ ra bên ngoài lọt vào mắt xanh hắn.

Bỗng nhiên hắn ta nhìn chăm chú vào đùi cô, động tác đờ lại như thể nào cũng quên mất rồi. Hắn ta chỉ còn biết người con gái trước mặt này đang làm hắn phát điên lên.

“Pằng”

Tiếng súng vang lên một cách ghê sợ, từng dòng máu tươi theo trán Tú chảy xuống vai áo.

Ánh mắt Tú nhìn cô đầy ngỡ ngàng, hắn ta không nghĩ rằng cô lại ra tay một cách tàn bạo như thế. Một phát nhắm vào trán chí mạng “Pằng”

Một tiếng súng khác vang lên từ cửa, khoảng 20 người đang tiếng vào với vận tốc rất nhanh. Cô cười thầm trong lòng, khen thưởng cho bọn đàn em nhanh nhẹn của Tú

. Cô nhìn thân hình mới vừa rồi ôm chặt lấy cô đang không ngừng thở, RUNA lắc đầu về tiếc nuối.

Cô đứng lên và bước đến bên cửa sổ, quay đầu lại nhìn bọn đàn em của Tú hồi hả sợ sệt nhìn xác Tú.

“chậm rồi, hãy nhớ cho thật kĩ người giết đại ca các ngươi là ta ÁC MA“. Không đợi chúng có cơ hội phản công cô vòng tay qua đùi mình rút ra một chiếc hộp nhỏ màu đen ném vào xác Tú

Nhanh như chớp Cô bay qua cửa sổ bật chặt lỗ tai lại.

“Bùm”

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đỏ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: 20 Tuổi Đi Học Lại

Rer trở về biệt thự William, hắn lên phòng tắm rửa trong lúc người làm dọn bữa trưa. Anh xuống dưới, cô quản gia cúi đầu chào rồi cùng người làm đi vào trong, bàn ăn rộng lớn

Nhiệm vụ lần này phải chăng anh cần thêm người?, Rer nghĩ đến ngay Đức và Tuấn. Hắn là mỉm cười, nụ cười ác quỷ khi cầm máy điện thoại lên, tra danh bạ tên Đức.

Quán bar ồn ào náo nhiệt, Đức đang hăng say nhảy nhót, biết là có điện thoại nhưng anh chẳng thèm bắt máy, cứ để điện thoại rung chuông đổ số, anh vẫn không quan tâm. Gọi vài lần cho Đức không được, Rer lấy làm tức, gọi ngay đến số của Tuấn. Tuấn thì rảnh rồi sinh ra nông nổi bắt máy luôn và cũng bị ăn mắng thay Đức luôn. Quá là oan uổng mà không dám kêu ca.

Mắng cho đã đời, Rer mới vào vấn đề chính:

“Ngày mai cậu với Đức sang Việt Nam nhập học lớp 12A1, trường LM cho tôi nha, nghe rõ không?”

“Cậu hâm à, tui hai mươi tuổi rồi học hành chi nữa, mà cậu thích học thì học một mình bắt bọn tui khổ sở làm gì?” – Tuấn hét ầm vào loa, đầu giấy bên kia Rer phải để điện thoại xa xa tại một chút.

“Ồ Anh ăn cho sướng sang đây chỉ cho khổ, tui không sang đâu nhá” – Tuấn nói tiếp

[size=150][b]”có nhiệm vụ xang đi” – Rer buông giọng nhẹ, Tuấn cũng đa phần là hiểu biết nhiệm vụ anh nói quan trọng tầm cỡ.

“Về ngay đi Đức, Rer nó đang điên đây này, cậu chui ở đâu mà nó gọi chực cuộc không nghe thế?” Đức nghe xong hơi bị choáng, mà Tuấn cũng tài thật, hắn ta chỉ gọi chín cuộc thôi mà.

“Cái... cái gì, nó về từ bao giờ thế?” “Thì cứ về đây nhanh, ai bảo cậu không nghe máy làm tôi ăn mắng oan này” “đang về đây”

nhanh chóng rời khỏi bar, về ngay, con đại hồng thủy này lớn quá, gió thổi mạnh quá khiến Đức rụng cả tóc gáy lẫn tóc mái... Xe đỗ, Đức đi vào, Tuấn đang ngồi lì một đồng chơi game trên điện thoại mà giật mình khi thấy bộ dạng của Đức.

Cái áo mưa rộng thùng thình kèm theo cái mũ bảo hiểm chất dành cho dân đua mô tô phân phối Tuấn khẽ nhú mày, lại gần cửa nhìn ra ngoài.

“lạy má “trời nắng to, ô tô của Đức còn đậu ngoài sân, nhưng sao hắn ta lại thế này... và Tuấn bật cười lớn

“Này, tôi không nghĩ trời nắng phải mặc áo mưa và đi ô tô phải đội mũ bảo hiểm đâu đấy”.

“hắn ta đâu?”

“Ồ bên Việt ý, mà mặc thế này đúng thật dân chơi không sợ mưa rơi, thẳng hâm hấp” – Tuấn lại ôm bụng cười.

“Khổ quá, sao cậu bảo hắn ta đã về rồi” – ĐỨC la àm lên, cời phang cái áo mưa và mũ bảo hiểm ra.

“Tôi có nói câu ý sao? Hử” “Không nói nhưng hàm ý là vậy.” – Đức than .Chà là, mỗi lần Đức và Tuấn không nghe điện thoại hay mắc lỗi gì đó là Rer sẽ chứng phạt theo gia pháp

(@song: tới cả gia pháp đối nhá)

Nhưng, hôm nay là lần đầu Tuấn thấy Đức phòng tránh theo kiểu này đây.

Sau một hồi vật lộn cười, Đức cũng vào chủ đề chính cần bàn, khi nghe xong điều Tuấn nói, Đức thét lên “Đi học á, hâm hấp à! Why? Mình 20 tuổi đầu rồi mà lại phải đi học cùng mấy đứa 18 á?”

“có nhiệm vụ nên Rer mới gọi? – Tuấn nói một cách hàm ý, Đức hiểu và cũng đoán ra nhiệm vụ gì mà cần hai người bọn anh giúp nữa. Lùi thui lên dọn đồ cho chuyến bay ngay đêm nay

Sáng hôm sau, cả hai đã có mặt tại sân bay Việt Nam.Hai mươi phút sau, Đức và Tuấn mới có mặt tại biệt thự

Vừa nhìn thấy Rer cả hai đã không đếm xỉa hắn bằng cách khen lấy khen để khung cảnh của căn biệt thự”Oa, lâu lắm không về đây, vẫn đẹp như trước nhỉ?” Đức – Tuấn cười toe toét

“Công nhận vẫn không thay đổi – Đức tặc lưỡi

“Tất nhiên, cái đẹp thì không nên thay đổi – Rer cười lạnh

“Nhưng sao mặt cái mày có đẹp đâu mà không thay đổi đi, Rer” – Đức nói khôn quá, ăn ngay cái cùi trỏ của Rer đại nhân

“ÁC MA đã xuất đầu lộ diện bên Việt sao”- Đức và Tuấn tròn mắt nghe Rer nói

“Đúng vậy! Và đang tìm kiếm bộ phần mềm SOS trong trường đại học LM”- Rer cầm tách cà phê nhấm ngum.

ÁC MA ai chả biết danh tiếng lẫy lừng của ả ta trong Hắc Đạo. Là sát thủ máu lạnh cánh tay phải đắc lực của DUƠNG HƯƠNG MAI người thừa kế duy nhất của ông trùm xã hội đen.

ÁC MA ả ta có nguy cơ là người sẽ thay đổi cả Thế giới ngầm này vào ngày VAMPIRE -ngày hội tắm máu

“ngày đó sẽ xảy ra vào một năm sau,ngày mà thế giới ngầm của chúng ta thay đổi!”

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Xui Xẻo

“rồi vậy ý cậu là muốn bọn tôi vào trường điều tra cùng cậu. Điều đấy làm tôi rất hứng thú”- Tuấn nhếch miệng cười Rer và Đức gật đầu

“vậy ngày mai tới học luôn chứ gì! Hi vậy giờ đi giải khuây xui đi rồi mai chuyên tâm làm việc”- Đức cười gian xảo kéo Rer và Tuấn đi khiến hai người cũng chịu

ĐỨC nhanh chóng lái xe đến bar.

Bar TB. Thấy sự xuất hiện của Rer, Đức và Tuấn , một số nhìn chằm chằm ba cái dáng vẻ kiêu ngạo ấy, một số tránh ra kiểu nhường đường và hầu hết là cúi đầu xuống chào.

Đã lâu lắm rồi Rer mới quay lại đây nhưng mọi người trong bar vẫn không thể quên được hắn. Bởi hắn chính là chủ của quán bar này, hai người Đức và Tuấn quản lí quán.

Còn một người đã có ý định mua lại quán nhưng Rer quyết định không bao giờ bán.MAI và NGỌC ANH đang nhảy nên không để ý xung quanh,tất

nhiên là nhà Mai cũng mở nhiều quán bar nhưng cô lúc nào cũng thích tự do tự tại.

RER đã vào phòng Vip TB còn Đức và Tuấn lại thích vui chơi ở ngoài vì để ý được mấy em xinh tươi.

..

Ở bên ngoài

Mai mệt lử người bước xuống thì đụng ngay Tuấn suýt thì ngã, cũng may anh đưa tay ra đỡ kịp.

“Buông “–MAI giận dữ quát, tự dưng đụng phải tên biến thái nào lại đi đỡ kiểu trời ơi đất hỡi này... ”

“Ha ha, tôi xin lỗi nhé nhưng cô là nọn nái hay sao mà nặng vậy?”–TUẤN chêu người

“Tôi là...- Mai định quát cho anh trận nhưng cô kịp phanh lại khi thấy vẻ mặt nỡ nam của Tuấn hiện lên qua ánh đèn huyền ảo

“Con cái nhà ai mà xum trai thế này,on giò chị yêu cung, biết trước ngã luôn cho hấn đỡ”

Cái bệnh mê trai đẹp của Mai lại lên cơn, bao giờ mới có thuốc chữa đây.Cô đang mải ngắm Tuấn thì anh nói phũ phàng:“Là là cái gì? Mà cô bỏ tay ra đi, đừng chạm vào cổ tôi, đồ con nọn nái”

Bùm...BÙm

hình tượng mỹ nam trong Mai tan vỡ.

“Này, thằng cha chết tiệt kia, cái đồ vô duyên, tôi là người chứ không phải con nọn nái nhá. Đẹp trai mà chả bù cho não,não phẳng lì chả đẹp tẹo gì. Phấn”–MAI đuổi thẳng cổ

“Tôi mới là người phải nói câu đó. PHẤN” –TUẤN cũng không phải dạng vừa và đi luôn không quay lại nhìn.

Phía bên Ngọc Anh.

Cô nàng mới bước xuống dưới sàn thì đụng phải Đức đang bước lên, không may khiến Ngọc Anh mất đà ngã,ĐỨC chẳng thèm đỡ hay hành động gì mà cứ mặc kệ khiến cô đau đớn.

Thế là thôi ! Ngọc Anh ngã từ trên cao xuống, nhân viên phục vụ đi lấy băng gạc bó lại vết thương trên trán cho cô và đỡ cô ngồi dậy

Đúng là cái lũ đàn ông thôi nát–Ngọc Anh bực mình nói. ĐỨC nghe tiếng liền đi xuống cạnh cô, thấy mặt cô nhăn như khi đột mới hỏi thăm

“việc gì không?–”Nhìn thế mà không biết à? Bồi thường đi” –NGỌC ANH quát

“Tôi hỏi thăm là phước tám đời nhà cô lắm rồi đấy,muốn bồi thường gì, một đêm nhé, luôn và ngay nhá”? –ĐỨC cười đều gian xảo.

BỐP

Ngọc Anh tát thẳng cẳng vào gương mặt điển trai của anh một lực thật mạnh, Đức đưa tay lên vuốt vuốt chỗ đau kiểu bất cần.

“khốn nạn vô nhân đạo”

–NGỌC ANH mắng rồi lách qua đám đông bỏ đi. ĐỨC lắc đầu cười thích thú nhìn theo cô gái nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Học Sinh Và Giảng Viên Mới

Sát giờ học Rer mới đến, lúc này vẫn còn đang nửa tỉnh nửa mơ trên ghế, bên cạnh là Ngọc Anh và Mai cũng đang ngủ ngon lành.Tại tối hôm qua mất ngủ trầm trọng

Vào lớp, Ngọc Anh tỉnh dậy với cái băng to tướng trên trán. Cô cũng tỉnh dậy ngay sau đó, thấy Rer ngồi ngay bên cạnh, đang nhai cao su, tay xoay xoay cái bút về bất cần

“Ngắm tôi vậy no chưa cô bé? –Rer nhử mi tâm

“em ngắm anh bao giờ, em ngắm cái bút của em kìa, trả bút đây” – cô hát hăm, trên tay Rer là bút của cô, hất ngừng lại, đặt bút lên bàn trả Runa rồi gục mặt xuống bàn

Học hành thế đấy!.cô nhìn anh ta mà phải tròn tròn mắt kinh ngạc.

Hôm nay tại trường LM lớp 12A1.

Đoàng...Đoàng.

Tiếng vỗ tay nổ đom đốp như tiếng súng của cả lớp khi Đức bước vào.

Phong thái thư sinh khiến lũ nữ sinh chết mê chết mệt.”Xin chào, tôi là Đức mới về Việt không lâu nên nếu có gì sai xin mọi người dạy bảo”– Đức nhoeo miệng cười điều luyện.

“còn tôi là Tuấn giảng viên mới của lớp chúng ta và cũng là chú của tên vô nhân đạo Đức kia”-tất cả nghe xong ngó người mắt chữ A mồm chữ O,còn Tuấn với Rer thì khỏi phải nói học máu mồm vì cười.

“Đẹp trai như vậy mà vô nhân đạo”-thế là cả lớp thi nhau bàn tán về tên vô nhân đạo Đức.

Phía dưới lớp. MAI kịp nhận ra một tên đứng trên bục giảng liền quay sang nói với Ngọc Anh

“thằng cha chết tiết kia thì ra tên là Tuấn, cái tên mà hôm tôi đứng ở bar đấy không thể tin được hán lại là giảng viên lớp mình”-MAI gần giọng nói

“Tên bên cạnh kia chính là tên vô nhân đạo làm tôi ra nông nổi này đây” –NGỌC ANH ức chế chỉ tay lên trán

“Đức em xuống bàn Mai và Ngọc ngồi nhé”-Cô giáo chỉ về phía cuối lớp.

Ngọc Anh đang ngờ thì giật mình.ĐỨC nhận ra cô gái đụng vào mình hôm đó liền nhếch mép cười đều,và tất nhiên giảng viên Tuấn cũng nhận ra Mai.

“ĐỨC ngồi giữa Mai và Ngọc Anh. Như vậy sẽ hòa đồng hơn”- Cô giáo vừa dứt lên, cả Mai và Ngọc Anh cùng đồng thanh

“Có mà bất đồng thì đúng hơn...”

“ĐỨC hai tay hai nằng sường thế còn gì”-Rer khởi sường đầu chiến tranh

“cái duyên cái số nó vô lý nhau”-cô cũng chả vừa

Giờ giải lao, không ít sinh viên kéo nhau đến để chiêm ngưỡng học sinh mới với giảng viên mới cũng có rùng rợn. Không biết đám nữ sinh lấy đâu ra lắm hoa và thiệp thế không biết. ĐỨC và Tuấn khờ sờ vào một đồng

“Rer ơi là Rer, cậu hại đời tôi rồi”-ĐỨC và Tuấn than.Vài ngày sau cũng thế, cả ba đều bốc hơi mà không báo trước.Tất cả trở về như ban đầu, Mai vui vẻ lên ngồi chung với Ngọc Anh như mọi khi.

“Mai chính thức cặp với hotboy nổi tiếng ở trường MiLo, ngay bên cạnh trường LM. Hán ta tên Lương một người gốc Việt, được rất nhiều nữ sinh ưa chuộng

Lương chính là tay sát gái nhất trường Milo, rất kiêu ngạo và đào hoa. Nay rất mê mẩn vẻ đẹp đáng yêu của Mai.

Mai cũng biết đến danh tiếng làm điên đảo các cô gái của Lương, một tên đào hoa như vậy chỉ làm khổ con gái người ta mà thôi. MAI bằng lòng làm bạn gái hán cũng chỉ vì lý do cho hán một bài học nhớ đời.

Tin tức lan thật nhanh chóng, chẳng mấy chốc cái tên Mai đã nổi khắp trường Milo.Chiều, các lớp phải đến trường để học bổ sung chính trị. Chục đứa con gái tóc đủ màu kéo nhau từ trường Milo sang LM.Có đứa mặt non choẹt lên giọng đàn chị

“Tụi mày gọi cho chị con bé tên Mai 12A1 xuống đây chị hỏi xú

Trùng hợp hay ngẫu nhiên,Mai và Ngọc Anh đến trường, thấy ở đây đông đức cũng tò mò chạy ra xem

.”Sao vậy, muốn gì ở nó à các bạn? –

Mai chen vào đám đông,NGỌC Anh và cô cũng chen vào theo.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Đe Doạ Và Làm Thân

“Ừ, tụi đây muốn dạy cho nó bài học. Hơn một tháng nay anh Lương không yêu ai rồi, dùng một phát công khai cặp với con nhỏ đó, ai mà chịu được cơ chứ”

Nhỏ cầm đầu tức anh ách nói.

MAI khẽ cười nửa miệng, tên này không yêu ai trong một tháng tán cô, đúng thật chuyện lạ. Tình cảm của hắn dành cho cô không đơn giản như cô nghĩ hay sao? thôi bỏ qua đi, dù sao cô cũng không quan tâm.

“Mày biết con nhỏ đó không, gọi ra đây cho tao” – Nhỏ đó hống hách

Mai chưa kịp nói thì có đứa khác nhảy vào

“Chị ơi, chính là con nhỏ đeo kính này – Con nhỏ chỉ vào cô, cô liền thoáng ngơ ngác nhìn Mai thì bị cả lũ con gái nhảy vào úp.

“Ách, lũ trời đánh này! – Ngọc Anh nhỏ bả cao su xuống đất, xông lên đập cho tụi chúng nó vài phát ngã tui tụi đề lên nhau ăn vạ

“Mấy đứa tụi mày bị vì điều à, tao mới chính là Mai đây này, ngon xông vào hộc “- Mai tức giận nhìn nhỏ cầm đầu

“đánh cả ba con – Nhỏ đó ức chế và quát to. Hàng chục nhỏ khác hùng hổ nhảy vào. Cô chỉ né chứ không đánh lại vì không muốn làm chúng bị thương, còn Mai và Ngọc cứ thế mà đập lên xuống như chày nện thịt

Tụi kia thua thảm thiết, ôm nhau khóc rống.” Các người nhớ là các người gây sự trước, tôi chưa hề động đến bài vị tổ tiên nhà các người đâu, các người đừng đứng ở đây mà vừa ăn cướp vừa la làng, dơ bẩn trường LM, biến đi” – Mai vừa phui bụi ở quần áo

Tất cả giải tán trước khi vào giờ học. Vụ xích mích đến tai Rer, ĐỨC và Tuấn. Cả Rer và Đức không ai bảo ai tự dừng lại đi học còn Tuấn vẫn đang dạy tiếp ở trường. Mấy ngày tiếp đây, Mai luôn bị khủng bố tin nhắn bởi những lời đe dọa từ những vệ tinh của Lương đến nỗi cô nàng phải đổi số liên tục. Thậm chí ngày nào đến trường cũng bị một đám con gái chặn và gây sự

Giờ giải lao, bốn người Mai Tuấn Đức Ngọc luyên thoáng nói bằng tiếng Anh. Tới lúc dừng Đức hỏi “Hai chị yêu quá, quen nhau sẵn há”

“Quen gì, chả quen – Đồng thanh

“Vây hà, nói chuyện với nhau như đúng rồi ề – Tuấn cười khúc khích. Lúc bấy giờ, Đức và Tuấn mới biết Mai và Ngọc đều là người Việt, cả cô gái ngồi cạnh Rer nữa. ĐỨC hất hàm nhìn Rer và liếc mắt đưa tình cô khiến cô hờn nhẹ.

“Rer, xinh thế” “Cậu đi khám mắt ngay lập tức đi, xấu như con gấu mà kêu xinh” – RER lạnh nhạt nói

“Này, có cần anh phải nói toẹt cái câu “nói dối” đó ra không, tôi biết tôi đẹp mà anh ghen à?”

“Con nhóc này hâm sao, tôi là đàn ông ghen gì với vẻ đẹp vớ vẩn của cô bé cặp kiếng nôbita” – RER cười đều và bỗng chốc kể từ giây phút đó gương mặt điển trai của anh...

PHỤTTTT...PHỤTT...một trảng nước coca cola bay lên mặt Rer trước sự ngỡ ngàng của tất cả mọi người trong căng tin.

TUẤN MAI ĐỨC Ngọc tất nhiên là phải há hốc mồm rồi còn những nữ sinh fan của Rer bắt đầu bốc khói trán vài tia sét mắt bắn về phía cô. Nhưng cô vẫn ngồi bình thường y như chưa có gì xảy ra

“TÔI THÍCH ANH RỒI ĐÂY”

-tiếng cô vô tình lạnh lẽo vang lên.

“NHÌN CÁI GÌ!! ẶNNN” - Rer quát làm mọi người run lấy bầy không nhìn nữa, còn anh lau mặt không nói gì nữa

“em là Runa hả? – TUẤN hỏi để làm phá bầu không khí hàn lạnh

“vâng ạ! hai anh là người Việt hả?”

“Đúng rồi, ở đây cả sáu hết thầy đều là người Việt hết” – Tuấn hơi cười chừ

“Đâu, tôi là con lai mà, hìhì”

–ĐỨC la lên đáng yêu rề sợ

...nhưng cũng bị ăn cốc của Ngọc Anh

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Cứ Yêu Đi Vì Đời Cho Phép

Nhiều giờ giải lao, Tuấn vô tình thấy Mai bị chặn. Tự tay cô giải quyết được mọi chuyện nên anh chỉ cần nhúng tay vào. Nhưng nhiều điều khiến Tuấn rất bức bối và khó chịu, giờ lên lớp, Tuấn còn vô cớ quát mắng Mai, gắt gỏng với cô khi Mai lên bảng hay gì đó trong lớp. Vì ức quá nên Mai bỏ tiết và đi lung tung ở khuôn viên trường. Tan học, nhận được tin nhắn đe dọa nữa, Mai đang tức lên hên luôn địa điểm. Cuối cùng một mình Mai ra đó với hàng chục đứa con gái đối đầu. MAI không thể nhìn được hơn mà cứ lao vào lấy đám con gái đó làm bao cát trút giận.

Xong, tất nhiên cô có võ giỏi thì cô thắng, lũ kia bẹp dí dưới đất. Đã nói nhiều lần rồi còn không nghe, lúc nào cũng lòi hơn chục đứa đi mà có bao giờ nguyên vẹn trở về đâu mà cứ cố. Đúng là con gái khi ghen làm nhiều điều không suy nghĩ thật...

...

Tối hôm đó, Lương hẹn Mai đi chơi, cô nàng đồng ý và cũng để hân đến tận nơi đón. LƯƠNG mê mẩn nhìn Mai trong bộ váy trắng tinh, tóc xõa và trang điểm nhẹ.

“Nhìn gì nữa, đi thôi”

–MAI giục

Lương gật đầu đồng ý, vừa đi hai người vừa nói chuyện rất vui vẻ. Mọi người nhìn vào thấy họ là cặp tình nhân rất đẹp đôi.

Sau khi đi ăn, rồi đi ngắm cảnh ở nhà thờ Liên, dạo chơi công viên thì Lương cũng đưa Mai về.

Xe dừng lại trước cổng, Mai mở cửa xe bước xuống, Lương cũng xuống theo. Định vào trong thì Lương kéo tay Mai lại, nhìn cô một cách âu yếm. Từ từ nhắm mắt, tiến môi đến gần môi Mai thì bị câu nói của cô cản lại:

“Phía trên có người nhìn”

Lương khẽ đưa mắt nhìn lên trên tầng, và Ngọc Anh tình cờ nhìn chằm chằm vào Lương, hấn quay đi và chào tạm biệt Mai.

MAI vừa vào trong nhà, NGỌC ANH chạy xuống hỏi đủ điều như tra tấn phạm nhân. Để vừa lòng đứa bạn, Mai trả lời bằng hết.

Còn cô lạnh băng nhìn Mai kể cô ấy lại vướng vào lưới tình rồi. Thấy cô lạnh băng như vậy Mai và Ngọc Anh cũng sợ sệt toát mồ hôi.

“Runa,runa tớ chỉ là...”

- Mai ngập ngừng bản thân Mai cũng biết rõ tình yêu với cô giờ chỉ là cát bụi.

“cứ yêu đi vì đời cho phép, Mai chúng ta đều trưởng thành cả rồi lối suy nghĩ cũng khác nhau. Thế nên tương lai của cậu tùy cậu định đoạt dù như thế nào đi chăng nữa tớ vẫn luôn ủng hộ cậu hết mình nhưng giờ chúng ta vẫn đang làm nhiệm vụ thế đừng quên nhé”

-kèm theo nụ cười của cô khiến Mai và Ngọc Anh xuyết chút ngả ngửa.

“tớ biết mà chỉ Runa hiểu Mai-và cả ba ôm nhau

...

Tiết học cuối cùng trong ngày, tất cả trong trạng thái mệt mỏi khác thường. Bụng ai nấy cũng sôi sùng sục. Đến giờ về, chẳng ai về nhà luôn mà kéo nhau xuống căn-teen ăn lót dạ. NGỌC kéo theo cả Đức vì biết anh ta cũng đang đói, Đức thì nhiệt tình đồng ý nên Tuấn và Rer cũng đi theo luôn. Sáu người ngồi cùng một bàn, NGỌC ANH nói chuyện luyên thoắng mà không ăn là bao, ngược lại là Runa và Mai chỉ ăn và ăn.

“Không ăn đi nói nhiều đau hết cả đầu”– Đức gõ vào đầu

“Nói vẫn quan trọng hơn đói –NGỌC ANH vậy nhưng nó hành động kiểu không ai ngờ tới, nó gọi lớn

“Cô ơi cho em năm cốc trà sữa khoai môn”

“Này, có sáu người sao lại gọi năm” –ĐỨC ngớ ngẩn hỏi.

“Nó gọi cho mỗi nó thôi mà “– cô không nhìn ai mà nói. Câu trả lời khiến cả ba người con trai té ngửa

“Sax. Cô uống cả năm cốc để bội thực à? – Đức.

“anh bị ngộ sao, bội thực ra đó thì tôi đã không gọi nhiều như vậy.”

“Nó có thói quen năm cốc trà sữa một lần mà, đã thấy bội thực lần nào đâu, kể ra ông trời tốt thật, xấu một lần cũng có sao đâu nhỉ? – Mai châu tức

“Còn hơn Hồ Ly Tinh suốt ngày chỉ ăn với ăn, như con lợn ế” - Ngọc Anh đáp lại

“Đây cô thấy gì chưa, đến cả Ngọc Anh cũng ví cô là con lợn nhè”–TUẤN phá lên cười.MAI cúi kính túm tóc Tuấn đập cho tới tấp. Hai người lại cãi nhau vang cả căn-teen.

“Mà sao lại gọi Ngọc Anh là Hồ Ly Tinh, thành tích đáng gờm lắm hả?” -Đức thắc mắc

“Gờm gờm cái gì, con nào này nó thấy họ Hồ nó xi nhục tôi thế đó, còn Mai này, họ Bạch mà bị gọi là Bạch Cốt Tinh luôn”– Ngọc Anh giải thích

“À ra thế, thế cô họ gì” – Rer hỏi

“Ha ha, ta họ Hà, chả liên quan đến con yêu tinh nào ha ha cô cười nắc nẻ “

“Mà mấy người giới thiệu tên Việt của mình đi”–MAI chớp chớp mắt

“Thiên Văn Tuấn đẹp trai” -vỗ vỗ ngực

“Tên tôi đẹp lắm, Lưu Công Đức”

“Thái Lương Thăng” –Rer kiêu lời

“Ồ, Thiên bồng nguyên soái, Lưu manh tóc tím, còn anh là Thái Giám”

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Hoa Mắt

“Này, cô nói ai là Thái Giám đây”

Rer sùng cổ lên quát.

Cô định phản phác lại thì có chuông điện thoại reo

cô đi ra ngoài nghe máy rồi chạy vào trong báo về trước.Rer khẽ nhìn theo dáng cô chạy, nụ cười cô nở trên môi, không biết có chuyện vui gì.

Rer định đứng dậy và kéo bọn kéo bọn kia về nhưng dừng lại vì một bánh ga to đáp thẳng anh may anh lẻ kịp

Kèm theo lời nói

“Rer em tặng anh đó, anh thật đẹp trai!!”

Rer ngăn người giận dữ đẩy bánh vào mặt ả rồi bỏ đi. ĐỨC đập bàn cười

“Thời đại này tặng bánh kì ghê nhỡ?”

TUẤN đá chân Đức rồi ra hiệu sắp có trận đại hồng thủy rồi đây.

Rer bỏ đi, Mai mãi nhìn theo phía anh ta mà không để ý có một ánh mắt nhìn mình chằm chằm.TUẤN không hiểu trong đầu mình đang nghĩ gì mà nhìn Mai có vẻ thích Rer như vậy khiến anh buồn chán.

Mọi người giải tán,NGỌC ANH cũng không nói gì và kéo Mai về. NGỌC ANH lái xe, Mai ngồi ghế sau im lặng nhìn ra cửa kính suy nghĩ mông lung.

NGỌC hơi khó hiểu không biết Mai có tâm trạng gì mà cô buồn thế kia.Thình thoảng,MAI thờ dài thườn thượt, Ngọc Anh hỏi mà Mai không muốn trả

lời.

Ở một con đường khác,ĐỨC là người lái xe, ngồi phía sau là Rer với bộ mặt lạnh như tiền còn Đức thì vừa nghe nhạc vừa ngân nga theo.TUẤN đeo tai nghe, chìm đắm trong bản Lisisa buồn, ánh mắt lu mờ nhìn về phía trước như đang ngủ gật.

Kết..tttttt

Chiếc xe đối diện thẳng gấp,TUẤN cũng vội vàng thắng xe lại. Đầu xe này đâm vào đầu xe kia khiến cả xe hai đều xước xát nhưng không gây thương tích về người.ĐỨC đang cầm điện thoại mà bất ngờ rơi xuống ghế, tất cả bị đẩy người về phía trước

“TUẤN cậu chú ý đi đâu vậy?

–Đức mở cửa xe bước xuống, Rer và Đức biết lỗi này là của Tuấn vì cậu ta vượt đèn đỏ ,ngồi im lặng trên xe, không nói gì hết.RER giải quyết xong mọi chuyện, đèn tiền cho người ta rồi tự động vào vị trí lái và đẩy Tuấn sang bên cạnh, Tuấn ngoan ngoãn dịch sang.

“Cậu bị sao?

– Rer khe khẽ lên tiếng.

“Hơi buồn ngủ chút , giờ tỉnh rồi “

– Tuấn cười. Thật ra có gì đó đang hoành hành trong tim Tuấn, một chút yêu thương mong manh chỉ một chút thôi. . .

“Ồ, kia chẳng phải Runa sao?,sao lại đi cùng Max nhỉ? “

– Cả xe đang im lặng, bỗng Đức nhìn ra cửa ô tô thốt lên. Nhanh như cắt,Tuấn cũng tò mò mà ngó đầu ra khỏi xe nhưng chẳng thấy gì.

“Cậu bị hoa mắt à?” -TUẤN thụt đầu vào và nói

“Hay là thế, nhìn giống thật – Đức lẩm bẩm, Rer chỉ tập trung lái xe mà không lên tiếng. Sắc mặt lạnh tanh. Hắn không thể nghĩ Rer lại có quan hệ gì đó với Max- trùm Macao được.

Xe đi qua một trung tâm thương mại đang ồn ào náo nhiệt, tiếng loa oang oang báo hàng giảm giá, hàng mới nhập thêm, thu hút rất đông đảo người đến mua.ĐỨC ngó mặt ra, thấy vui vui liền kêu Rer lái xe vào trong đó xem thế nào.

“Không quan tâm”-TUẤN phủ phàng nói

Trong ba người, chỉ có Đức là thích ồn ào náo nhiệt kể cả sáng lẫn đêm, còn Rer và Tuấn chỉ thích náo nhiệt vào buổi tối nên cả hai đều lắc đầu bảo Đức

“thích thì vào một mình.”

-ĐỨC năn nỉ mãi nhưng hai người kia không chịu, Rer nói đều đều

“Về nhanh còn vớt xe đi sửa nữa, hỏng hết cả đầu xe rồi”

“Nó còn giảm giá hết tuần này cơ, mai cậu đi đâu muộn, bây giờ mệt chết người”

– Tuấn than ĐỨC nghe anh nói vậy, liếc qua trung tâm thấy biển báo giảm giá từ ngày Mười Hai đến ngày Mười Tám. Không ngờ là Tuấn còn tia nhanh hơn cả Đức. Miệng thì nói là không quan tâm..

“Mai là hết hàng đẹp-ĐỨC

“Mai đưa cậu ra chợ mua đồ cho rẻ, đầy hàng đẹp –Rer cười chêu

“Mục đích của tui là vào đó mua đồ tặng cậu mà, ha ha – Đức phá lên cười, Rer làm mặt lạnh nhìn Đức...ĐỨC nhanh chóng nói ngay

“Thì chúng ta đang nghèo, hic hic”

“Ừ thì nghèo!

Rer không dọa nạt Đức nữa, cũng chẳng quay đầu xe lại mà cứ lạnh lùng lái xe về. Đức thì đang tức chết đi được.

Trong trung tâm thương mại, có hai cô gái đang hò hét âm ỉ vì mua được một loạt gấu bông to hơn người mà lại còn rẻ nữa.

“Ui, đằng kia có gấu Pokemon, xinh quá, giảm 50%, ha ha rẻ quá”

-NGỌC ANH chỉ chỉ về phía gian hàng bày những chú gấu nâu, hai cái tai tròn tròn, viền tai màu nâu, bên trong màu vàng, đôi mắt đen đậm cùng chiếc

mũi xinh xắn. MAI chưa kịp nhìn thì ập đang kéo cô nàng chạy ầm ầm ra chọn gấu rồi.

“Oa, đẹp quá, gấu này Mimi thích lắm phải không?”

– Mắt long lanh nhìn gian hàng. MAI gật gật đầu thích thú

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Tàn Xác

Runa rời khỏi căn phòng mà khi nãy mình vừa xuất hiện với một tốc độ nhanh nhất có thể, chiếc váy trên người cô có phần hơi nhàu nhĩ.

Do khi nãy đánh nhau với tên đàn ông nên nhìn cô bây giờ rất tàn tạ.

Mỗi khi giết người tâm trạng của cô lại như thế này, nó không giống như cái vẻ bề ngoài lạnh tanh của cô. Ngoài trời gió thổi một lúc một lạnh, bàn tay cô bất giác nắm chặt lại với nhau.

Chỉ mong cơ thể mình có thể ấm lên một chút nào đó, khi nãy chính bàn tay trắng trẻo này đã cướp đi sinh mạng của hai người đàn ông giàu sang quyền quý. Cơ thể chỉ có duy nhất mùi máu tanh.

Thế giới này là như vậy, muốn sinh tồn thì phải có khả năng và sự liều lĩnh. Cô từ khi sinh ra đến nay đã không có sự lựa chọn cho số phận của mình, chỉ biết nghe theo sự sắp đặt và bố trí của người khác.

Mọi người tập trung vào mặt thất là lúc 4 giờ sáng.

“Đó là điều mà bọn con nên làm”

. – Cả 3 người đều đồng thanh lên tiếng, gương mặt họ cúi xuống đất.

“Lần này các con đã làm kinh động thế giới ngầm, hãy nhớ cho kỹ giữ bí mật thân phận của mình tuyệt đối. không được để cho bất cứ người nào phát hiện ra thân phận của các con, khi biết có người nghi ngờ hành tung của mình thì ngay lập tức giết không tha. Thời gian tiếp tới các con còn phải vất vả hơn như thế này rất nhiều.”

-ông quản gia cầm mớ tài liệu đọc.

Sẽ có một cuộc chiến xảy ra trong thời gian tiếp theo ,không gì khác đó chính là ngày VAMPER ngày tắm máu của thế giới ngầm.

MAI nhìn Runa ,con người cô ấy luôn như thế này .MAI hoàn toàn không hiểu rõ. Mỗi lần thấy Runa ra tay hành động ngay cả bản thân Mai cũng nhìn thấy được ánh mắt lạnh lùng của cô, người con gái này đã nhắc nhở Mai rất nhiều.

Có những lúc thế mạnh luôn nằm trong chính bàn tay của chúng ta.

“RUNA lúc nãy cậu khừ ai vậy?”

–MAI đi từ đằng sau vượt qua người Mai đứng bên cạnh Cô, vì thấy không khí không được tốt chỉ toàn mùi thuốc súng nên Mai muốn tìm một cái gì đó xóa bỏ đi không khí không mấy vui vẻ hiện tại. Nhưng Mai không ngờ mình lại nhận được một câu trả lời.

“Quan trọng sao, dù gì người cũng đã bị giết hỏi lại làm gì?”

Cô không có bất cứ hứng thú nào với chuyện này, giết thì giết không cần phải biết quá nhiều về bọn chúng. Minh chỉ cần biết nhận lấy tám ảnh có hình người cần giết và một số thông tin như về cuộc sống hằng ngày để dễ tìm hơn thôi.

Suy trì sự sống cho người khác cô không thể, chỉ có lấy đi sự sống của người khác một cách nhanh nhất cô mới có thể và thậm chí làm rất tốt việc này. Không làm cho bất cứ ai thất vọng

“hazz”

Mai bất giác thở dài, với cái vẻ mặt lạnh lùng như một cái mặt nạ trong suốt như thế này. Không biết khi nào Runa cô ấy mới chịu tháo bỏ nó xuống.

“MAI này? –NGỌC ANH nhìn theo bóng dáng gần khuất của Runa lập tức đi lên song song với Mai.

“Có chuyện gì sao?”

“Bạn có thấy ở trên lớp Runa có một nụ cười trông cực kì đáng yêu không?”

Ngọc ANH nhìn theo bóng dáng lẻ loi của Runa phía trước, môi mím chặt không nói nên lời. Đúng Runa cô ấy cười rất đẹp, dù cô ấy có nguy trang như thế nào đi nữa thì gương mặt thanh tú đó mãi mãi không thể xóa nhòa.

Phải cho trên đời này có hai chữ nếu như, nếu như ông trời không bắt cô ấy hận tình thương, nếu như

Runa chưa từng có mối hận thù trong lòng.

Tất cả là nếu như, thì cuộc đời cô ấy sẽ không như thế này.

Sống mà không được làm những điều mình mong muốn, luôn bị sắp đặt vào những nhiệm vụ nguy hiểm. MAI biết chứ, biết Runa cô ấy cần tình thương đến nhường nào.

Nhưng ngay cả Mai còn không có thì lấy cái gì cho cô tình thương, tình bạn giữa Mai và Runa tuy rất thân thiết với nhau.

Nhưng sâu thẳm trong lòng Runa đang nghĩ gì thú thật Mai cũng không biết.

MAI chỉ biết hằng ngày Runa luôn sống với một cái vỏ bọc kiên cường, cô chưa bao giờ khóc. Chưa bao giờ than vãn với Mai bất cứ chuyện gì, dù tập luyện có mệt như thế nào,

Sức chịu đựng của con người có giới hạn, Mai tin rằng Runa cô cũng có.

Dưới ánh đèn mờ mờ, bóng dáng nhỏ nhắn của người con gái lạnh lẽo đến đáng thương. Từng bước chân đi qua những dấu máu đỏ tươi dẫm, trong lòng cô lại dâng lên một cảm giác thích thú vô cùng. Khi gương súng lên chia vào người đàn ông đang sợ hãi bỏ lồm cồm cùng sự van xin.

“Đừng...đừng, ÁC MA xin cô, cô đừng giết....ttt.BẦNGGG,Hự”

Tiếng súng vang lên cùng tiếng hét của ông ta làm cô cười nhếch mép .

.....

Lớp học 12A1

.”Rer cậu nghe tin gì chưa?

TUẤN ngồi đối diện Rer ánh mắt có vẻ dò xét, đêm qua xảy ra những chuyện quá làm người khác kinh ngạc, suốt một năm trời đây là chuyện giết những nhân vật nổi tiếng liên tiếp đầu tiên.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Rắc Rối

“Là chuyện về 3 đại gia chết trong đêm qua và 2 ông trùm nửa tháng trước phải không?-RER

không ngờ lại xảy ra một chuyện liên tiếp như thế này, bọn họ ra tay rất gọn gàng không để lại bất cứ manh mối nào. Chỉ duy nhất một thông tin được tiết lộ từ miệng của vợ một trong 3 đại gia bị giết đêm qua cho biết người giết chồng bà ta khi đi chỉ nói hai từ ÁC MA.

Trong thời gian vừa qua chưa ai dám ra tay độc ác như thế này, bọn họ làm như vậy thứ nhất là màn xuất hiện của ÁC MA ở Việt Nam thứ hai là để cho các tổ chức khác biết đến còn 3 người lợi hại không kém bọn họ.

Thủ đoạn của ÁC MA rất tàn bạo, những nguyên nhân dẫn đến tử vong có rất nhiều cách dẫn giống nhau chắc hẳn là do một người làm. Những đòn chí mạng toàn là những chiêu thức mới lạ, hoàn toàn chưa được dùng đến trong các vụ giết người trước đây- Lột da người.

Họ muốn ám chỉ rằng, trong thế giới ngầm họ là những người tàn độc nhất. Những cách giết người cũng là duy nhất, và những sát thủ mà họ đào tạo cũng là tài giỏi nhất.

TUẤN nhìn Rer rồi đột nhiên lên tiếng “Hình như ba người là nữ“.

Vì hai người chết đầu tiên nếu là đàn ông thì rất khó tiếp cận, vì xung quanh những người đó luôn có vệ sĩ theo sát bên mình.

Một khi có một người đàn ông lạ mặt nào khả nghi tiếp xúc với bọn người đó thì vệ sĩ bên cạnh không bao giờ rời xa họ nữa bước vì đảm bảo an toàn tính mạng cho ông chủ của mình. Còn đằng này bọn họ lại không có bên cạnh ông chủ mà lại ở bên ngoài phòng điều này cho thấy người tiếp xúc các ông chủ lớn đó là một người con gái rất xinh đẹp.”

RER cũng có một suy luận rất giống Tuấn, còn ba người chết còn lại chắc chắn do một người làm, vì cả ba người đêm qua đều bị lột xác da người.

RER trầm ngâm nói” Đúng hai người đầu là do hai nữ sát thủ ra tay, còn ba người còn lại là do một nữ người ra tay.

Thường thì khi giết một ai đó các tổ chức chắc chắn không cho sát thủ của mình để lại danh tánh một cách dễ dàng như thế này, nhưng ÁC Ma thì lại không như thế họ để lại mọi thông tin liên quan đến nhóm của mình hoàn toàn không hề giấu giếm.

Xem ra thế giới ngầm bắt đầu trang nhau vị trí bang chủ.

RER suy luận

“Cách giết người của họ rất tàn bạo, hoàn toàn là những chiêu thức gây chỉ mắng. Các nguyên nhân dẫn đến tử vong đều rất mới lạ, loại thứ nhất là kịch độc, thứ hai là xuân dược, thứ ba là lột da xẻ thịt

Theo suy luận ban đầu cái chết này là do một loại xuân dược gây ra, cách giết người này đã rất lâu không có người sử dụng đến vì nếu không cẩn thận xuân dược này có thể giết chết chính người đã tạo nên nó.

Còn cách giết người cuối cùng là một dây roi nhiều chế độ giết người.

“hế nhô-tiếng Ngọc Anh vọng từ ngoài vào và tiếp đến là Đức,MAI,RUNA[/size]

[size=150]”Tôi về chúng ta sẽ bàn tiếp với Đức, ở đây không tiện cho lắm.

RER đứng lên bước ra khỏi phòng họ khi thấy cô còn cô cũng không đoái hoài gì.

Nhìn qua ánh mắt của Rer Tuấn có thể thấy được rằng những vụ mưu sát này nhất định đằng sau nó là một thảm họa tàn khốc sắp xảy ra nhất là vào ngày VAMPER một năm sau. Ngày mà cả thế giới ngầm tắm trong biển máu của sự xuất hiện của ÁC MA người sẽ làm thay đổi xoay chuyển thế giới ngầm như trong truyền thuyết

Theo cô thì Rer anh ta đã biết chuyện xảy ra đêm qua rồi thì mới về mặt lạnh tanh đi ra ngoài như vậy.

Cô khẽ cười một cách đầy nham hiểm, rất lâu rồi cô không có cảm giác thỏa mãn như thế này ngày mà cô sắp đối đầu với hắn ta! SÁO QUỲ vào ngày VAMPER đầm máu đó.

“runa...runa...runa-MAI thấy có gì đó khác lạ ở cô liền gọi...

“không...tớ không sao...học thôi”

Cứ như vậy cho tới hết giờ tan học Rer không vào lớp học.

Cũng khiến cô thích thú hơn về sự tò mò của anh sao?

Bước chân cô khẽ khựng lại, dòng suy nghĩ trong đầu cũng lập tức không cách mà bay. Nụ cười nham hiểm trên mặt cũng không còn thay vào đó là ánh mắt ngạc nhiên.

“Ê cái con nhỏ đeo kính kia.”-Một nữ sinh mặt trên người bộ đồ học sinh trang nghiêm, mái tóc dày bông bèn xoa dài sau lưng. Gương mặt vô cùng xinh đẹp được trát đầy phấn son, so với gương mặt đen sạm của cô thì thật sự nổi bật hơn rất nhiều.

“Chỉ gọi em à?

Cô làm mặt thơ ngây ngược mắt nhìn nữ sinh đó hỏi.

Nữ sinh đó không khách khí xông đến đứng trước mặt cô, ánh mắt à ta nhìn cô có vẻ đầy chán ghét chen chút khinh bỉ.

Hôm qua khi nghe một đứa trong nhóm Love Rer -là nhóm được hội sinh viên lập ra để được làm bạn gái Rer . Nói anh Rer bế một con nhỏ mới chuyển trường về lớp học, à ta lập tức nổi cơn điên lên thề nhất định cho con nhỏ đó biết thế nào là lễ độ.

LAN ANH quan sát cô từ trên xuống dưới, ánh mắt lộ rõ vẻ khinh bỉ.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Đánh Ghen

Người con gái trước mặt ả ta hoàn toàn không có điểm gì nổi bật, làn da không trắng mịn như của ả ta. Gương mặt cũng không có điểm gì xinh đẹp cả trông chỉ thuộc dạng bình thường, nhưng con nhỏ này lại khiến anh Rer bế về lớp càng làm Lan Anh tức giận hơn.

“Mày có phải tên Song Nhi không?”

“Phải chị tìm em có chuyện gì không? – cô nói với vẻ hỏi han nhưng làm sao cô không biết bọn người trước mặt mình đang cố tình gây sự.khi đọc được suy nghĩ của ả ta mới hừ lạnh.

“Tao muốn cho mày biết thế nào là lễ độ, mới bước chân vào trường mà bày trò dùng cái nhan sắc rẻ tiền của mày quyến rũ anh Rer của tao.”

Giọng nói của Lan Anh mang theo giọng điệu rất tức giận, ánh mắt ả ta nhìn Runa cô đầy sát khí cứ như muốn nuốt sống cô vào trong bụng vậy. Hận không thể xé xác cô thành trăm mảnh.

Thì ra cũng chỉ là những đứa con gái ranh rồi sinh ra nông nổi, thích làm đàn chị kiểm chuyện với người khác chỉ vì một tên con trai

Tại tên Thái Giám đó mà khiến cô phải ra nông nổi chịu cảnh đánh ghen như thế này. Vừa mới cười ruả hần xong và giờ nhận hậu quả.

Cách đó không xa là Rer và Tuấn ,Tuấn nhìn hỏi “Cậu có thấy cái con bé đó không? Hình như là Runa !”

Rer lúc này cũng đang nhìn chằm chằm về phía cô. Về mặt sợ hãi này vẫn giống lần đầu tiên gặp cô.

Lòng Rer bỗng dâng lên cảm giác kì quái, anh thầm nghĩ rằng chẳng nhẽ diễn xuất quá giỏi chăng?

RER lại quay sang nhìn người con gái bị khoảng mười người con gái khác ức hiếp đến gương mặt đã sớm tái xanh. Bất giác Tuấn thờ dài.

“Nhìn sao mà mỏng manh dễ vỡ thế kia, lại bị người khác ăn hiếp rồi.”

Cô gái trước mặt anh bây giờ rất yếu đuối, đúng như Tuấn nói cô ấy thật sự là một cô gái mỏng manh và rất dễ vỡ.

Không hiểu sao Rer lại thấy cô ngây thơ đến ngốc nghếch bị người khác hù dọa sắp đánh đến nơi mà vẫn không biết chạy cứ đứng ngay đó mà nhìn.

“RUNA quá ngây thơ thì phải, giờ phút này vẫn còn tâm trí hỏi xem bọn người trước mặt gây sự với mình vì chuyện gì.”

TUẤN bắt ngờ quay sang nhìn Rer ,Rer sẽ cứu sao?

Không lẽ Rer cũng có một ngày động lòng trước một cô gái bình thường sao? Hay chỉ là một cảm giác mới lạ đầy chiếm hữu mà thôi.

“Mà Rer này, cậu thật sự có bao nhiêu người yêu vậy?”

Tuấn dùng ánh mắt mang đầy ý cười nhìn Rer, quả thật những chuyện như thế này xảy ra rất thường xuyên và Rer cũng đã trông thấy rất nhiều. Đa số các cô gái đó từng là người yêu của Rer, nếu có thời gian rảnh ngồi lại sắp xếp và đếm xem Rer có bao nhiêu người yêu thì Tuấn có thể cho ra một con số khoảng 50 người.

Đa phần bọn họ đều là các tiểu thư con nhà quyền quý, nhưng không hiểu vì sao với cái vẻ mặt cứng đờ kia bọn con gái lại thích nhiều hơn là cái vẻ mặt tươi cười đầy bốn cọt của mình. TUẤN đã nhiều lần thắc mắc và được giải đáp bằng một câu rất ngắn gọn.

“Vì trên trán cậu đã ghi rõ hai chữ sát gái”

Rer lặng thầm nhìn cô,anh cảm nhận được rằng ở cô có gì đó che dấu bản năng thật sự của cô là gì?

Đang trong lúc suy nghĩ thì....

BÓPPPP..

Khuôn mặt rúm rắng của cô hứng chộp cái tát đó của ả Lan Anh,một bên má bóng rúm với cặp kính nôbita bị bọn họ nhắm gậy. Lúc này Tuấn thấy chướng mắt định tiến tới thì bị Rer cản ,

còn Rer thì thấy có gì đó trong tim anh bỗng nhói lên vì cô bị tát

Khoé miệng cô bỗng nhiên nở mếu ,lấy tay quệt ngang miệng cười hờ trong lòng cái tát này là cô cho ả tát vì cô đã để hần bế .

Vẫn chưa thoả mãn ả ta vẫn vùng vằng lên tiếp định tát tới tấp vào mặt cô thì

“BỐPP”

đúng thế cô đã nhanh tay trước tặng cho ả bạt tai.

“MÀY...MÀY,mày ai cho mày tát tao?”

-ả ta la lên oai oáng liên tục chỉ tay vào cô.

“cái tát vừa rồi tôi cho cô đánh vì tôi đã vô tình để tên Thái Giám 'bé' “- cô cố tình nhấn mạnh ba chữ cuối để hai người phía xa kia nghe thấy rõ ràng từng câu từ.

Khi nghe xong ba từ cuối Tuấn bật cười rũ rượi ,bên cạnh là Rer một khuôn trời tối sầm .

“mày giám nói anh Rer là Thái Giám á” -LAN Anh tức tối giậm chân tay.

“ừ đấy! Tôi không rảnh ở đây chơi với mấy cô nữa nhá. Pai pai”-Cô xoay người điều cột ả rồi đi.

Tất nhiên là ả Lan Anh không rẽ ràng bỏ qua rồi ,liền chạy tới túm tóc cô. Cô đoán trước được liền xoay người ả liền mất đà ngã ngay vào gốc cây bàng, bọn còn lại hốt hoảng chạy tới đỡ.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Đánh Ghen (2)

“mày...mày..SONG Nhi chuyện này vẫn chưa xong đâu ..á..á đau”

ả vừa la hét vừa được bọn con gái đưa đi.

“nể tình cô vẫn là nhóc nên tôi mới ra tay nhẹ đấy “

-cô lăm bầm cú xuống nhặt sách vờ lên phui phui.

“Hay..hay cô diễn quá sâu đấy “

-RER tiến lại gần vỗ tay cười cô.

“lại là tên Thái Giám rắc rối này-cô lờm lẩn.

“đã nói bao lần tôi có tên họ hẳn hoi nhá .cô chết với tôi”

-RER bức xúc nổ tung đuối theo cô quanh sân trường. CònTUẤN thì rờ khóc rờ cười với hai người rồi cũng đi về kệ hai người bọn cô.

... ..

Cô khẽ cười, nhưng khi nụ cười đến khoe môi thì mày cô lập tức chau lại. Cảm giác đau đến căng nhức bên má lại cô khó chịu, cô cũng không ngờ một cô gái trời gả không chặt chỉ được mỗi cái miệng như ả LAN ANH lại có thể tát cô một cái mạnh như thế này.

Con đau trên mặt làm cô khó chịu, cô đẩy cửa đi vào trong nhà. Vết bầm này nếu không kịp thời xoa bóp ít nhất cũng ba ngày mới hết sưng, tuy chuyện nhỏ nhặt này không đáng là bao đối với cô, một người từng tập luyện chịu không biết bao nhiêu gian khổ như cô thì quả thật cái tát này chẳng ăn thua vào đâu.

Nhưng cô bây giờ thân phận đã khác, không còn là một sát thủ ÁC MA nữa. Thay vào đó là thân phận của một học sinh phổ thông hiền lành yếu đuối, ngày thứ hai đi học mà xảy ra những chuyện như thế này thì mọi kế hoạch sẽ bị đảo ngược lại mọi thứ.

Tuy những việc như thế này sẽ có được sự thương hại từ phía hai người con trai đó là Rer Đức và Tuấn nhưng lại bị làm phiền bởi những đứa con gái chẳng ra làm sao. Thật phiền phức quá đi mà.

Từ nhỏ đến lớn cô là người luôn ít nói và giữ một khoảng cách nhất định với mọi người. Chỉ riêng với Mai và Ngọc Anh thì ngoại lệ.

cô là người có giới hạn chịu đựng rất cao khả năng nhẫn nhịn cũng rất tốt nhưng hôm nay khi bị người con gái đó tát vào mặt thật sự làm CÔ tức giận.

Cái tát đó như một con dao sắc bén khứa mạnh vào nỗi đau của cô vậy, cô cũng từng trải qua những ngày liên tiếp bị ăn những cái tát như thế. Bàn tay

bọn họ cũng nhỏ nhắn trắng mịn như người con gái đó, ánh mắt nhìn cô cũng đầy căm ghét như người con gái đó. Cô thầm cười với chính mình, nhẫn nhịn suốt 5 năm trời cô còn có thể làm được chỉ còn một năm nên cô nhất định sẽ làm được.

Lan Anh tôi tha cho cô lần này.

Do mãi suy nghĩ về chuyện của quá khứ cô không hề nhận ra có một người đang ngồi xuống ghế cạnh mình, ánh mắt hắn dừng lại trên bàn tay đang chảy máu của cô. Khi thấy cô bị thương như thế này trong lòng hắn lại có một cảm giác rất khó chịu, bàn tay bé nhỏ này tại sao lại có vết màu đỏ không đẹp để thế kia.

Cảm nhận được bên cạnh mình đang có một hơi thở âm ỉ, Cô quay sang nhìn người bên cạnh ánh mắt nhìn hắn có phần giá lạnh nhưng không khỏi nét ngạc nhiên hiện qua.

“Làm gì nhìn tôi như thế?”

Cô thấy hắn cứ nhìn chăm chăm vào mắt mình, một người đàn ông có thân hình hoàn hảo như Max cộng với bộ dạng đang cời trần để lộ cơ ngực rắn chắc.

Hắn là một con người khó đoán, trầm tính lại ít nói. Nhưng những lời hắn nói ra lại làm cho người khác không có con đường nào đỡ nổi, cứ như thích dồn người khác vào đường cùng là niềm vui của hắn vậy.

Max ông trùm Macao chính hắn đã gần như đào tạo cô suốt 5 năm năm trời qua 'giờ hắn gặp nạn nên cô mới 'cứu vớt về nuôi'

Hắn cứ nhìn cô như thế rồi từ gương mặt sau đó chuyển xuống nhìn vào bàn tay Runa.

Hắn thật sự tức giận thật rồi, khi phát hiện trên mặt cô có vết bầm trong lòng hắn thật sự rất ngay và lập tức giết chết người đã làm như thế này với cô. Nhưng khi suy nghĩ kỹ mọi chuyện hắn lại thấy có cái gì đó không bình thường, không phải hắn không biết Runa cô là một cô bé giỏi võ không thể nào dễ dàng bị người khác tát vào mặt mạnh như thế này, còn nữa dấu tích trên mặt cô cho thấy người đánh chắc hắn là một cô gái.

Lòng bàn tay cô chảy máu nhưng không phải do bị ám khí hay bị người khác đánh, mà là dấu tích của việc bị người khác đẩy người ra từ phía trước cô vấp té tay chà sát xuống mặt đường nên mới dính đầy cát như thế này.

“Hộp thuốc y tế nằm ở đâu?”

Hắn ngưng không nhìn bàn tay cô nữa mà ngược lên nhìn thẳng vào mắt cô hỏi từng chữ, vết thương trên tay đã khá sâu còn lại dính rất nhiều cát bụi. Thế mà khi về nhà cô lại không chịu đi rửa và xử lý ngay vết thương cứ ngồi im trên ghế thờ thần.

Cô im lặng một lúc rồi cuối cùng cũng lạnh lùng cất tiếng nói.

“Trong phòng, chiếc tủ ngăn kéo thứ 3 góc phải”.

Max nhanh chóng tìm thấy một hộp đựng băng y tế, là một người luôn phải đối mặt với sự nguy hiểm tất nhiên trong nhà cũng có những thứ như thế này. Hắn cầm bàn tay cô lên nhẹ nhàng dùng một chai nước màu trắng và bông gòn rửa sạch vết bẩn còn dính trên tay cô. Tuy là con trai nhưng mọi động tác của hắn đều rất thành thạo, không quá đau so với tưởng tượng của cô lúc ban đầu khi giao bàn tay mình cho hắn.

Cả hai im lặng không nói bất cứ câu gì, hắn cứ ngồi đó chăm chú vào vết thương trên tay cô. Khoảng cách hai người hiện tại đang rất gần, cô có thể nhìn thấy rõ từng đường nét trên gương mặt nghiêm nghị trước mắt. Về bốn cột đèn qua của hắn đã không cánh mà bay, giờ phút này cô chỉ thấy được ánh mắt lạnh lùng và bàn tay không ngừng di chuyển nhẹ nhàng băng bó cho mình. Thời gian cứ như thế trôi qua trong ngôi nhà đầy lạnh lẽo và sát khí.

... ..

Mọi chuyện xảy ra ngày hôm nay cứ nghĩ đã được giải quyết một cách gọn gàng, nhưng không ngờ à ta lại không chịu bỏ qua và đưa ra quyết định khiến Rer mãi mãi không còn cơ hội nhìn thấy Runa nữa.

“Reng reng”

[A lô tao nghe nè].

[Hà tao có chuyện muốn nhờ mày].

Hà là bạn thân nhất của Lan Anh từ thời còn đi học cấp 2, gia đình hai người họ cũng có nhiều mối làm ăn lớn với nhau. Do thể lực của Hà lớn mạnh hơn Lan Anh nên khi quyết định làm một chuyện lớn như thế này cô ta rất cần có sự giúp đỡ của người bạn thân này.

[Chuyện gì? nói đi].

Hà cảm thấy hôm nay cách nói chuyện của Lan Anh có gì đó rất lạ, bình thường cô ta chưa từng khách sáo với Hà. Nói chuyện luôn rất thẳng thắn chưa từng nói úp úp mở mở như thế này. Không lẽ có chuyện gì đó rất khó nói lắm sao, hay gặp chuyện gì cần Hồng giúp đỡ.

[Tao muốn tới nay khứ một người].

Giọng nói của Lan Anh tàn ác vô cùng, trước nay không ai không biết danh tính của Lan Anh và Hà. Hai người luôn là hai chị em luôn sống chết có nhau, chuyện tương tự như thế này Hà đã từng làm rất nhiều. Gia đình cô ta rất có thể lực nên chuyện con con như khỉ một đứa học phổ thông thì đối với Hà là chuyện nhỏ như trở bàn tay.

Cô ta có gia đình chống lưng là đứa con gái được cưng chiều từ nhỏ nên từ trước đến nay luôn rất ngạo mạn. Hầu là hai người họ ghét ai đến cực điểm thì sẽ dùng những thủ đoạn tàn ác đối xử với bọn họ.

Khỉ ở đây không phải là giết người mà là khỉ ra khỏi cuộc sống của họ, nhẹ thì chỉ bị đánh một trận toi tã còn nặng thì gương mặt sẽ bị hủy hoại do những đường lười lam nhẹ nhàng kéo đi trên làn da mịn màng.

Có rất nhiều cách làm người khác phải đau khổ, không nhất thiết phải giết chết họ. Vì như thế đối với họ sẽ rất dễ dàng, phải để họ sống mà không còn niềm vui sống nữa đó mới là những điều mà bọn họ muốn. Đối với hai người họ đây chưa gọi là ác, họ luôn cho rằng họ là người đúng những lời họ nói là mệnh lệnh.

[Tuồng chuyện gì ghê ghớm chứ chuyện này thì dễ thôi].

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Khỉ Ác Ma Sao

HÀ cứ nghĩ là LAN ANH nói khỉ theo ý nghĩa thường ngày, nhưng ngay cả cô ta cũng không ngờ lời nói tiếp theo do chính miệng cô gái vừa gọi điện thoại cho mình.

[Tao muốn cô ta chết, biến mất khỏi thế gian này.]

Giọng nói của LAN ANH có phần cay độc chỉ nghe qua điện thoại, nhưng HÀ có thể cảm nhận được từng cái nghiêng răng không ngừng của cô bạn thân. Cô ta thật sự không biết đã xảy ra chuyện gì nghiêm trọng mà lại khiến ả LAN ANH nổi giận đến như thế này, ngay cả chuyện giết người cũng nghĩ đến luôn rồi.

Nhưng chuyện này không thể xem thường được, chuyện liên quan đến mạng người không phải là chuyện đùa như mấy cái vụ đánh nhau nhỏ nhặt thường ngày. Nếu chuyện này mà bại lộ e rằng ngay cả cha của HÀ cũng không thể cứu được con gái mình.

[Mày đang nói đùa với tao đó hả?]

HÀ không tin trong lòng LAN ANH lại thật sự muốn như thế này, dù sao trước giờ HÀ chỉ nghe thấy Lan anh đánh người chứ chưa từng nghe Lan Anh giết người.

Đầu dây bên kia cô ta cười, giọng nói đầy vẻ chắc chắn:

[Mày nghĩ tao đang đùa với mày à? Để con nhỏ đó sống tao thấy ngứa mắt lắm.]

Không hiểu vì sao khi nói những lời nói vừa rồi LAN ANH lại cảm giác không thể ngay lập tức đi giết chết Song NHI, nhưng cũng chỉ là lời nói của một cô gái 18 tuổi khi gặp chuyện tức giận mà thôi. Nhưng có một chuyện khiến Lan anh vô cùng hả dạ, lúc sáng khi nghe thấy Song Nhi gọi cô ta một tiếng chị gương mặt cúi xuống đất không dám ngẩng mặt lên làm cô ta thấy sung sướng vô cùng.

Không ai hiểu LAN ANH hơn HÀ cả, tuy cả hai người đều có tính tình hung dữ kiêu căng như nhau nhưng HÀ là người biết suy nghĩ cho tương lai của mình, cô ta sẽ tuyệt đối không thể làm chuyện như thế này.

[Mày tưởng muốn giết người dễ như trong mấy bộ phim hành động hả? Giết người đền mạng đó mày biết không? Chưa nói đến chuyện nếu bị bắt tao với mày đi vô tù ngồi hết chẳng ai có thể cứu được đâu.]

Khi nghe một trận vang lên bên tai LAN ANH mới ý thức được sự việc rất nghiêm trọng không giống như những gì mình nghĩ vừa rồi, cô ta chỉ nghĩ giết Song Nhi xong rồi kêu bọn đàn em đem xác vứt ra ngoài sông thì thần không biết quỷ không hay.

[Có nghiêm trọng như vậy không?]

[Mày nghĩ xem làm mạng người đấy, không phải như những vụ đánh nhau trong trường bình thường như mày thường làm đâu.]

Quả thật LAN ANH chưa biết và cũng chưa từng nghĩ đến, nhưng nếu không giết đứa con gái đáng ghét đó thật sự trong lòng cô ta không thể nào cam tâm được.

Từng cảnh Rer nói chuyện ngọt ngào với Song Nhi, bàn tay anh nắm chặt lấy eo của cô. Mọi thứ như một đoạn phim được quay chậm lại khắc ghi trong trí nhớ của LAn Anh, những suy nghĩ quá đáng vừa rồi cũng không cánh mà bay.

[Nhưng tao không cam tâm.]

[Trà thù không nhất thiết phải làm cho người đó chết, mà phải làm cho người đó sống không bằng chết.]

Nói đến thù đoạn ngoại trừ giết người thì Hà không bao giờ có những chiêu nhẹ tay, những chuyện đánh nhau nhỏ nhặt trong trường ít khi nào cô ta đụng tay đến chỉ một mình LAn Anh ra tay. Nhưng một khi cô ta đã ra tay thì tuyệt đối không hề nhẹ, lúc trước Hà từng thích Tuấn rất nhiều dù anh giảng viên nhưng Tuấn chỉ xem cô ta như một món đồ chơi vui vẻ vài ngày thì lập tức vứt bỏ qua một bên, chẳng thèm để ý đến cô ta nữa.

Từ đó cô ta căm thù Tuấn và quyết định tìm một người giàu hơn có thể lực hơn làm bạn trai của mình, Hà là người con gái xinh đẹp cũng được rất nhiều chàng trai trong trường để ý. Được mọi người đưa vào top 10 hoa khôi của trường. Thành rất yêu thương và chiều chuộng Hà rất nhiều, xem cô ta như là bảo bối của mình vậy.

Bây giờ Hà muốn gì chắc chắn Thành nhất định không cần suy nghĩ mà chấp nhận, với việc làm cho một đứa trong sáng bị mất thứ mà người con gái đáng giá nhất thì chuyện này còn gì đau hơn nữa.

[Mày có cách rồi sao?]

Nghe thấy nụ cười đầy nham hiểm qua điện thoại của Hà, Lan Anh đoán được phần nào cô bạn đã có cách. Nếu nói ai nham hiểm, ác độc thì LAn Anh tuyệt đối tin người đó là Hà, một người con gái thông minh xinh đẹp tuyệt đối có thể che mắt được người đời trong thiên hạ.

Với vẻ ngoài như thiên thần Hà tuyệt đối không bao giờ làm mình mất hình tượng trước đám đông, cô ta luôn có cách làm mình đẹp nhất và nổi bật nhất.

[Tất nhiên là có rồi, nhỏ đó tên gì mày nói đi?]

[Nó tên Song Nhi học chung lớp mình đó.]

HÀ chợt nhớ ra người có tên SONG Nhi mà Lan Anh vừa nói đó chính là cô bạn mới chuyển về trường hơn 2 tháng đó, ấn tượng của Hà về Song Nhi cũng khá xấu vì Song Nhi cô trông thấy chẳng có chút gì xinh đẹp mà lại được Rer bế vào lớp học trước mắt bàn dân thiên hạ. Và điều đáng nói hơn đó nữa là Rer là hot boy của lớp ả, người bạn thân của Tuấn và Đức.

Thảo nào LAn Anh lại ghét con nhỏ đó như thế.

[Được mày tìm cách hẹn nó đi, chuyện này tao giúp mày xử lí.]

[Ừ, có gì lát tao điện thoại lại cho mày].

“Tút Tút”

Tắt điện thoại Lan Anh khẽ ngược lên nhìn đồng hồ, bây giờ chỉ mới 1 giờ chiều. À ta chán nản nằm phịch xuống giường ánh mắt nhìn

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Khử Ác Ma Sao?(2)

Buổi chiều 2 giờ phòng học giáo dục quốc phòng.

LAN Anh bước vào lớp cùng với 9 người khi sáng đánh Runa ánh mắt họ không ngừng tìm kiếm thân hình nhỏ bé của cô, đúng lúc cô ngược mặt lên thì nhìn thấy 9 người bọn họ.

“Thì ra 9 người đó học chung lớp”

Bất gặp ánh mắt mọi bọn họ cũng đang nhìn mình Cô cúi mặt xuống, nắm chặt lấy bàn tay đang còn băng bó một lớp vải trắng dày cộm. nhìn bàn tay cô hiện giờ chưa đến nỗi như cái bánh tét to đùng.

“Ê Mai, cậu có thấy Runa hôm nay có chuyện gì không?”

Ngọc Anh nhìn thấy vẻ mặt hơi sợ sệt của cô lúc này cảm thấy rất kì lạ nên quay sang hỏi Mai ngồi bên cạnh, bọn họ vào trường này chỉ mới hơn 2 tháng mà thôi nhưng sáng nay Runa lại không đến lớp. Từ trước đến nay cô luôn là người đúng giờ nhất chưa bao giờ vắng mặt hướng hồ đây lại là nhiệm vụ.

Còn nhìn gương mặt Runa lúc này nữa, Mai đoán chắc cô đang có chuyện gì đó rất khó nói ra.

NgọcANH nhìn cô một lúc chợt mỉm cười. Sau đó ngược mặt lên nhìn 9 người vừa bước vào trong lớp. Mọi thắc mắc đã được giải đáp.

Runa cô xưa nay luôn là một người rất giỏi che giấu cảm xúc của mình, trừ khi những lúc cô diễn ra không hề có tình trạng gương mặt sợ hãi cúi đầu buồn cười như thế này

Nhưng nói qua thì cũng phải nói lại, nếu cứ tiếp tục gặp những chuyện như thế này e rằng Cô không thể nào thuận tiện làm nhiệm vụ

Nếu bị mọi người chú ý cô càng khó khăn hơn trong mọi hành động riêng lẻ của mình.

Mặc kệ những câu nói đầy vẻ mỉa mai của ả Lan, Cô vẫn đứng yên đó im lặng không nói bất cứ câu nói gì. Thì ra ngay từ đầu cô ta muốn kết bạn với cô hoàn toàn có mục đích, hôm nay cuối cùng cũng có cơ hội cô ta tội gì mà không biết nắm bắt lấy.

LAN là một trong số những người theo sau Hà, cũng như Thủy nịnh bợ Lan Anh. Thì đằng này người chống lưng cho Lan là Hà, chuyện lần này là do Hà kêu Lan làm như thế.

Nhưng không ngờ hôm nay Hà lại chịu bỏ ra 5 triệu với yêu cầu hết sức đơn giản đó chính là dụ cho bằng được Runa cô đi vào con hẻm cụt này, bây giờ mọi chuyện đã thành công ả ta có thể trở mặt ra nhìn cô bị đánh. Dù sao chuyện Rer bé Cô về lớp ả ta cũng có thấy, nên thiện cảm về Cô .ả ta cũng hoàn toàn không có.

Khi mọi chuyện kết thúc Lan sẽ không có bất cứ tổn hại nào cả, mà nên nói người có lợi nhất là ả ta mới đúng. Ngồi không hưởng bát vàng mọi chuyện cứ tưởng chừng như đơn giản, nhưng cô ta không hề hay biết tiền đến miệng nhưng không dễ dàng gì có thể nuốt trôi.

Âm thanh bên ngoài con hẻm truyền vào tai Cô có thể nghe thấy được tiếng bước chân, rất nhiều, cô dự đoán khoảng 50 người đang đứng bên ngoài. Không chỉ có con gái mà có cả con trai, xem ra vụ việc lần này nếu giải quyết không ổn thỏa thì e rằng bọn họ không thể nào để yên chuyện này.

Nhưng nếu cô mạnh động ra tay thì thân phận sẽ lập tức bị phát hiện.

Cô cần có người đến cứu.

“Đứng rồi”

Cô nhấn khuyên tai đen , nhưng thật ra Cô đang dùng chiếc khuyên trên tai báo hiệu nguy hiểm cho Mai và Ngọc biết.

“Tít Tít”

Nhìn thấy chiếc khuyên tai kêu và phát ra ánh sáng màu đen, mày Mai khẽ chau lại. Tương tự như Mai, Ngọc cũng nhận được tín hiệu như thế. Chiếc khuyên tai này được thiết kế rất đặc biệt, mỗi người gửi tín hiệu đến đều có một màu đặc trưng riêng biệt, cũng như Runa người có kí hiệu là màu đen.

Nếu trong trường hợp không quá khẩn cấp thì Runa tuyệt đối không dùng đến tín hiệu này.

“Đi mau.

–MAI vội vã cầm chiếc laptop và cái mặt nạ trên bàn chạy ra ngoài.

Trên xe Mai có nhiệm vụ dùng máy tính dò tìm nơi Runa đang ở, còn Ngọc thì ngồi ghế trước tập trung công việc lái xe của mình. Lúc này bọn họ không còn về mặt trong sáng khiết trong bộ váy đồng phục màu trắng, mà thay vào đó là một đồ màu đỏ bó sát người trên gương mặt xinh đẹp còn có thêm một chiếc mặt nạ màu đỏ.

Mỗi người trong ÁC MA đều có một chiếc mặt nạ luôn đi theo bên mình mỗi khi ra ngoài làm nhiệm vụ,

Trong con hẻm nhỏ những bước chân đi vào trong dồn dập, nụ cười trên môi Lan càng lúc càng tươi.ả ta đang mong chờ màn đánh người đã man thường thấy trong trường học do Lan Anh gây ra, nhưng ả ta càng thích hơn khi người trực tiếp đánh Song Nhi chính là Hà.

Bao nhiêu năm nay Lan thừa biết tính cách của người con gái nham hiểm này, bề ngoài Hà là người mềm yếu nói chuyện lại rất nhẹ nhàng nhưng sau lưng cô ta làm không biết bao nhiêu chuyện hại người.

Tuy không có khả năng đuổi học các học sinh trong trường, tuy cha mẹ không phải làm những người có chức cao trong trường. Nhưng Hà là người có khả năng khiến các học sinh đó không cần bị đuổi mà vẫn có thể tự ý làm đơn xin chuyển trường.

Từ trước đến nay Lanchura bao giờ làm trái ý của Hà, vì ả ta biết một khi bị Hà ghét thì tuyệt đối không thể nào sống yên ổn trong cái trường LM này.

“bóp .....bóp”

–”Mày làm tốt lắm Lan à!

Hà đi vào đầu tiên phía sau ả ta đứng như Cô dự tính ban đầu có khoảng 50 người,

Chương 26: Khử Ác Ma Sao?(3)

Trên môi những người đứng trước mặt cô ai ai cũng có nụ cười đầy vẻ khinh bỉ, làm sao Cô không biết trong nụ cười đó có ngụ ý gì chứ. Ý nói rằng:

“Con nhỏ ngu ngốc”

“Tội nghiệp cho mày, lại rơi vào tay tao một lần nữa rồi.”

Lan Anh bước đến đưa bàn tay thon thả lên khẽ nâng cằm Cô bóp, nhìn thì làn da của Runa không có những điểm đặc biệt, không trắng, không xinh. Nhưng khi chạm bàn tay vào ngay cả Lan Anh cũng hơi bất ngờ, làn da của cô có thể còn mịn hơn cả ả ta.

Có một chút gan tị, có một chút tức giận trong lòng. Lan Anh đưa tay kia túm chặt mái tóc của Cô giọng nói hung tàn

“Tao thử xem hôm nay mày tìm cách nào trốn thoát, tao thử xem hôm nay ai sẽ là người cứu mày”

Nói xong ả ta buông tay ra đi lại phía sau nháy mắt với Hà.

Cô lúc này thầm suy đoán quãng đường mà Mai và Ngọc đã đi được, cũng đã 15 phút trôi qua hai người họ chắc cũng sắp tới rồi, bây giờ cô chỉ cần nhìn thêm một chút là có thể thoát khỏi đây.

Cô không muốn giết chết ai cả. Nếu như ngày hôm nay mọi chuyện không được giải quyết một cách gọn gàng

Cô nhất định dùng mạng sống của bọn họ để bịt miệng tất cả. Hầu là những kẻ cản đường đều chết không toàn thây. Vụ án giết người mấy ngày trước công an đã tiến hành điều tra, nếu lần này lại có thêm vài vụ nữa Cô e rằng mọi chuyện sẽ không dễ dàng gì giải quyết được.

Hà thấy cái nháy mắt ra hiệu của Lan Anh thì lập tức ả ta quay người ra phía sau mỉm cười, giọng nói nhẹ nhàng như gió thoảng vang lên.

“Cho tụi mày thoải mái đêm nay.

Khi nghe câu nói đó ánh mắt Cô đánh lại, không còn vẻ sợ hãi như khi nãy nữa. Thì ra mọi kế hoạch này đã được sắp xếp sẵn, bọn họ không thể giết cô nhưng bọn họ có thể dùng những biện pháp còn tàn ác hơn chết như thế để hành hạ cô.

Hà không phải là tay vừa, những vụ giết người phóng hỏa cô ta đều biết rõ và khả năng thành công thì rất nhiều nhưng chết rồi thì sao chứ, cô ta không muốn người khác được chết một cách thanh thản như thế, điều cô ta muốn là những màn cảnh đau khổ mà người khác phải chịu.

Rồi những người bị ả ta hại sẽ đi vào bể tắc, chịu đựng những câu nói phỉ nhổ của người đời. Đó mới chính là sự tàn độc nhất.

Bọn đàn em phía sau tiến lên phía trước, gương mặt bọn chúng vô cùng thích thú khi nhận được mệnh lệnh hết sức tuyệt vời này. Tuy người con gái trước mặt bọn chúng không xinh đẹp cho lắm, nhưng vóc dáng thì có thể xem gọi ngon, ánh mắt có một cái gì đó sắc bén vô cùng. Giữa cái sắc trời sẫm tối như thế này không ai có thể nhìn ra sự khác lạ trong ánh mắt của Cô

Khi đi ngang qua Hà, Tuấn Anh nhận được một bịch có dạng bột màu trắng. Hắn ta ngược mắt lên nhìn Hà ngụ ý muốn hỏi đây là gì.

Hà hiểu ý mỉm cười trả lời

“Một chút hưng phấn thôi.

Tuấn Anh nhếch mép nắm chặt trong tay cái gói tiến lại phía Runa.

Tuy đứng cách bọn họ khoảng 5m nhưng Cô có thể nhìn ra được cái gói màu trắng đó là gì, Xuân được Cô không ngờ một cô gái có vẻ ngoài thánh thiện như Hà lại có nhiều thủ đoạn ác độc như thế.

Cô ta thật sự muốn thấy cô như thế mới hả dạ hay sao?

Lúc này biết rõ chuyện mà Hà muốn làm với mình, Cô không thể nào giữ được cái vẻ mặt sợ hãi khi nãy nữa

Mọi chuyện đã đi quá cái giới hạn chịu đựng của cô rồi, một cô gái có tâm địa ác độc thì không có bất cứ lý do nào sống sót trên thế gian này nữa.

Chỉ còn một con đường giải thoát duy nhất đó chính là biến khỏi thế gian này.

Hà không hề hay biết mình đang gặp nguy hiểm, trong đầu cô ta lúc này chỉ nghĩ đến cảnh Runa vật vã trong con phê của thuốc cùng với những bàn tay tham lam va chạm và ánh mắt thèm thuồng của Tuấn Anh,

còn cả ta sẽ quay lại tất cả mọi chuyện và quá trình xảy ra cuộc hoan lạc đó. Cô ta muốn Cô chịu cảnh bị người khác không ngừng thúc mạnh vào cơ thể đi trong khoái lạc của cuộc đời, sau khi thức dậy nhớ lại toàn bộ những chuyện đã diễn ra.

Khi Cô đang trong thời gian tinh thần bị đã kích mạnh Hà sẽ cho người tung đoạn clip đó lên mạng, lúc này mọi chuyện đã như cô ta mong muốn, nhục nhã không còn đường thoát Cô nhất định sẽ nghĩ đến chuyện tự tử. Lúc đó không cần Hà ra tay vẫn có thể đưa Cô vào chỗ chết.

Mọi chuyện cứ theo như kế hoạch thực hiện, Tuấn Anh đang từ bước từ bước đi đến bên Cô. Đằng sau là những tiếng huýt sáo cổ vũ nồng nhiệt, còn có cả những tiếng hú đầy hưng phấn vang lên.

Đúng lúc Hà cứ ngỡ Cô bị Tuấn Anh ép hít hết số xuân dược đó thì trong con hẻm đen tối bỗng nhiên có một luồng ánh sáng chiếu vào.

Lúc này trên môi Cô là nụ cười lạnh, bất ngờ với ánh sáng đột ngột Tuấn Anh vội quay mặt về phía Cô lấy lên che đi ánh sáng

Tình cờ lúc này hân ta bắt gặp được nụ cười ma mị của Cô, không còn là một cô bé với gương mặt hoảng hốt.

Thay vào đó là người phụ nữ đầy quyền lực đang nhìn những người đứng dưới chân mình một cách khinh bỉ, ngay từ đầu Tuấn Anh đã cảm thấy người con gái có tên là Song Nhi này có cái gì đó rất khác lạ. Hầu là những người bị đưa vào đây đều la toán cả lên.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Khử Ác Ma Sao?(4)

Nơi Hà dự Runa là đã được cô ta xem xét một cách kỹ càng, ở đây vào ban đêm chỉ có một số tên nghiện Scag (Xi ke) ra hoàn toàn không có người nào khác qua lại.

Trong con hẻm này nổi tiếng với những lời đồn phức tạp, nguy hiểm. Những người dân gần khu này rất hạn chế việc đi qua và bước vào đây, thời gian trước có người bị đánh chết trong con hẻm này. Chính quyền địa phương và công an thành phố đã nhiều lần nhận được tin báo có người chết tại đây, nhưng đa số bọn họ đều do chơi hàng đá

quá liều dẫn đến sốc thuốc mà chết.

Vì thế Hà chọn nơi đây làm địa điểm, dù cho Runa có kêu cứu người dân ở đây cũng chẳng thêm để ý tới.

Khi thấy Mai và Ngọc đứng trước mặt, Hà lên tiếng phá tan không khí im lặng.

“Mày là ai?”

Mai mỉm cười, không trả lời mà tiến lại phía Tuấn Anh, người có cự li gần Runa nhất. Khẽ cúi xuống nhìn vào bàn tay trái của người thanh niên trẻ phía trước, mày Ngọc chau lại. Ngón tay trở lập tức cử động, một cây kim màu vàng dài khoảng 5cm từ lòng bàn tay cô bắn ra cắm ngay vào cổ Tuấn Anh.

“Bịch”

Không ai có thể nhìn thấy mọi chuyện xảy ra như thế nào, chỉ duy nhất Runa thấy ngón tay Ngọc đang thu lại. Thân hình to lớn của Tuấn Anh lập tức ngã nhào xuống đất, gương mặt lập tức biến thành màu tím trong miệng trào ra dòng máu tươi.

Mọi người đều kinh hãi với những gì vừa diễn ra trước mặt, chỉ trong vòng 2 giây ngắn ngủi thôi người con gái với chiếc mặt nạ tựa như thiên thần phía trước đã cướp đi sinh mạng của một người. Chuyện này làm sao có thể xảy ra.

Tuấn Anh là tên đàn em thân cận nhất của Thành, võ thuật cũng không phải hạng vừa nhưng lại bị người khác sát hại không tổn một chút công sức nào.

“Các người.....”

LAN AnH sợ hãi khi nhìn thấy những gì đang xảy ra trước mắt, nhẹ nhàng không một tiếng động lại có thể làm chết một người. Cô ta chưa từng thấy cái kiểu giết người nào mà ghê sợ như thế này. Gương mặt tươi cười đầy phấn kích khi nãy của Hà cũng lập tức biến thành tức giận.

“Mẹ nó, tụi này chém chết ba con nhỏ đó cho tao.

Lời nói của Hà vừa vang lên, con hẻm vốn đang yên tĩnh bắt đầu vang lên những tiếng hét thảm thiết.

LAN Anh cầm con dao sắc bén nhắm vào Runa chạy thẳng tới, cô ta đã từ lâu rất muốn rạch từng nhát dao lên mặt Cô, muốn cô phải đau đớn.

Lưỡi dao sắc nhọn cách tầm mắt khoảng 20cm, Cô khẽ nghiêng người qua bên phải một chút lưỡi dao liền trượt qua mái tóc của cô. Bàn tay cô đưa lên nắm chặt lấy cánh tay Lan Anh bẻ qua một cái thật mạnh.

“Rốp”

“Xéng.....”

Con dao không còn bất cứ sức lực nào nắm giữ lập tức rơi xuống đất, thân thể Lan Anh cũng theo đó mà ngã xuống. Cô ta mở to mắt không thể tin vào những gì Cô vừa làm, chỉ với một động tác nhẹ nhàng như thế thôi Cô có thể làm cánh tay Lan Anh không thể cử động.

Cô ta ôm chặt cánh tay đau miệng lắp bắp không nói thành lời.

“mày.....”

Cô nhìn Lan Anh từ trên cao, cười khinh bỉ “Tốt hơn hết thấy gì thì im ngay cái miệng lại, tôi còn có thể cho cô một con đường sống”.

Không thèm nhìn đến vẻ mặt đầy kinh ngạc của cô ta, Cô quay sang đi lại phía hỗn loạn. Khi đi ngang qua một tên đã chết đang nằm dài dưới đất cô thuận tiện lấy thanh sắt trên tay tên đó.

MAI cầm trên tay một khẩu súng đập mạnh vào đầu Thủy, trong cơn choáng váng Thủy nhanh chóng dùng tay trái móc trong túi quần ra một cái lưỡi lam nhỏ bé cạnh lúc Mai kéo cổ áo cô ta lên đánh tiếp thì.

“Xoẹt”

Trên tay phải Mai xuất hiện một vết thương khá sâu do lưỡi lam để lại, Mai ôm chặt cánh tay xoay người chân phải làm đà quay lên tung mạnh vào chân thủy Thủy một cú đá bay rõ đau. Do bị đá quá đột ngột Thủy không thể nào thở nổi nằm dài trên mặt đất đưa tay ôm ngực khó nhọc nhìn

Mai trên cao.

“Làm ơn tha cho tôi.”

-MAI dừng ở giữa khe núi tha cho à rồi quay đi

“soạt”

nhưng không ngờ à ta lại kéo chân xuống vực.

“Pằng”

Bóng đen phía sau chạy đến nhìn thấy Mai bị à đẩy xuống vực không suy nghĩ nhiều bắn một phát đạn vào giữa trán tHyủy,rồi nhảy luôn xuống vực.

Nhân lúc đang hỗn loạn LanAnh khom người xuống đi qua mấy xác người nằm trên đất đầy mùi máu tanh.

Lúc này cô ta thấy vô cùng ghê sợ hãi, sợ ánh mắt Runa khi giết người, sợ Cô vì chuyện cô ta vừa làm khi này mà lấy đi cái mạng nhỏ bé này của cô ta. Mọi chuyện xảy ra quá bất ngờ, Lan không thể tin vào mắt mình được, 3 người bọn họ đều rất giỏi võ và trên tay đều có những món vũ khí có thể giết người trong nháy mắt.

Bây giờ Lan chỉ muốn ngay lập tức ra khỏi nơi này, phải nói chuyện vừa rồi cho nhà trường và anh Rer biết.

“SONG Nhi không phải như mọi người nghĩ, Song Nhi là một con ác ma máu lạnh giết người không gớm tay.”

“Á”

Khi đang quay người lại nhìn về phía Runa, Lan bị vấp vào một cái gì đó nên ngã nhào ra đất.

Khi cô ta cúi xuống nhìn dưới chân mình thì cảnh tượng bên dưới làm Lan sợ không thể nói bất cứ câu gì, bàn tay ôm chặt lấy miệng, đôi mắt mở to nhìn chăm chăm vào thi thể bên dưới.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: (5)

LAN anh quay sang tìm kiếm bóng dáng của Hà xem cô ta còn sống hay không,nhưng khi quay sang thì Lan bắt gặp ánh mắt sắc lạnh của Runa.

Nếu có thể dùng ánh mắt thiêu đốt một con người, thì Lan tin rằng ánh mắt Runa đang nhìn mình có thể làm cô ta cháy trong tức khắc.

Ngọc nhìn về mặt sợ hãi của Lan khẽ nhếch mép cười.

“Sợ lắm phải không?”-

Xung quanh trời đã tối dần,không khí bỗng chốc lạnh đến mức thấu xương. 50 người khi nãy hùng hổ tiến vào bên trong con hẻm này bây giờ chỉ còn lại duy nhất hai người con gái yếu đuối. Một người đang sợ hãi nằm co ro ngay góc tường cuối hẻm,còn một người đang nhìn bọn họ với ánh mắt đáng thương và cầu mong tha cho cái mạng nhỏ .

Mọi chuyện xảy ra như thế này tất cả đều là do bọn họ gây ra,không ai muốn có một kết quả đầy bi thương như lúc này. 48 người chết trên người họ đều là máu tươi, không ngừng chảy dài trên cơ thể rơi xuống đất. Khi nhìn thấy cảnh tượng này trong lòng Cô cũng thấy đau xót một chút xíu[size]

[size=150]tia hi vọng sống sót duy nhất của LAn cũng không còn.

Nhìn cái xác của Hà cách đó không xa à ta chợt nghĩ ra một điều quan trọng.

“Haha..... Mày nghĩ mày giết chết bọn họ thì được sống yên à? Cha mẹ Hà là người có địa vị trong cái thành phố này, nếu bọn họ mà biết con gái mình chết thảm như thế này nhất định sẽ tìm ra hung thủ. Và mày cũng sẽ chết chung với bọn tao thôi Song Nhi à!”

“Haha..... Cười đi, cười nhiều vào rồi tao kể cho mày nghe một câu chuyện này rất thú vị.”

LAn không ngờ rằng khi cô nói lên chuyện đó Runa cô lại có vẻ mặt bình thản như thế này, hoàn toàn không có một chút sợ hãi nào qua ánh mắt. LAn không tin Cô không sợ chết, nhưng cô ta lại không thể nào lí giải được cái nụ cười hiện tại của cô.

LAn ngược mặt lên nhìn Runa với vẻ nghi ngờ.

“Tao không nói không có nghĩa là tao không biết gia đình Hà có thân thế như thế nào. Có một đứa cứ nghĩ mình nói ra những lời đe dọa đó sẽ làm tao sợ mà tha cho nó, nhưng có không thể nào ngờ đến điều nó muốn không thể thực hiện mà còn trái ngược lại. Người làm việc lớn sợ người khác biết thường hay nói với nhau một câu rằng “Biết càng nhiều càng dễ chết” mày hiểu ý tao nói không? LAn!”

Bàn tay cô ta run rẩy người con gái trước mặt tựa như một con quỷ dữ đang dùng từng móng vuốt vò con mồi ngon đang đứng phía trước, cô đang ám chỉ cô ta đã biết quá nhiều cái kết duy nhất cho việc này đó chính là chết.

Một khi LAn chết mọi chuyện sẽ không thể nào điều tra ra được, chuyện xảy ra ngày hôm nay sẽ đi vào quên lãng.

“Xin cô tha cho tôi, tôi không muốn chết.”

“Quá muộn rồi LAn Anh à!

Cô khẽ lùi người về phía sau bàn tay nhanh chóng luồn vào váy, lúc ánh mắt Cô ngược lên nhìn LAn thì trên tay cô đang cầm một khẩu súng Mini. Khẩu súng được Cô chuẩn bị mỗi sáng khi đi đến lớp, nó là món vật luôn ở bên người của cô. Chỉ với một vòng quần nhỏ Cô có thể dễ dàng giấu khẩu súng vào trong váy mà không sợ bị ai phát hiện.

MAX thường hay nhìn động tác cất súng vào váy của cô, hẳn từng nói đôi chân của cô rất đẹp.. Hẳn có thể nghĩ thật sự là điểm phúc của mình. Những giây phút đó Cô hận không thể đánh vào mặt tên dân dăng đó, hẳn nói lên những suy nghĩ của mình mà hoàn toàn không để ý đến gương mặt thoáng ửng đỏ của Cô.

Đầu súng được giơ lên cao nhắm thẳng vào giữa hai hàng lông mày đen sậm của cô ta, ngón tay đang nằm trên vị trí bóp cò.

“Cạch”

Chốt đã được mở, mạng sống của người con gái trước mặt chỉ có thể tính bằng giây.

“1.....2.....3”

“Chéo..... bụp..... Xoẹt”

“Ư...”

Trên bức tường cao có một người phóng phi tiêu vào cánh tay đang cầm súng của Cô với mục đích cứu thoát cái sinh mạng nhỏ bé của LAn, nhưng hình như tên đó đã quá xem thường cô. Khi đầu phi tiêu vừa cách Cô tầm 3m thì nhanh chóng cô dùng dây roi vung mạnh về phía sau, do dây được làm bằng da rắn chứa nên các loại vũ khí như phi tiêu không thể nào làm tổn hại đến nó.

Hai vật một dây một tiêu va chạm mạnh vào nhau tạo thành phản lực làm phi tiêu bắn về theo chiều hướng khác, phi tiêu không còn nhắm vào tay cô nữa mà bay thẳng về phía Lan đâm thẳng vào cổ cô ta. Tất cả xảy ra chỉ trong vòng 1 phút, ngay cả Ngọc anh cũng hơi bất ngờ với những chuyện vừa xảy ra.

Máu từ cổ Lan chảy ra dọc theo những họa tiết trên cổ áo tuôn dài xuống ngực. Máu đỏ hòa quện cùng với những giọt mồ hôi trên gương mặt lẫn xuống tạo thành một cảnh tượng đẹp mắt vô cùng.

“Vũ.....”

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Chạm Mặt

Hướng chiếc phi tiêu phóng xuống xuất hiện một bóng dáng cao lớn, do trời quá tối trong hẻm lại không có bất cứ ánh sáng nào nên Rer không thể nhìn rõ được gương mặt của hai người con gái phía trước.

Anh chỉ nhận ra được một điều là trên mặt một người kia thì có mặt nạ, còn một người con gái khi nãy dùng dây doi nhắm vào người Lan Ang hoàn toàn không có đeo những chiếc mặt nạ như người kia. Ngọc Anh bước lên phía trước cao giọng hỏi

“Ai?”

“Tôi phải hỏi các người mới đúng, tại sao lại giết bọn họ?”

Rer lạnh lùng nói, mọi thứ xung quanh trở về với trạng thái yên tĩnh như ban đầu. Khi nãy anh đi ngang qua con hẻm này và ngửi thấy được mùi máu tanh rất nồng phát ra từ đây, theo những gì Rer biết mùi máu đặc biệt tanh nồng như thế này nhất định là máu người. Men theo con đường nhỏ vào bên trong hình ảnh đầu tiên anh thấy đó chính là một người con gái đang cầm một vật dài gì đó chia vào đầu một người con gái khác đang ngồi dưới đất.

Không nghĩ ngợi nhiều Rer dùng phi tiêu bắn thẳng về phía cánh tay người con gái đang đứng, nhưng điều anh không thể ngờ đó chính là cây phi tiêu khi nãy anh phóng ra không bắn trúng cánh tay đang cầm dây doi của Runa cô mà lại nằm gọn trong cổ của người con gái kia.

Cảnh tượng trước mặt làm người khác thật sự hãi hùng, mấy chục cái xác đang nằm trên mặt đất. Người thì trên cổ có những vết cắt mỏng manh, người thì trên đầu bị bắn tạo thành những lỗ lớn nằm giữa trán. Không ai được chết một cách thanh thản, nhưng khi nhìn kỹ xung quanh Rer phát hiện được phía xa đó còn có một người con gái đang nằm bất động. Nhưng hình như ngực cô cử động cho thấy người con gái đó vẫn còn sống và đang cố gắng hít thở.

Anh quay lại nhìn hai người con gái trước mặt, trong lòng anh không ngừng suy nghĩ thật ra những người kia tại sao lại bị giết một cách thê thảm như vậy. Rõ ràng bọn họ chỉ là những cô gái nhưng thủ đoạn ra tay lại rất ác độc và tàn nhẫn, trong thế giới ngầm những người có khả năng như thế này chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay

Rer hoàn toàn không nhận ra những chuyện này là do cô bé với vẻ ngoài mềm yếu mà anh thường suy nghĩ tới, trời đang rất tối Cô lại đứng phía sau Ngọc Anh quay lưng lại phía Rer nên anh không thể nào nhìn thấy được gương mặt cô.

Ngọc Anh biết tình hình phía trước không mấy khả quan, nếu để người con trai phía trước nhìn ra một trong hai người là Runa thì mọi chuyện sẽ bị đổ vỡ hết.

“Chuyện này không liên quan đến anh, tốt nhất đừng nên xen vào.”

__ Tuy Cô không quay mặt về phía Rer nhưng cô vẫn có thể nhận ra anh là ai, bóng tối có thể che khuất gương mặt của cô gái trẻ nhưng không thể che khuất được giọng nói đã từng ngọt ngào bên tay cô.

Hai người hai thân phận khác nhau, quen biết anh chỉ là sự tình cờ ngay cả Cô cũng không ngờ sẽ đem người con trai này vào cuộc chiến của chính bản thân mình. Nếu anh đã tự nguyện chen chân vào chuyện này thì cô sẽ cho anh tội nguyện, một khi cuộc chơi bắt đầu sẽ không có đường rút lui. Muốn ra khỏi chỉ có một khả năng duy nhất đó chính là..

“Game Over”

“Bọn họ đều là những sinh mạng”.

Anh lạnh lùng cất tiếng nói, bàn tay khẽ nắm chặt lại. Từ khi bước vào đây đến giờ chỉ duy nhất người con gái đeo mặt nạ trực tiếp trả lời các câu hỏi do anh đặt ra, còn người con gái đứng khuất phía sau hoàn toàn không hề lên tiếng.

Nhất định có vấn đề, anh có thể nhận ra người con gái không mang mặt nạ mới chính là người tàn ác nhất ở đây. Những người lạnh lùng ít nói thường là

người có những suy nghĩ rất kín đáo, không ai có thể đọc được những gì bọn họ nghĩ. Cũng như cô gái đó, từ đầu đến giờ xem như anh không hề tồn tại vậy và khí chất thoát ra từ cơ thể cô hoàn toàn khác với hai người còn lại

Rer rất muốn biết mặt cô là ai? Thật sự lợi hại như thế nào?

“Họ đáng chết.”

Cô bỗng nhiên lên tiếng, giọng nói không còn ngọt ngào đầy mê hoặc như những lần nói chuyện tiếp xúc cùng Rer. Một người nhưng hai giọng nói không hề giống nhau Cô tin chắc Rer sẽ không nghĩ ra cô chính là Song Nhi.

Lúc bắt đầu Cô không lên tiếng không phải vì sợ Rer biết thân phận của mình vì chuyện đó khả năng xảy ra rất ít. Điều cô muốn biết chính là thân phận của anh, tuy đã nhiều lần điều tra hồ sơ của Rer nhưng cô không thể nào tìm được những thông tin nào hữu ích cho mình.

Bây giờ anh lại xuất hiện ở đây, dùng ám khí muốn hạ gục cô. Cô như nhận ra một điều gì đó từ phi tiêu mà Rer bắn ra, cô bắt đầu nghi ngờ anh là người có thân phận không hề đơn giản. Nói không chừng chiếc phần mềm SOS mà cô đang tìm có liên quan đến anh

Rer nghe âm thanh vang bên tay nhưng không thể nhận ra mình đã nghe thấy tiếng nói này ở đâu, nhưng trong lòng Rer lại có cảm giác vô cùng quen thuộc. Người con gái cất lên tiếng nói đó là người cầm dây doi trên tay khi nãy, những đòn võ mà cô đánh ra rất nhanh nhẹn và chuẩn xác.

Nếu người vừa rồi là anh thì khả năng bị đánh trúng cũng rất cao, đôi chân đưa thẳng tạo thành động tác cực chuẩn thật ra là những động tác rất khó tập luyện. Thường là những người luyện võ trong vòng hai năm cũng không thể nào đá ra những đòn chuẩn xác như thế này.

Sự tò mò trong lòng ngày càng nhiều, Rer muốn tiến lên để nhìn rõ gương mặt người con gái cách xa mình không đến hai mét kia. Nhưng khi vừa bước lên một bước thì người con gái đeo mặt nạ đã đứng lại chặn trước mặt Rer.

“Đừng nhiều chuyện”.

—Cô nhắc nhở Rer một câu cuối cùng rồi quay người lại.

“Đi.”

[b]Rer rất muốn giữ hai người phía trước lại nhưng anh biết mình không thể, dù võ thuật anh có giỏi như thế nào nhưng hai người con gái đó không phải tay vừa nếu một mình anh đối phó với họ cơ hội thắng không đến một nửa, huống hồ trên người cô gái đó còn có dây doi. Một dây doi độc nhất vô nhị một trong ba thành viên của Ác Ma.[b][size]

[size=150]Ánh mắt anh vẫn hướng về phía đầu con hẻm, những bóng dáng khi nãy đã khuất dần, bên trong con hẻm chỉ còn mình anh và hơi thở yếu ớt đang nằm trong một góc tối.

“Cứu tôi.”

Giọng nói yếu ớt vang bên tay, khi Rer quay lại thì phát hiện ra người vừa nói hai chữ đó chính là cô gái có hơi thở nặng nề tình cờ anh nhìn thấy khi nãy. Nhìn những cái xác xung quanh có thể một trong ba người đó cố tình không để cô gái này chết, nhưng nguyên nhân là như thế nào nhất thời Rer không thể nào nghĩ đến vì chuyện chính bây giờ là anh muốn cứu người con gái đang gọi mình

Thân thể không còn một chút sức lực nằm trên nền đất lạnh giá, gương mặt tái xanh mồ hôi từ trán chảy dài qua khóe môi động lại trên đó hương vị mặn mòi. Gương mặt xinh đẹp này đối với Rer quá quen thuộc hằng ngày cô ta vẫn thường hay chạy theo anh gọi

“Anh Rer anh Rer”

không ngớt miệng. Cơ thể hoạt bát, đánh đá ghen tuông đánh người này đến người khác ngày nào đã không còn, thay vào đó là cơ thể đang sắp đổi mới với từ thân.

“Lan Anh..”.

Rer khẽ gọi tên cô ta, dùng đôi tay rắn chắc to khỏe của anh nâng đôi vai gầy yếu của Lan Anh lên lay mạnh. Nhưng ngoại trừ những câu nói thuê thào cô ta không thể nói thêm bất cứ câu gì nữa, rồi bỗng nhiên khóe mắt Lan Anh trào ra một dòng máu đỏ, nếu không phải do anh lay người cô ta thì dòng máu tươi đó sẽ không trào ra nhanh đến vậy

Ngay từ đầu Runa cô đã không có ý định tha cho Lan Anh một con đường sống, trước khi ngoảnh mặt đi cô không quên tặng cho Lan một câu kim vàng được tẩm độc vào sau gáy. Loại độc này sẽ làm người khác đau từ từ, dù có người muốn cứu cũng không thể nào cứu được. Những giọt máu trên khóe mi chính là mối thác cho sinh mạng của cô ta, một khi dòng máu đó chảy ra thì cô ta sẽ lập tức tắc thở

Những giọt máu đó chính là vật ngăn cách cuối cùng không để chất độc trong kim ngấm vào cơ thể, loại độc này tuy được tẩm vào kim nhưng khi đâm vào cơ thể con người sẽ tạo thành những vết khối màu trắng. Khi những vết khối này thấm vào mắt sẽ tự động tập trung máu lại, một khi có người đụng mạnh vào cơ thể Lan thì dòng máu đó sẽ trào ra và cô ta sẽ chết ngay tại chỗ.

Cô đã nói Lan Anh phải chết nên cô không thể nào tha cho cô ta, cái chết của cô ta đầy đau đớn, nỗi đau đó gấp trăm lần so với nỗi đau của những người chỉ chết trong vòng năm giây do vết thương chí mạng gây ra.

.....

... ..

Biệt thự hoa hồng

“Thật ra người đó là ai chứ?”

–Ngọc Anh ngồi trên ghế hai chân bắt chéo, trên tay đang cầm chai oxi già rửa vết thương cho cho tay mình. Tuy vết thương do lưỡi lam gây ra không có gì đáng ngại nhưng với người con gái có làn da mỏng manh như Ngọc Anh thì có chút phiền phức, bộ đồng phục học sinh là áo ngắn tay còn vết thương của mình lại nằm trên cổ tay một chút, khi mặc đồng phục có thể dễ dàng nhìn thấy.

“Sáo Quý?”

Cô từ lúc đầu đã nghi ngờ Rer và Tuấn và hai người trong Sáo Quý, nhưng qua vụ việc lần này cho thấy suy nghĩ của cô hoàn toàn có khả năng. Vết sẹo trên cổ Rer có hình dạng như một cây sáo

Ngọc Anh trầm ngâm:

“-Nếu thật sự là họ thì chuyện này xem ra không dễ dàng gì giải quyết được.”

“Sáo Quý” một cái tên cứ nghĩ như rất xa lạ nhưng hoàn toàn không phải là như thế, nó đã xuất hiện cách đây 3 năm. Người đứng đầu của bộ đôi này là người không hề đơn giản,Max đã từng nhắc qua cái tên này nhưng nhất thời Cô không thể nào nhớ ra. Cô chỉ biết Sáo Quý lợi hại như thế nào chủ nhân của bọn họ còn lợi hại hơn gấp mấy lần, vì thế trong thế giới ngầm người gặp được thủ lĩnh của Sáo Quý chỉ có những người đã chết

“Mai đâu???” Lúc này cô chợt nhớ tới Mai vẫn chưa về.

“Em không biết !!!nhưng cũng chắc không sao đâu hơn...”

-Ngọc Anh ngáp ngáp dài nói

Đúng vậy với thân thủ của Mai thì không ai dám làm gì cả. Nhìn đồng hồ đã hơn 2 giờ sáng rồi nhìn lại Ngọc Anh đang mệt mỏi kia

“thôi em đi nghỉ đi mai còn đi học nữa “

-- Cô nói xong liền về phòng xuống hầm chế tạo độc dược .

Cầm trên tay mảnh phi tiêu mà Rer bắn cô ,cảm giác trong lòng chút cảm xúc gì đó ...quen thuộc làm sao

Phải chăng cô với hắn có quen nhau trước kia . Nhưng hiện giờ điều đó đối với cô là không quan tâm, điều quan trọng chủ yếu lần này là...

Ác MA với Sáo QUỲ đã chạm mặt !!!

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Cô Không Có Quyền Thương Hại Tôi

Rer đi lên phòng, cảm giác không vui lúc này còn ngự trị trong lòng hắn không dứt. Thay quần áo, hắn tiến đến phía cửa sổ, bất chợt vươn tay mở rèm cửa ra. Không gian bên ngoài nhìn từ cửa sổ phòng hắn rất đẹp, con đường dài hun hút chìm trong bóng tối, những chấm đèn nhỏ phát ra từ các khu trung cư cao cấp, lung linh huyền ảo. Chẳng bao giờ hắn muốn mở tấm rèm và cửa sổ ra vì hắn không thích không gian bên ngoài lùa vào phòng, hắn chỉ thích mùi hương bạc hạ dịu nhẹ trong phòng, không muốn gió cuốn đi không muốn mất đi. Nhưng, tâm trạng hôm nay của hắn không được tốt, hắn để gió mặc sức lùa vào, cuốn trôi thứ khó chịu trên người hắn đi.

Thiên đường, âm u không một gợn mây, màu đen vây bám cả đất trời, từ nhiều phía, những cơn gió gào thét đột ngột như cuồng phong, thả ga làm tung bay tấm rèm cửa, làm lay động hàng cây xanh mướt. Xoẹt, xoẹt, những tia chớp nhảy tạo một vùng trắng xóa trên trời, tách những đám mây nặng trĩu thành nhiều mảnh, trôi chậm chạp. Bỗng, cơn mưa lạnh đổ ào xuống, rít mạnh mẽ ở bên ngoài khung cửa sổ trong đêm khuya tĩnh mịch, từng đợt gió càn quét mặt đất, quét mạnh vào không trung khiến bụi bặm bay mù mịt, những hạt mưa nhỏ chạm đất cũng là lúc những hạt mưa lớn rơi xuống.

Cơn mưa lớn lao như bão này vô tình làm hắn nhớ đến đêm hôm đó, cô đã đến bên hắn và nói yêu hắn rồi van xin hắn yêu cô. Hình ảnh đó khắc sâu trong lòng, thỉnh thoảng lại tê tái như rỉ máu, thỉnh thoảng lại cắn hận muốn ăn tươi nuốt sống cô.

Rer chán ghét đóng cửa sổ lại, kéo tấm rèm xuống, không gian mờ đi như làn khói trắng, căn phòng trở lại trạng thái kín mít, lạnh lẽo. Hắn đưa tay tắt toàn bộ công tắc điện, chỉ còn lại thứ ánh sáng duy nhất chiếu từ màn hình vi tính thoát ra, chiếu thẳng lên khuôn mặt tuần mỵ, làm đôi mắt đen lay sâu thẳm hơi nhũn lại một giây.

Lọ thuốc trong suốt hiện ra những viên thuốc nhỏ li ti màu trắng, những viên thuốc chen chúc nhau trong một không gian chật trội, như muốn cố gắng tẩu thoát ra ngoài mà không được. Hắn thường xuyên mất ngủ, có ngủ được thì lại không sâu giấc, những viên thuốc này giúp hắn chợp mắt nhưng không giúp hắn quên đi những thứ không hài lòng. Hắn đứng dưng nhìn màn hình, khoe môi cong lên một nụ cười quỷ dị, thần thái thư giãn nhưng ánh mắt sắc lạnh cứ ghim chặt vào dòng dữ liệu về ai đó trên màn hình. Từ ánh sáng yếu ớt, khuôn mặt hắn hiện rõ sự đáng sợ hơn bao giờ hết.

Hôm nay cô gái ấy là ai ? gương mặt đó hắn không có thấy rõ ràng . Còn giọng nói là dùng máy biến đổi, hắn tự nghĩ phải chăng chính cô sao ? không nếu là cô sẽ yếu đuối ôn nhu trong kí ức của hắn chứ không phải là người lạnh nhạt man rợ như người hắn đã chạm mặt hôm nay. Xoay trên tay điều thuốc hắn nhắm mắt suy tư trong khoảng không của khói thuốc mờ ảo.

Phòng bên cạnh, đèn điện vẫn bật sáng trưng, tiếng phát thanh viên trên tivi vẫn không ngừng. Bên ngoài trời vẫn mưa hơn trút nước, ông trời như bị chọc giận đến nổi thả gió quật tứ tung, những cành cây nhỏ cứ thế mà lìa cành, rơi rụng. Đức khuấy đều ly cafe trên tay, những giọt nước màu đen sóng sánh trong chiếc ly thủy tinh kiểu cách. Đức vừa xem chương trình tin tức thời sự về những vấn nạn mại dâm, vừa nhắm nháp một ngụm cafe cho tinh thần không hỗn loạn.

Mại dâm là thứ mà Đức ghét nhất, không bao giờ muốn nhắc đến nhưng nó tự nhiên ập đến, trong thế giới ngầm, nó là điều quen thuộc thậm chí rất quan trọng cho những đàn anh buôn bán trao đổi lấy tiền, lấy thuốc, điều đó gây nhức nhối cho biết bao người, kể cả người như Đức cũng đang phải vò công tốn sức điều tra đường dây mại dâm của MAX.

Thông tin MAX dùng gái mại dâm để thu hút người về bang mình đã bị lộ đến tai Rer và Đức, chính vì thế mà Rer đã giao nhiệm vụ cho Đức giúp hắn điều tra ngọn ngành và đối phó. Rer không thể để vị trí thống trị vào tay MAX được, đó là điều xi nhục đối với kẻ coi cái “tôi” quan trọng như hắn.

Hắn tàn nhẫn và lãnh khốc nhưng chỉ dành cho những kẻ tạo phản, gây cản đường hắn, còn lại, tuyệt nhiên hắn sẽ chẳng thêm đá động. Nếu muốn yên bình, tốt nhất không nên nhìn vào mắt hắn quá một giây, kéo hắn phản cho cái tội “nhìn dèu”. Ngày trước, MAX đánh chiếm địa bàn, gây tổn thất nặng nề cho hắn, lần đó, hắn đã trả thù MAX khiến MAX đau đớn, chống cự Rer nhiều ngày tháng, không thể ngóc đầu lên được, MAX đã ngó ý bắt tay làm hòa, rồi hai người trở thành “bạn xã giao”. Ngoài mặt có vẻ MAX tôn trọng, kính nể Rer nhưng bên trong hoàn toàn là giông tố và đố kỵ.

Tinhhhh....

Tiếng tin nhắn tới làm Đức tỉnh người nhìn lên màn hình là dòng chữ mang vẻ đáng yêu thân thương “ngủ ngon gấu yêu” với người gửi là HỒ LI TINH làm anh nở nụ cười hạnh phúc . Đúng thế anh đã yêu cô từ lần gặp đầu tiên đụng cô ở bar. Cô bé ngọt ngào khiến anh giao động hơn nhiều ccoo gái trước đây anh từng quen. Cuộc đời nghịch lý, người càng trân trọng bao nhiêu, tình yêu càng biến mất, người không trân trọng, thì tình yêu cứ đeo bám không rời

~Ồ 1 chỗ khác....

Khí lạnh tràn vào đất liền, mùi ẩm thấp của cơn mưa rào len lỏi vào căn phòng đen tuyền của cô gái. Runa khẽ run người, rõ ràng là lạnh, nhưng trên mặt của cô lại lấm tấm những giọt mồ hôi trộm, cơ hồ không được thoải mái cho lắm, răng cắn chặt môi, hình như nó cố không gây ra tiếng hét lớn.

Những làn khói trắng mờ ảo, hiện lên là một bà lão mái tóc dài trắng muốt, áo dài trắng xóa, hàm răng nhuộm đen xỉ, hốc mắt đỏ lờm, toàn thân trắng bệch ngoại trừ bàn tay tím tái đáng sợ, tiếng nói ma mị cùng điệu cười quái dị vang vọng bên tai cô gái nhỏ

“Con sẽ trở thành người xấu, con sẽ giết người, con sẽ là sát thủ, là người đáng nguyên rủa, con sẽ mất tất cả tình thương của mọi người, con sẽ cô độc, con sẽ chết, sẽ chết...”

Hai từ cuối vang vọng mãi không ngừng, mắt nó đỏ ngầu, kinh sợ, bàn tay nhỏ bấu chặt vật áo, tim gan gào thét như muốn nổ tung.

Người đàn bà tóc đen như một lão phù thủy đáng sợ, điệu cười bà ta ám ảnh đôi tai nhỏ bé kia, nó lắc đầu, đau nhức vô cùng, hét lên xua đuổi bà lão nhưng không thành. Không thể nào, từ bé đến lớn, nó chỉ có nguyện vọng đi theo con đường ánh sáng, nối tiếp cơ ngơi sự nghiệp của cha mẹ nó, không thể nào nó đi vào con đường tội lỗi kia được. Bà ta nói nhảm nhí, nó không tin, nhất định không tin.

Nó bật khóc tức tưởi, âm ức nhìn người đàn bà tóc đen, miệng nhỏ xinh quát nạt

“bà ác độc, bà đi đi, bà đang nói gì vậy, tôi không tin những gì bà nói đâu, tôi lương thiện, hoàn toàn lương thiện, kể ra bây giờ và mai sau, mãi mãi lương thiện”

Người đàn bà tóc đen đầy máu lại vang lên nụ cười đáng sợ, giữa đêm mưa phùn gió bắc, điệu cười ấy như lạc vào không trung...

“Ahahaha...”

Sau tràng cười dài, bà cất tiếng nói thâm độc, giọng bà bí hiểm tan vào cực lạc, như hư vô

“Con sẽ là sát thủ, con sẽ bị mất tất cả, bàn tay dính máu, con sẽ trở lên mù quáng, con sẽ thay đổi, nếu không giết hắn ta”

Hai từ hắn ta phát ra khiến nó sợ hãi, bà ta đã muốn nhắc đến ai, bà ta muốn nó rời xa ai, sao không nói rõ, nó định hỏi thì hình ảnh của bà đã chỉ còn là

những hạt cát trên mặt đất, không còn dấu vết gì nữa.

Cô giật mình tỉnh dậy, lau mồ hôi trên trán, phù, may quá, chỉ là một giấc mơ, thật đáng sợ. Nó hoàn toàn không tinh táo, liền nằm xuống và thiếp đi, trên khóe mắt còn vương lại một giọt nước trong suốt, tình khôi nhưng mặn chát.

LM chỉ bắt buộc học viên mặc đồng phục vào những ngày chẵn, còn những ngày lẻ thì học viên được thỏa sức mặc đồ mình yêu thích đến trường. Và sáng sớm hôm sau, hình ảnh một cô gái với bộ đồng phục gọn gàng, chiếc nơ nhỏ xinh xắn thắt lỏng trước cổ, như một điểm nhấn cho chiếc áo trắng khuy đen. Runa ngồi lặng thinh tại trạm chờ xe bus.

Con mưa ồn ào kia đã qua đi, để lại vô vàn những chiếc lá sót lại trên mọi nẻo đường, những ngôi nhà lớn bé đều sạch sẽ hơn hẳn vì được tắm rửa miễn phí. Người người đổ xuống lòng đường, bắt đầu một ngày mới với đầy tiếng chim hót. Đứng đợi mãi không thấy bóng dáng Rer đâu cô thắc mắc từ khi cô với hẳn hay đi cùng nhau hẳn thường đợi xe bus cùng cô ngày.

- “hắn ta không định đi học chẳng?”

Cô lẩm bẩm một mình, đưa tay lên nhìn đồng hồ, thời gian trôi qua không chờ đợi bất cứ thứ gì, đã gần đến giờ học mà vẫn chưa thấy Rer đâu. Từ căn biệt thự hẳn ở đến trường LM phải bắt xe bus ở đây, nhưng cô ngồi suốt từ sớm mà chưa thấy hẳn qua, nó đã để lỡ ba chuyến xe rồi. Nghĩ ngợi một hồi, nó mở máy gọi cho hẳn.

Tên cô hiện lên trước mắt, hẳn tức giận lơ đi. Cô mặc kệ hẳn có nghe hay không nhưng nó đang bị tra tấn bởi bản nhạc chờ của hẳn, cô ghét tất cả những bản nhạc chờ buồn của hẳn, toàn những ca từ không thích. Một nụ cười lạnh thờ ơ trên gương mặt cô, cô biết có chuyện gì khiến hẳn như vậy chính là chuyện hôm qua cô với hẳn chạm mặt. Rồi bước lên xe luôn.

“Cô kia, chờ tôi”

- Hẳn khó khăn lắm mới chạy tới được Nó đưa cho hẳn một chiếc khăn tay

“Lau đi” - cô cười cười trông về mặt ảm đạm của hẳn, thống khổ vô cùng, cô chêu chọc.

Cô và hẳn vào lớp cùng nhau, Đức và Ngọc anh nhìn thấy liền nhanh miệng chêu chọc

“Rer bỏ tôi để đi học chung với Song Nhi sao?”

“Vớ vẩn?” - Cả Rer và cô đồng thanh, lý trí nghĩ ngợi lung tung, rối loạn vô cùng. Thấy thần thái của Rer không tốt, Đức từng chẳng dám lên tiếng nữa vì biết hôm qua mới xảy ra chuyện gì.

Thấy cô nhột mặt đi, Ngọc Anh mới nhớ lại chuyện nửa đêm qua. Lúc Runa giật mình thì Ngọc Anh cũng qua phòng nhưng cô chưa kịp nói gì thì Runa đã ngủ tiếp.

Cô gục mặt xuống bàn, mơ hồ nghĩ lại giấc mơ. Nhưng, có gì đó nghẹn lại ở tim, xuyên vào từng mạch máu, khó khăn lắm cô mới để nước mắt không trực trào. Giờ giải lao, không đi đâu mà ngồi tại chỗ, Ngọc Anh và Đức gấp lại sách vở và chạy xuống căn-teen chiếm chỗ thật nhanh. Cô cũng đi cùng không đếm xỉa đến hẳn nhưng hẳn vẫn đi cùng cô.

“Đứng lại cho tôi”

- Rer cầm lấy tay cô lạnh thực sự còn lạnh hơn cả hẳn nữa

“Buông tôi ra” _ cô hất mạnh tay hẳn ra phản xạ rất nhanh làm tay hẳn vung vào tường một dòng hỗn hợp đỏ ngầu trào ra. Cô thấy mình cũng có lỗi liền ôm lấy tay hẳn kéo tới phòng y tế nhưng hẳn không chịu đi.

“Nói cho tôi biết cô bị làm sao”

“Mau xử lý vết thương của anh đi”

- cô vẫn không trả lời câu hỏi của hẳn ta.

“Nói mau”

-hẳn quán lên như sấm, lúc cô gục mặt xuống hẳn đã nhìn thấy cô khóc trong đau đớn làm tim hẳn xáo lạng đi.

Cô vẫn không nghe hẳn nói gì cả rút ở túi áo một chiếc khăn tay màu hồng phất ra cẩn thận lau vết thương trên mu bàn tay hẳn. Miệng vết thương quá sâu cô liền quấn chặt khăn lên tay hẳn, cẩn thận đến tí mĩ. Rồi lấy ra một gói bột màu nâu sẫm.

“Đắp lên loại thuốc sát trùng này đi”

- lúc này cô mới mở miệng nói

Thương hại! Hẳn khẽ nhếch môi cười một cái. Hẳn nhìn nó bằng một con mắt khác, khinh bỉ, tuyệt vọng. cô là loại con gái như thế nào, thật sự hẳn thất

vọng không kiềm chế nổi, tay hấn vò nát cái gói bột, lòng thầm chửi mắng không thôi.

Còn cô, đơn giản nó chỉ muốn giúp người khác, cô ngây ngốc không biết hấn chúa ghét hành động như này.

“Cô nghĩ mình là ai?”

Hắn lạnh lùng nhìn cô, đôi mắt phủ một lớp băng dày đặc, cô hơi bất ngờ trước thái độ của hắn nhưng cô không sợ mà nhìn thẳng vào ánh mắt chết chóc ấy.

- Là sao?

“ Cô không có quyền thương hại tôi!”

Rồi hắn bước đi để lại cô ngây ngốc một mình.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Thân Phận Thật Của Max (1)

7 giờ tối tại ZX - một cửa hàng ăn nổi tiếng nhất ở Sapa. Khung

cảnh trong nhà hàng là một cảnh quan của Luân Đôn, kiểu ăn lãng mạn này chỉ dành cho các cặp đôi tình nhân đang yêu nhau đến thưởng thức. Cùng lúc đó :

"Anh không nhường tôi được chút à" - tiếng gấu gong chua ngoa đó làm cho tất cả mọi người trong nhà hàng im lặng hết đều quay hết vào trung tâm của bàn giữa nhà.

“NÀo nào có gì chúng ta cùng thương lượng chứ đừng có mà rầm rộ chỗ đông người như thế này chứ?”- Không ai khác chính là tiếng của Runa cất ngang lời của Ngọc Anh

Còn bên kia chàng trai thanh tú bướng bỉnh Đức cũng không kém gì nhỏ cũng võ mồm chửi nhau. “ Cô nghĩ cô là ai chứ 'hừ' cũng chả đáng.”

“Anh tặc lăm”

- Ngọc Anh đứng dậy tức giận chạy bỏ đi còn lại mọi người trong nhà hàng chỉ chỉ trỏ trỏ soi mói không ngừng.

Đến cô còn phải bức đến tính trẻ con của Ngọc Anh chứ huống chi gì Đức. “ Thôi có gì cứ để cho nhỏ với anh suy nghĩ kĩ một thời gian rồi nói chuyện tiếp đi. Còn về phần Ngọc Anh tính vẫn còn trẻ con nhưng thực thụ là một cô gái tốt hãy chân trọng và bảo vệ nhỏ nếu như anh yêu nhỏ thực sự.”

“ Tôi nhất định sẽ làm được sẽ không phụ lòng mong mỏi của cô đâu”

“Chỉ được nói vậy thôi còn lại tự hai người quyết định đi. Đuổi theo đi trời lạnh này con bé tui đây” - Cô nói xong hấn cảm ơn rồi chạy đi, thờ dài một tiếng rồi cũng rời khỏi quán.

Sập bây giờ là mùa tuyết rơi lạnh thật đấy, cô bước đi trên thềm gạch đá ướt lạnh lẽo . Hôm nay cô chỉ mặc một áo len mỏng cảm thấy như thấu lạnh tới xương rồi, mãi nhìn dưới đất cô chả may không biết đã va vào một bóng người đàn ông cao to . Mùi hơi thở nam tính ròn rập cùng với nhịp đập con tim cô bỗng tự nhận mình thấy xui xẻo cực độ luôn. Không dám ngẩng đầu lên chỉ nhẹ nhàng rút chân ngăn bước lùi lại nhưng một động lực mạnh của cánh tay người đàn ông đó ghì chặt ôm lấy cô . Mùi cơ thể của hấn cộng với sự lạnh buốt của màn đêm hòa quện vào nhau trong tức khắc làm cô ngộp thở ,khó chịu. Cố gắng đẩy mạnh người hấn ta ra nếu cô phán đoán không lầm thì hấn chính là - Rer.

“Đừng đi một chút thôi chỉ một thôi” - Nói xong hấn ta dùng sức nâng cầm cô lên đè ép ghữ chặt cầm của cô khiến cô đau đớn. Đôi môi hấn khô nê chạm vào đôi môi đỏ mọng của cô cắn nhai nuốt. “um.um.” Cô dùng hết sức lực của mình để đập vào người hấn chống cự cũng vô ích với hấn một hồi cô buông nhẹ người rồi cuối cùng hấn cũng buông cô ra. Đôi môi rớm máu ở khóe miệng cô cười hờ lạnh lẽo thốt lên hai từ “ mẹ kiếp” rồi quay lưng bỏ đi . NÀo ngờ hấn có thể dễ dàng bỏ qua cho cô như vậy đâu,hấn ghé sát vành tai trán non của cô thì thầm :

“TỪ bây giờ cô chính là người của tôi , nếu không được sự cho phép của tôi cấm cô hành động lỗ mãng đấy” - NÓi xong Rer cùi áo khoác bò của hấn rồi khoác lên vai cô ,vung tay bỏ đi để cô đứng một mình trong cơn mưa phùn tuyết. Bên đường bên kia một chiếc xe thể thao đen đã theo dõi hành động cử chỉ của hai người họ suốt quá trình vừa rồi. Bên trong xe người đàn ông bên chiếc gạt tàn với điếu thuốc lá trong tay. Rồi khởi động xe phóng vút đi trong đêm.

Về tới nhà Runa vật vờ nằm vật xuống giường, cô mệt mỏi khó chịu nhưng không có khóc cô chỉ thấy bất hạnh bị thương. Rốt cuộc là vì sao chứ? Tại sao cô không thể hận anh ? ghét anh hay muốn giết chết anh như vậy?. Tại sao tới bây giờ anh mới cư xử như vậy mà không phải là 10 năm trước vậy?

HAY anh chưa nhớ ra cô là ai? Cô đau đầu vì những mớ câu hỏi từ quá khứ từng hình ảnh quay chậm như một bộ phim ố trắng trước mắt cô. Bỗng chiếc điện thoại vang lên làm cô bừng tỉnh, dòng chữ hiện lên 'Max'. Đỉnh không nghe thì máy ngưng hẳn, theo suy đoán của cô nếu không có gì quan trọng thì hẳn sẽ không bao giờ ngắt giữa chừng như thế này đâu. Cô liền nhấn máy gọi lại.

“ôi công chúa của tôi đúng như dự đoán là cco sẽ gọi lại mà “ - tiếng cười chế diễu của Max vang từ đầu dây bên kia.

“NÓI” - Cô trả lời lạnh lùng mang vài phần vô cảm

“theo tôi tới một nơi”

“Không”- cô định tắt máy

“ấy ấy đừng tắt vội ,tôi nghĩ cô sẽ rất thú vị cho coi bây giờ hãy thay đồ rồi xuống dưới nhà đi . Tôi đón “ _ Max cúp máy luôn.

Chắc hẳn quan trọng lắm hẳn mới nói úp mở như vậy không suy nghĩ nữa cô đi rửa mặt vút áo khoác của Rer xuống giòng rồi khoác áo da màu nâu sẫm rồi xuống nhà.

“Có chuyện gì?” - bước vào trong xe của Max mùi thuốc lá nồng nặc sặc vào mũi cô. Về mặt bí hiểm của hẳn làm cho câu chuyện trở nên thú vị y như lời hẳn nói.HẮN không nói gì phóng mạnh ga đi .”

-Biệt thự gia tộc họ Âm-

Đi suốt một hồi xe cũng dừng ở một ngôi biệt thự màu xanh dương khoác lên vẻ huyền bí mê hoặc nào đó khiến người ta nhìn vào cũng phải trắng lệ ngược nhìn. Cô khó hiểu quay lại nhìn Max.

“Nào chẳng phải cô luôn muốn biết về thân phận thật sự của tôi sao , còn chờ gì nữa đi thôi” - nói xong hẳn kéo tay cô vào hẳn trong biệt thự. Thân phận của hẳn luôn làm cô phải điên đầu về bối cảnh địa vị trên thương trường chiến trường và trong Hắc đạo. Trước nhà có hẳn một khu vườn rộng trồng hoa Mộc Lan màu xanh, nhìn sơ qua người khác cứ tưởng là chỉ trồng đại nhưng thực chất là có một mối liên kết với nhau . Từ màu sắc của cả biệt thự và khu vườn đó chắc hẳn rằng đều do tay người phụ nữ làm nên.

“Thiếu gia đã về ạ”- người mở cửa là một ông lão trung niên đầu đã điểm trắng cui đầu hành lễ với Max.

“Ông chủ và cậu hai đâu?”

“ạ . ông chủ đang ở phòng ăn còn cậu hai đang trên phòng”

“ dọn cơm đi nay tôi ăn ở nhà” - nói xong Max kéo tay cô vào trong nhà . LẠ thay trong tòa nhà thiết kế theo kiểu Châu Âu mỹ lệ rất là đẹp mắt hơn ở ngoài.

Max hầy hầy người cô làm cô lờm lỏm hẳn ra hiệu ' đừng tưởng anh là đại thiếu gia ghia tộc giàu có mà lộng hành' . MAX cười tinh danh rồi nói “ nhờ cô lên phòng gọi hộ em tôi được không hì, nhanh tôi đi báo với ba một tiếng con dâu đã về “

- nói xong hẳn ta chạy thục mạng làm cô tức hừng hực. Người hầu của hẳn cũng thúc giục khiến cô miễn cưỡng lên lầu , đứng trước cửa một căn phòng lớn khê gỗ cửa. Đột nhiên cửa hé mở cô bước vào rất tối và buốt giá, bên trong màn đêm cô có thể lờ mờ nhìn được tất cả .Cô định xoay người bước đi thì một bóng người ôm trầm đến lạnh lẽo run rẩy với hơi thở kia giữ giọng nói

“Max bảo tôi kêu anh xuống ăn tối”-rút lời hẳn đẩy cô ra cửa kèm một câu “cút” rầm cửa.

Ngã xuống nền nhà băng giá cô bất giác đứng tim tròn mắt nhìn chằm chằm vào căn phòng kia .”

Tiếng nói đó chẳng nhẽ....”

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: (2)

'Này Runa, Runa.”

Nghe thấy tiếng gọi cô mới định thần lại được về mặt đối diện của MAX trước bàn ăn làm cô không thể không nhin được cười chỉ mỉm môi nhìn hẳn rồi nhỏ nhẹ ăn tiếp.

“Cháu không sao chứ? đồ ăn có vấn đề gì sao” - Tiếp đến là người đàn ông trung niên ngồi xe lăn trông ông tầm khoảng ngoài 55 56 tuổi. Đây chính là Ám lão gia - một trong ba gia tộc lớn nhất Việt Nam và cũng là người đứng nhất nhì trong Hắc Đạo. Cô cũng không ngờ rằng ông ta lại là cha của Max, bảo sao lúc gặp cô hẳn lại che giấu thân phận thực sự của mình.

“Dạ..không ạ đủ dùng rồi lão gia”

“Cô bé cứ gọi ta là Bác Hoắc là được rồi không cần phải vai vế xa lạ gì đâu”

- Ám Dạ Hoắc nhìn cô và nở nụ cười triu mến, mắt ông hít lại nhưng vẫn mang vẻ cần mẫn không thể hiểu rõ tâm tư của ông được . Cô đoán chắc ông sống giấu nội tâm của mình để không ai thấu được chỉ có người hiểu ông mới làm được điều đó.

“Dạ vâng Bác Hoắc” - cô cũng chỉ biết làm theo bởi cô cảm nhận được ông ta nhìn thấu nội tâm của cô rồi trên thế giới này ngoài em gái ruột của cô - Châu mới có thể hiểu được cô mà thôi. Ngoài ra Ngọc anh và Mai cũng không thực sự hiểu về nội tâm của cô mà chỉ hiểu cách làm việc của cô mà thôi.

“Thôi ăn đi còn đi” - Max thấy cô vẫn thất thần liền nói nhỏ vào tai cô nhẹ nhẹ. Đi đâu? nhìn Max bằng ánh mắt khó hiểu rồi lẳng lặng ăn tiếp.

“Ồ thì ra lại thêm một con dâu mới nữa sao”

“Song nhi tôi không ngờ cô cũng được bề trên cao nhĩ đã sắp trở thành đại phu nhân của họ Ám chúng tôi rồi đấy” - Giọng cười của Rer chế diễu rồi kéo ghế ngồi xuống bàn ăn.

Giọng nói này làm cô giật mình toát hơi lạnh lại, lại kèm thêm 'con dâu mới nữa' lại làm cô thêm nhọc lòng không dám ngoài đầu lại cũng không dám ngước lên nhìn bóng hình chiếc áo phông đen vừa tầm mắt cô. Hẳn chính là Rer.

“Bốp” - một cú đấm của Max vào chính mặt của Rer khiến cô bưng tỉnh.

“Thắng không được vô lễ, đây là bạn của anh con”-ông Hoắc mới lên tiếng để át ngang bầu không khí âm u này.

“Không sao đâu bác ạ , thôi con xin phép về trước con nhớ ra là có việc ạ”- Cô không muốn ở thêm một phút giây nào nữa cũng muốn nhìn cảnh hai cha con họ cãi nhau, rồi vội vàng chạy đi.

Cô mệt cô mệt lắm rồi tại sao chứ rốt cuộc ông trời còn muốn chêu đùa chúng ta như thế nào nữa đây. Những lời nói cay nhiệt của hẳn rất là tức giận kèm thêm chua chát vô cùng như xát muối vào tim cô vậy . Cô đau ư? cô giật mình cô cũng biết đau rồi sao?

"Á...."

Xui xẻo vậy không biết mãi chạy trên đôi giày cao gót làm cô ngã từ trên bậc thềm xuống ,đau nhói rất.. không thể đứng lên được nữa cố vói bám vào hành lang, sờ túi lấy điện thoại định gọi cho Ngọc Anh thì mới sực nhớ ra là để quên trên xe Max rồi.

“này cô cứ định như vậy mà bỏ về sao ? cô ngốc hơn tôi tưởng đây” - Đằng sau là MAX chạy tới toát mồ hôi phải chăng hẳn ta đã đuổi cô không ít công sức rồi .

“Tôi không sao, đi được” - Cô cố chấp tránh né ra khỏi vòng tay của hẳn ta ra nhưng sức cô không đủ mà nâng đỡ thân mình lên nữa. Lẹ chèo trên cuối cùng ngã vào vòng tay của Max cô mở to mắt hừng hừng nhìn hẳn . Mùi mồ hôi và mùi cơ thể hòa quện vào nhau gió đông lạnh lùng vây quanh hai người bọn cô làm cô không những không thấy lạnh nữa mà cảm thấy ấm áp vô cùng.

“Đi nhá “- Max nói với cô chỉ một tiếng gạt đầu hẳn liền bế thốc cô lên và đi về phía chiếc xe của hẳn, màn đêm buông xuống rất nhanh chiếc xe cũng theo đó mà vút lại trong màn đêm u ám để lại những tiếng vọng của xe ở lại cùng bóng người phía sau đang đứng thần thờ kia. Cô độc buồn bã vấy lấy bóng người đó cùng điều thuốc trên đôi môi khô cần.

Đêm nay, em bỗng thấy mình cô đơn trong vòng tay thân quen.

Sau đêm nay, có lẽ em sẽ phải buông những giấc mơ – những lập lờ.

Có sai không khi trong lòng còn chút yêu thương xưa buồn vương.

Nhưng thật tâm em không muốn đôi ta xa cách nhau.

Có sai không khi đêm về em vẫn nghe âm thanh ấy.

Thoáng mùi hương cũ như vừa mới đây.

Là do em cố chấp... Cho rằng mình đúng.

Em cứ ngỡ năm tháng xóa hết bao nhiêu kỉ niệm cũ.

Rằng em không thể lựa chọn cho giấc mơ mỗi người.

Vì em cũng đang lạc lối.

Và anh hãy nói thật lòng, anh rất thương rất buồn.

Chỉ cần anh gọi tên, em sẽ đứng lại.

Giữ em đi và nói.. yêu em

Đôi khi, em vô thức gọi tên ai đầu kẻ vai bên anh.

Có đôi khi, em nén tâm tư một mình đêm trắng đêm trong tuyệt vọng.

do em cố chấp... Cho rằng mình đúng.

Em cứ ngỡ năm tháng xóa hết bao nhiêu kỉ niệm cũ.

rằng em không thể lựa chọn cho giấc mơ mỗi người.

Vì em cũng đang lạc lối.

Và anh hãy nói thật lòng, anh rất thương rất buồn.

Chỉ cần anh gọi tên, em sẽ đứng lại.

Giữ em đi và nói.. yêu em

Nhà Max

Cô sợ những lời nói xưa kia sợ hấn ta , đã từng một lần tan nát trái tim cô và vô tâm với cô. Bây giờ gặp lại cô thấy sợ hãi và mùi lòng như những lời hôm nay đó giống như một con ác mộng vậy. Cô muốn phá tan đập nát nó sự tức giận của anh oán trách lên đôi môi cô cùng lời nói cay đắng.

“Sao rồi ổn chưa”- Bên cạnh là MAX hấn bây giờ ôn nhu chu đáo quan tâm cô hơn trước kia.

“không sao! mà chuyện hôm nay là do anh sắp đạt đúng không” - cô nhìn hấn và nói.

“ha ,cũng không qua nổi mắt cô nhi đúng vậy Rer với tôi là anh em ruột nhưng cùng cha khác mẹ .Mẹ tôi với mẹ của Rer là chị em sinh đôi là Mộc và Lan do lúc lấy nhầm mẹ tôi nên hai người đã có con với nhau nhưng lúc đó do mẹ tôi thấy tình cảm của mẹ Rer rất lớn với ba tôi nên bà thân là chị nên đã đem tôi bỏ trốn đi. Lúc tôi lên 8 tuổi thì mẹ ruột tôi mất gì Lan

- mẹ ruột của Rer đã tìm được tôi và nuôi dưỡng tôi ,lúc đó Rer mới lên 3 nó cứ ngỡ là tôi đã hại mẹ nó nên đã hận tôi suốt chừng ấy năm.Thế nên khi tôi 15 tuổi ba tôi đưa tôi ra nước ngoài du học và sinh sống và tôi đã không dựa vào thế lực nhà họ Ám mà tạo dựng lên thế lực của riêng mình.

Lí do mà tôi quyết định về Việt NAm chính là Gi Lan cũng coi như người quan trọng trọng ở nơi đây. Nhưng khi thấy bà nằm liệt giường trong 5 năm đó tôi lại ân hận không thể bảo vệ được bà ,tôi không muốn mất đi người mẹ nữa của tôi thế nên đã tìm mọi đủ các cách để chữa trị nhưng không được “

- Nói tới đây Max thờ dài nhìn cô, cô vẫn chăm chú nghe và cũng hiểu ra lí do tại sao khu vườn trước nhà là Mộc LAN rồi thì ra cô đã nhìn đúng cũng thấu hiểu cho nỗi lòng của Max và Rer.

“Và..tôi cũng biết cô chính là cô gái 5 năm trước theo đuổi Rer “

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Đôi Uyên Ương Không Thành

“Cạch”

Cửa sổ được bật tung ta, một bóng đen nhanh chóng phóng vào bên trong căn phòng. Hoi thờ người con gái đó nặng nề vô cùng, gương mặt căng thẳng đến cực độ. Bàn tay trong vô thức run rẩy, cảm giác này trước nay Runa chưa từng có. Tim cô nhói lên từng hồi, cơ thể không ngừng tuôn ra những giọt mồ hôi lạnh. Cả đáy mắt cũng hiện rõ hai dòng nước trong lành đang đua nhau trôi xuống mặt.

Căn phòng không có một chút ánh sáng nào, cô cố gắng dùng bàn chân đang nặng trĩu bước về phía chiếc giường. Thả người xuống tấm nệm dày, đầu óc cô bỗng nhiên trở nên bay bổng đến kì lạ.

“Mai”

Hai từ phát ra từ đôi môi đang run rẩy không ngừng của cô, người con gái với gương mặt đầy đau khổ khi này có thật sự là Mai người bạn gái bấy lâu nay cô luôn nhớ nhưng hay không ?Tại sao suốt gần 2 tháng nay kể từ lần gặp mặt với Sáo Quý.

Cô chạy đến hỏi Mai rằng bao lâu nay sống có khỏe không, Mai đã đi đâu ?

“Không sao tôi đi nghỉ ngơi đây” - nói lạnh lùng rồi ra khỏi phòng của Runa .Cô cũng không hiểu là lí do gì nữa ,chỉ một lí do ...

Tại sao mọi người lại thay đổi !!

Lớp 12A1

Cánh cửa lớp không ngừng bị những cơn gió lớn làm chuyển động đập vào hai bên bức tường phát ra những âm thanh “Đùng đùng” nhức tai. Bên trong lớp học không khí nhộn nhịp hẳn lên những đôi gái yêu nhau không ngại ngừng mà trao nhau những nụ hôn nồng cháy ở cuối lớp. Còn có những người không ngừng rượt đuổi nhau chạy nhảy lên cả trên mặt bàn để lại vô số vết dầy thể thao chi chít, như vậy đó ở cái tuổi 18 – 19 như thế này quả thật là cực kì tươi đẹp.

Tuấn ngồi yên lặng tại chỗ ngồi của mình không thêm để ý đến những chuyện đang xảy ra trong lớp cứ như anh không hoàn toàn thuộc về nơi này chỉ có thể xác mà thôi. Trên tay đang nắm một chiếc phone nhỏ màu đen, ánh mắt anh khép mở thưởng thức những âm thanh ngọt ngào do bản nhạc tình yêu Mexico đem lại. Anh không ngừng suy nghĩ về những chuyện kì lạ xảy ra, giữa anh và Mai hình như đang có một bức tường nào đó ngăn cách. Ngay cả anh cũng không thể nào đẩy nó ra được, Mai không còn chịu nghe theo những lời khuyên bảo của anh như trước và thay vào đó là nét cổ chấp vồn có của cô. Anh cứ nghĩ mình đã thay đổi được nét lạnh lùng đầy tàn nhẫn trong ánh mắt cô, nhưng anh đến bây giờ mới phát hiện ra mọi thứ chỉ là được cô che đậy một cách quá xuất sắc mà thôi.Ngay kể từ anh với cô đã có những ngày tháng yên bình và hạnh phúc ở con núi đó thì bây giờ lại quay về như cũ.

Trước mặt Tuấn là một người con gái có mái tóc đen dài mượt mà, đôi mắt to tròn cũng rất đáng yêu, cô ta không ngừng nhìn Tuấn với ánh mắt thêm khác. Người con gái xinh đẹp này cứ nghĩ chỉ cần đứng trước mặt anh như thế thôi cũng sẽ làm anh động lòng mà bước đến bắt chuyện làm quen nhưng không ngờ anh và tăng băng ngoài bắc cực chẳng khác nhau là mấy.

Không chịu được khi thấy mình bị bỏ lơ như thế cô gái đó liền bước đến ngồi xuống ngay chỗ ghế trống bên cạnh Tuấn. Thân hình nhỏ nhắn không ngừng áp sát vào cánh tay của anh, gương mặt cô ta cách gương mặt Tuấn chưa đến 5cm.

“Giảng viên Tuấn, tối nay anh đi chơi với em nha”

Giọng nói nũng nịu vang bên tai, mày Tuấn khẽ chau lại. Đối với anh những người con gái này thật sự rất phiền phức, suốt ngày chỉ biết vây quanh lấy anh làm những động tác vô cùng chướng mắt. Anh được sự chú ý của nhiều người con gái như thế là vì vẻ mặt lạnh lùng khó đoán này thu hút. Giọng nói của cô gái vừa dứt thì Tuấn đột nhiên quay mặt qua nhìn vào mắt cô ta, ánh mắt anh không phải là vui vẻ là hưng phấn mà là khinh bỉ. Anh thật sự ghét loại đàn bà tối ngày chỉ biết dùng nhan sắc dụ dỗ cái phần dưới của đàn ông.

Rõ ràng nhìn thấy được sự phản ứng ghê sợ của anh cô gái đó lập tức buông Tuấn ra nét mặt cho chút xanh xao, cô ta chỉ biết người con trai trước mặt này rất đẹp, thân hình cao ráo kèm theo giọng nói đầy nam tính. Nhưng cô ta không thể nào ngờ được anh lại có cái thái độ như thế, chỉ một ánh mắt cực kì bén nhọn cũng đủ là bọn con gái sợ hãi vô cùng. Không thêm để ý đến sự ngạc nhiên qua ánh mắt của cô ta, Tuấn đứng lên bình thần bước ra khỏi lớp học để lại vô số ánh mắt như lưỡi dao phía sau lưng mình.

Đức khẽ cười khi quan sát được toàn bộ sự việc đang xảy ra trước mắt, hẳn thật sự chưa nhìn thấy qua người đàn ông nào lại có thể bình thản trước mặt phụ nữ đẹp như anh. Gương mặt không một chút thay đổi, trên người không xuất hiện dù chỉ một chút khác lạ chỉ có duy nhất ánh mắt làm người khác lạnh đến thấu xương.Cứ thế nhìn Tuấn bước đi mà không hề đuổi theo, theo thâm tâm anh biết Tuấn chắc hẳn đã phải trải qua những chuyện không tốt đẹp gì mà còn lại khó quên.

“sao đấy định làm mai chỉ đường cho họ à “

Giọng nói nhí nhảnh đó làm Đức bật cười hạnh phúc quay lại nhìn người con gái đó tóc bím hai bên trông thật đáng yêu và cũng thật đáng ghét. Bước lại gần thật nhanh

“thấy bảo vậy hi hi Hồ li tình em nghĩ có nên chúng ta làm nguyệt lão tác hợp cho hai bọn họ không nào” - Người con gái đó không ai khác chính là Ngọc Anh cô đã hiểu ra mọi điều mà Đức đã làm và chấp nhận anh cho dù cô biết thân phận của cô có làm cho anh suy nghĩ lại về cuộc tình này không. Nhưng cô vẫn không chịu buông tay tay anh ra bởi vì khi nào đó là quyết định thực sự của anh đi chẳng nữa.

“tất nhiên rồi ,đồ ngốc”

*****

Ngoài trước lớp, ánh sáng từ mặt trời chiếu rọi xuống toàn bộ khung viên trường. Từ trên đây có thể nhìn thấy được tất cả những hành động của những học sinh bên dưới sân, có người thì vội vã chạy vào lớp sộ trễ mất giờ học. Có người thì ngồi dưới tán cây bàng to lớn cầm trên tay quyển tập chăm chú học bài, còn có những cặp ngồi trên ghế đá mỉm cười nhìn lên trời trông thật hạnh phúc.

Tuấn đã từng nghĩ rằng mình không bao giờ có được cái cảm giác hạnh phúc ấy, bởi vì anh biết người con gái đó đối với anh chỉ đơn giản bằng hai chữ “Bạn bè”. Vị trí ngay tim, đau, đau lắm. Nhưng anh biết làm gì được đây khi chính bản thân mình cũng không thể thay đổi bất cứ điều gì, trái tim đó là của cô, cô yêu ai ghét ai là quyền của cô. Khi nãy anh rất muốn nắm chặt hai vai cô hỏi “vết sẹo trên vai em là ai làm?”, nhưng anh cứ đứng khựng mãi không thốt nên lời. Nhìn thoáng qua thôi không lẽ anh không nhận ra ngay vết sẹo đó là do răng để lại sao? Cô hôn người đàn ông khác, người đó hoàn toàn không phải là anh. Chỉ mới vài ngày không gặp thôi mà có quá nhiều thứ khiến anh và cô càng thêm xa cách, cô lần trốn anh không chịu đến tìm anh, cô không hề biết mấy ngày đó anh sống đau khổ như thế nào.

[Anh sẽ giúp em.

Giọng nói khàn khàn của anh vang bên tai, bã vai lập tức được nói lỏng ra bàn tay đang nắm chặt trên vai cô chuyển xuống thất lưng. Một cái ôm ấm áp, một vòng tay rắn chắc khiến cô cảm thấy bình yên. Nhưng bọn họ không hề hay biết cách đó không xa có một người đàn ông không ngừng dùng ánh mắt lạnh lùng đều giễu cợt nhìn về phía này. Bàn tay người đàn ông đó nắm chặt lại, những đường gân xanh trên trán lần lượt hiện rõ hơn cho thấy sự phẫn nộ tuyệt đối của hắn ta. Bóng dáng của hắn nhanh chóng biến mất sau cánh cửa sân thượng của ngôi nhà đối diện trường, không khí lạnh lẽo âm u bao trùm cả một không gian to lớn.

Mai lắc đầu về chán nản.

“Không cần, đây là nhiệm vụ cuối cùng của em”.

Tuấn bắt ngờ rồi đẩy cô ra nhìn cô bằng ánh mắt kinh ngạc, cô vừa nói gì? Đây là nhiệm vụ cuối cùng sao. Anh hoàn toàn không có nghe lắm

“Em nói sao? Đây là nhiệm vụ cuối cùng. Thật ra mọi chuyện là như thế nào hả MAI?”

Anh thật sự muốn biết rõ mọi chuyện, những lời nói mập mờ của cô làm anh dường như sắp điên lên. Cô không thể tự mình thả lỏng bản thân nói cho anh biết mọi chuyện sao, đến bây giờ thật ra cô đối với anh là như thế nào?

Cô gạt đầu ánh mắt nhìn xa xăm trên bầu trời giọng nói thể hiện rõ sự cô đơn

“Mọi thứ rồi sẽ chấm dứt, em mệt mỏi lắm rồi”

Anh muốn thay cô giải quyết vụ lần này nhưng nói mãi cô vẫn không chịu nói cho anh nghe rất cuộc cô muốn làm nhiệm vụ gì?, anh biết cô sợ anh gặp chuyện nhưng cô không hề biết thả người gặp chuyện là anh còn hơn thấy cô gặp bất cứ tổn hại nguy hiểm nào. Cái thế giới mà hai người bọn họ đang sinh sống không có tự do, không có tình thương và niềm đau xót. Họ chỉ chỉ có thể làm những gì trái với lương tâm mình, phía trên họ còn có một ánh mắt sắc bén đang dòm ngó chỉ cần họ có một cử chỉ nào đó tổn hại đến ánh mắt phía trên thì lập tức kết quả chỉ chỉ có một đó chính là hồn rời khỏi xác.]

Tiếng bước chân đằng phía sau thu hút sự chú ý của Tuấn anh rồi bỏ dòng suy nghĩ, tuy nhìn bề ngoài nah có vẻ bất cần không chú ý đến xung quanh nhưng thật ra là một người luôn có sự cảnh giác trên cả tuyệt vời.

Rer tiến lại phía Tuấn, anh ta chống hai tay lên trên lan can xoay người lại hiếu kì nhìn chằm chằm vào gương mặt anh tuấn của Tuấn.

“cậu mới rời bỏ tôi biến mất hơn hai tháng nay là rốt cuộc khi về lại mang bộ mặt này sao hả? Tôi đã nghe Đức kể lại rồi mất tích cùng Mai Mai sao cô ấy thì ra là người trong Ác Ma ..” -Rer nhìn thẳng vào mặt Tuấn nói , và anh cũng thực sự rõ rồi người mà anh nhìn thấy hôm đó là Runa chính là Ác Ma đó.Anh không bận tâm nhiều hơn bởi vì anh nghĩ yêu cô rồi.

Tuấn khẽ cười, từ lúc nãy đến giờ anh vẫn luôn xem người con trai này là vô hình chưa từng có ý định tiếp chuyện với anh ta nhưng bây giờ nghe anh ta nói thế Tuấn cũng không thể im lặng mãi như hiện tại được.

“Cậu là đang châm chọc tôi sao?”

Giọng nói Tuấn đầy vẻ lười nhát, thân hình cao lớn dựa hẳn vào lan can.

“ ý tôi là lựa chọn tình yêu của cậu là ai cũng được nếu đó chính là một nửa của cậu thực sự .Cậu hạnh phúc tôi cũng vui cho cậu.” - Rer nhìn Tuấn rồi cũng quay đi để Tuấn lại một mình trên hành lang nắng lạnh .Rẻ anh tin vào Tuấn khả năng phán đoán siêu phẩm quyết định mọi chuyện vô cùng đúng đắn khiến anh cũng yên tâm khâm phục cậu .

Chiếc xe phi nhanh trong gió, mái tóc dài được xõa ra che khuất một phần vai làm cô càng thêm quyến rũ trước vẻ đẹp thoát ần thoát hiện. Cánh tay để trên cánh cửa để hồ nhẹ nhàng vuốt những lọn tóc bay vào tay mình. Ánh mắt cô hiện lên rõ nét sắc sảo lại thêm phần u mê.

“Kết”

Chiếc xe màu đỏ dừng lại trước cửa quán bar, mọi người xung quanh đều quay đầu lại nhìn chăm chú vào cô gái vừa bước xuống sau cánh cửa. Cô vẫn đeo chiếc kính râm màu đen, tuy không nhìn thấy được toàn bộ gương mặt nhưng làn da trắng không tí vết vẫn được mọi người chiêm ngưỡng. Trên người cô tỏa ra hương thơm nước hoa rất đặc biệt, đôi chân thon dài bước trên giày cao gót màu đỏ càng thêm nổi bật. Cô đi vào bên trong trước những

con mắt thêm thuộc của bọn đàn ông, khi đi ngang qua hai người con trai ánh mắt cô bỗng tối sầm lại. Trái đấm này quả thật rất nhỏ bé.

Tuần nhìn lướt qua bóng dáng cô, trong lòng anh bỗng nhiên có một cảm giác rất đặc biệt. Mùi hương trên người con gái này thì rất xa lạ, anh chưa từng ngửi qua bao giờ nhưng vóc dáng của người con gái đó rất quen thuộc. Nhưng cô gái đó là ai?, nhất thời anh không thể nào xác định được rằng mình đã từng thấy rồi, ở đâu đó.

Đức nhìn chằm chằm vào người cô, khi bóng dáng Mai khuất sau cánh cửa hắt ta mới quay lại mỉm cười nhìn Rer:

“Sao? Anh thích người đẹp vừa rồi sao. Ôi! Thân hình cũng quyến rũ phết.”

Tuần lập tức lườm Đức bằng ánh mắt giết người:

-Cậu thôi ngay cái kiểu nói bốn cột đó đi –Nói xong không đợi Đức có phản ứng, Tuần lập tức quay người đi thẳng vào bên trong.

Tiếng nhạc mạnh mẽ làm cho không khí càng thêm sôi động, ánh sáng mập mờ phản chiếu lên gương mặt những cô gái trẻ không ngừng uốn vòng eo thon thả khiến mọi thứ trở nên ám muội đến lạ thường. Bóng dáng MAi nhanh chóng trà trộn vào bọn người đó đi thẳng đến chiếc bàn dài nằm ở phía quầy Bar. Lúc đi ngang qua bọn đàn ông chết tiệt đó Mai cảm nhận được rõ ràng có một bàn tay tinh cò vuốt quanh hông mình, nhưng đây là bar lớn của thành phố cô không thể làm náo loạn nên đành xem như không có chuyện gì xảy ra. Nhưng ít nhất cô cũng muốn biết người nào có gan to như thế, nhưng khi quay đầu lại nhìn ánh mắt Mai bỗng nhiên lơ rơ sự ngạc nhiên.

Phía đối diện cô Lương đang đứng khoanh tay trước ngực nhìn cô mỉm cười đều đặn, tức giận tay là hắt lại đưa lưỡi ra liếm những ngón tay vừa chạm vào người cô. Động tác của hắt hiện tại vô cùng khiêu khích người khác, ngay cả Mai cũng không tránh khỏi cảm giác khó chịu. Người đàn ông này quá nham hiểm, ngay cả việc cô đi đâu làm gì hắt cũng không ngăn ngại mà bám theo như đĩa. Chuyện lần trước cô đã chọc giận hắt làm hắt khó chịu đến nhường nào không lẽ hắt định trả đũa cô sao?

Hắt kéo tay cô đi lại chỗ khác, hiện tại hai người đang đứng trong một góc khuất ít người thấy nhất vì thế Lương mới ngang ngược như thế nào, hắt áp người cô vào tường đầu hơi cúi xuống hít hà từng hơi bên vầng tai và gáy cô. Cô thể Mai khẽ rung, hắt là đang cố tình khiêu khích cô đây mà. Nghĩ thế trên môi Mai xuất hiện nụ cười đầy mỉa mai.

“Lâu rồi không gặp anh ,Lương “.

Hắt không dỗi tưng mà cứ đứng yên như thế, ngón tay cái xoa nhẹ lên môi dưới của cô. Môi môi này hắt không biết mình từng có ý nghĩ cắn thật mạnh lên đó bao nhiêu lần, nhưng mỗi lần sắp làm được lại bị cô phả hồng mắt cả hứng. Hôm nay hắt cũng chỉ là tình cờ gặp cô ở nơi này thôi, dù sao cũng hai ngày không gặp hắt không thể buông tha cô dễ dàng như thế được. Biết cô là một con cọp con không thể nhanh chóng chiếm lấy, nhưng cơ thể và trí óc của hắt không cho phép mình có suy nghĩ như thế.

Người con gái này quá quyến rũ, đứng yên dưới thân hình rắn chắc của hắt. Nhưng nụ cười trên môi cô làm hắt khó chịu, cảm giác như mình bị người khác sỉ nhục một cách ê chề. Nhưng biết sao được, nếu chịu ngoan ngoãn nghe lời theo hắt thì cô không còn là Mai mà hắt muốn chiếm được nữa.

“Tôi nhớ em,MAi em biến mất hai tháng nay rồi đấy”

Giọng nói hắt khàn khàn vang bên tay, đôi môi bóng bẩy cố tình chạm nhẹ vào vành tai MAi khiến thân hình cô không tự chủ được mà rung lên một cái. Bàn tay nhỏ nhắn của cô vô thức chạm vào vòm ngực săn chắc của hắt, người đàn ông này quả thật có khả năng làm người khác luống cuống khi nằm dưới thân mình. Nhớ đến nụ hôn ngày hôm trước gương mặt MAi thoáng ửng đỏ, tuy những chuyện này đối với cô là bình thường nhưng người đàn ông này lại cho cô một cảm giác không thể nào diễn tả thành lời được.

MAi mỉm cười:

“Tôi... “–Mai vừa mở miệng định nói “Tôi cũng thế” nhưng lại bị đôi môi mềm mại của hắt cắt ngang

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đỏ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Cố Chấp

Nụ hôn bá đạo đầy ngang ngược, tay hắt bóp mạnh cằm cô khiến miệng cô không thể khép lại được mà vô thức há ra vì đau. Hắt nhanh chóng lợi dụng thời cơ đó đưa lưỡi mình vào trong khuấy đảo toàn bộ khoang miệng của cô. Đôi môi hắt nhẹ nhàng mút lấy môi dưới cô, bàn tay đang bóp chặt cằm bỗng nói lỏng ra. Lúc nào cô mới biết chính bản thân mình đã không còn phản kháng nữa mà đang ngoan ngoãn đáp trả nụ hôn nóng bỏng của hắt.Lương đưa tay ra trước kéo hai cánh tay MAi choàng qua cổ mình, môi hắt khẽ mỉm cười hài lòng khi MAi không còn làm càng nữa. Người phụ nữ trước mắt này làm hắt trở nên điên cuồng, biết nơi này là nơi không thể nhưng bàn tay hắt không thể kiềm chế được mà vuốt ve lưng cô. Làn da mềm mại trơn láng làm hắt như điên cuồng, đột nhiên môi dưới truyền lên trận đau ê ẩm. Hắt biết cô làm trò nhưng hắt vẫn không chịu buông cô ra, mùi máu tanh hòa quện với nụ hôn ngọt ngào kiểu Pháp càng thêm kích thích.

MAi để cho hân hôn bởi vì cô đã nhìn thấy bóng dáng của Tuấn ở bên ngoài rồi , cô đã nhìn thấy Tuấn theo cô từ lúc ngoài sảnh vào cứ thế cứ thế để anh nhìn rồi đau khổ rồi đi.

“Ừm”

MAi mơ hồ nói, hơi thở cũng trở nên khó khăn:

“Đủ rồi, vậy thôi”

Lương lập tức buông đôi môi bị cắn đến chảy máu của mình ra, nhưng hân không thả cánh tay đang siết chặt eo cô. Chỉ buông đôi nóng bỏng của mình ra khỏi môi cô, hiện tại cái thể đứng đây ám muội đó vẫn được giữ nguyên cho đến bây giờ. Lương đưa cằm đặt lên vai MAi, giọng nói nhẹ nhàng vô cùng.

“Cô bé anh xin lỗi, em có đau lắm không ?..anh ,anh đã không kìm chế được”

Nói xong hân khẽ vuốt ve mái tóc rối bời của cô, đôi môi khẽ nhếch lên. Hân buông cô ra hôn nhẹ vào má cô một cái “Chụt” rồi sau đó xem phản ứng của cô.

“Không sao, em ổn ,mình về đi” -Đôi môi MAi thoáng nở nụ cười đầy vẻ hài lòng

“vậy cũng được” -Rồi Lương kéo Mai rời đi.

**

Tại một chiếc bàn thủy tinh cách đó không xa, mùi rượu nồng nặc cùng với các cô gái mặc trên người những bộ đồ thiếu vải. Hai người đàn ông một người lạnh lùng một tươi cười hớn hở ngồi ngấm chìm trong tiếng nhạc sôi động. Bên cạnh người đàn ông đang vui cười có một cô nàng đáng người quyến rũ bàn tay không ngừng vuốt ve gương mặt điển trai đó.

Hân ta thích thú với trò đầu khiêu khích này vì thế đầu lưỡi không ngừng lướt qua những ngón tay thon dài của cô ta, ánh mắt người đàn ông còn lại khẽ nheo. Tuấn cứ thế làm như vậy, nhưng Rer vẫn cảm thấy có một cái gì đó hơi buồn nôn trong bụng. Anh hiểu người anh em này trước nay chưa bao giờ làm chuyện như vậy, nhưng bây giờ nhìn vào hân ta quả thật khiến người khác bị kinh ngạc. Vào trong phòng nguyên đêm cùng 3 cô gái mà sáng ra vẫn có thể tươi cười sáng khoái, mọi người trong Bar đều thầm khâm phục tình lực dồi dào của hân ta.

Tuấn không thèm để ý con mắt đang quan sát mình cũng Rer, bàn tay hân ta như một vật không cương lỏng vào trong chiếc áo con của cô gái đó. Do hân ta đang cảm ly rượu có chút đá giờ đây bàn tay còn hơi lạnh đó đột ngột chạm vào nơi nhạy cảm nên cô gái đó giật mình kêu lên.

“Á” –Nhưng nhanh sau đó khẽ thấy dục vọng trong ánh của Tuấn cô nàng liền mỉm cười khiêu tình, ngón tay lướt qua đôi môi mỏng đang từ từ cong lên của hân ta, giọng nói nũng nịu.

Cô ta gục mặt vào lồng ngực rắn chắc của hân ta “Em bắt đền anh đó.”

Tuấn nghe thế liền tăng lực bàn tay đang bóp chặt eo, gương mặt hân nhanh chóng ghé sát vào tai cô ta giọng nói đầy ám muội.

“Em bắt đền anh cái gì đây, có phải là đêm nay muốn lên giường của anh không?”

“Haha”

Cô ta giả bộ ngại ngùng, gương mặt thoáng ửng đỏ lên vì rượu. Có chút giận dỗi nói:

“Anh xấu quá đi.”

Tuấn ngửa cổ ra cười lớn, ánh đèn chớp tắt chớp tắt làm người khác phải hoa mắt, cảnh tượng trước mặt càng khiến người khác càng thêm cuồng nhiệt.

Tuấn đổ ly rượu vang đỏ lên trên ngực cô ta, dòng nước màu tím nhạt nhanh chóng theo đường lối chảy xuống khe ngực. Tuấn mỉm cười hài lòng khi thấy cô gái trong ngực chớp mắt tinh ý mỉm cười, nhanh sau đó hân ta cúi xuống chiếc lưỡi như một con rắn nuốt trọn hương vị của những giọt rượu không để phí một chút nào.

Rer bình thản nhìn mọi thứ diễn ra trước mắt, cô gái bên cạnh anh cũng hướng mắt về phía hai người bọn họ. Khi này anh mới để ý cô gái bên cạnh mình không biết đã từ lúc nào ngồi gọn trong vòng tay anh, gương mặt xinh đẹp ghé sát môi Rer như muốn hôn lên đó nhưng nhanh chóng anh đẩy cô nàng ra cất giọng lạnh lùng.

“Có thích thì đêm nay cùng với cô ta hầu hạ anh ta đó cho tốt, hôm nay tôi không có tâm trạng“.

Cô ta nghe những lời nói đó liền tức giận giậm chân đi về phía Tuấn, hân ta khẽ mỉm cười nhìn Rer đang dùng ánh mắt tức giận đảo quanh người hân. Bàn tay thuận tiện ôm thêm cô em bị đẩy kia vào lòng hôn lấy hôn để lên chiếc cổ trắng ngần của cô ta. Rer cũng hiểu cũng chỉ là một dạng thôi đàn bà mà gọi thì tới không gọi cũng sẽ lần thân tới mà thôi .Rồi nhìn lại Tuấn cậu ta quả thực vì Mai Mai mà điên đảo thần chí tới như vậy rồi, cả 5 hôm nay đều như vậy cả rù anh có muốn khuyên nhưng cũng không thể khuyên nổi.

“Tuấn anh đâu , mau ra đây..”

Một tiếng thét lớn vang từ cửa phòng tới , là Ngọc Anh.

“Cho cô ta vào “ -Rer mở lời

Ngọc Anh bước vào cùng Đức nhìn Rer đang cầm ly rượu rồi nhìn xang Tuấn hai bên hai cô gái ẻo là ăn mặc hở hang kia liền tức giận.” Cút ngay “- tiếng quát khiến cho hai người con gái trên đùi Tuấn cũng phải đứng lên ra ngoài.

“Chát”

Mọi cái tát in năm đầu ngoán tay trên gương mặt thanh tú của Tuấn . Tuấn sờ tay lên xoa xoa mặt mình rồi nhếch môi cười nhăm một ngụm rượu.

“ Anh có còn là Tuấn mà tôi biết nữa không hả? Tuấn ga lăng ân cần của ngày trước đó đâu rồi mà sao bây giờ lại ở đây phù hoa như thế này? Anh có biết rằng chị Mai yêu anh lắm không hả “ - Ngọc anh quát thẳng vào mặt Tuấn khiến anh cũng bỏ ngoài tai.

“Tôi á của ngày xưa chết rồi nhớ chưa, còn cô hãy về mà đi hỏi chị của cô ý xem cô ta đối xử với tôi như thế nào mà rồi hẵng đi tới đây quậy phá địa bàn của tôi “ - Tuấn đứng dậy nói

“Chị ấy có nỗi khổ tâm của mình nên mới làm như vậy , anh anh hãy hiểu cho chị ấy đi “ - Ngọc anh dịu giọng xuống

“Ờ, nỗi khổ gì cơ chứ nói cho tôi biết không được sao? vừa về đã tới bên thân người đàn ông khác rồi ôm ấp hôn hít như vậy thì được gọi là gì ? hay là cô cũng như vậy ..cũng chỉ là một con đàn bà lăng loạn mà thôi..”

“Bụp” -Bây giờ không phải là một cái tát nữa mà là cái đấm của Đức , anh không thể người khác nói như vậy về người con gái anh yêu được mặc dù đó là bạn anh anh em của anh đi chăng nữa.

“Mày nói cái gì vậy hả thằng kia”

“Tôi cảm anh nói về chị tôi như thế , tôi cảm anh , cảm anh” - Ngọc Anh vừa nói vừa khóc rồi ngồi sụp xuống. Trong phòng vọng ra ngoài chỉ có tiếng khóc thê lương ai oán của Ngọc Anh mà thôi

“Thôi đủ rồi mọi Đức đưa Ngọc Anh về đi ,còn Tuấn cậu về cho tôi khi nào tâm trạng mọi người ổn định tôi sẽ nói chuyện sau . Không được ai phản đối , tôi đi đây”- Nói xong Rer lạnh lùng khoác áo bỏ đi , anh không muốn để cho mình giống họ bởi vì anh cũng biết anh yêu Runa nhưng tuyệt đối không thể để họ mù quáng về tình yêu như thế .

Cuộc sống xa hoa về đêm ở nơi đây đều như thế, dục vọng tiền tài có thể lấy đi nhân cách lương thiện của mỗi người. Ma túy rượu chè mọi thứ đều không thiếu, người xấu đều được lộ gương mặt thật của mình ra ngay sau khi bước đi khỏi tấm màn chắn. Mọi thứ đều cứ nghĩ như là mơ, khi con người chỉ biết chà đạp lên nhau để tồn tại.

**

Màn đêm yên tĩnh, căn phòng được thiết kế một cách đơn giản đang chìm trong bóng tối đột nhiên được phát sáng.Cửa sổ được kéo ra một nửa nhìn xuống đường màn đêm u tối không một bóng người nào nhưng vẫn còn một chiếc xe BMW đen đỏ ở cách đây không xa. Bên trong xe thấp thoáng bóng người đàn ông có đôi mắt u sầu vẫn cứ nhìn về phía căn phòng mới được bật sáng kia tay phải cầm điều thuốc đang cháy rực lửa li ti.

Rer nhìn ra lên cửa sổ với ánh mắt đầy vẻ thê lương, trước nay cũng thế bây giờ cũng thế. Cô chưa từng cho anh cơ hội giúp cô trọn một chuyện gì đó, cô có biết nhiệm vụ lần này nguy hiểm như thế nào không? Cô có biết anh đã vì cô lo lắng như thế nào không?

Nhưng mọi thứ anh làm đều được cô đáp trả bằng hai chữ “Không cần” nó như một vết khứa cắt sâu vào tim anh, anh biết cô kiên cường, anh biết cô không cần sự thương hại của người khác. Nhưng cô có biết không, thứ tình cảm của anh dành cho cô không phải là thương hại mà là tình yêu giữa một người đàn ông với một người đàn bà.

Anh không biết tình yêu đó xuất phát từ lúc nào, anh chỉ biết khi thấy cô ở bên Max đều khiến tim anh không ngừng nhỏ máu. Gương mặt cô ẩn hiện nụ cười mỉm khiến anh cảm thấy trong lòng rạo rực đến lạ thường, khi nhìn thấy gương mặt cô thoáng có chút đau khổ kèm bi thương thì anh cảm thấy trong lòng bình khó chịu đến không thể nào thờ được.

Căn phòng bỗng chốc cũng tối hẳn.

“Runa em luôn cố chấp như vậy sao”

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Cảm Hóa Con Tim Của Tử Thần

Cứ như vậy chẳng mấy chốc thời gian lại trôi đi thật nhanh lại qua tới mùa hạ rồi. Mùa hạ nói chung được nhìn nhận như là mùa với những ngày có thời gian ban ngày dài nhất và nóng nhất trong năm, trong đó ánh sáng ban ngày là chủ yếu, mặc dù ở các mức độ khác nhau theo vĩ độ. Ở các vĩ độ cao, thời gian chạng vạng chỉ kéo dài trong vài giờ, càng lên các vĩ độ cao hơn thì thời gian chạng vạng càng ngắn lại (nếu tính cùng một thời điểm nhất định trong mùa hạ)

Hoa đã nở rộ khắp nơi, vườn trước, vườn sau, nhà nhà. Các học sinh đã mãn khóa, các sinh viên đã tốt nghiệp / ra trường. Người người đang sửa soạn “đi nghỉ hè”... Như mọi năm đang sửa sang các cửa hàng của mình để đón chờ người Việt khắp thế giới sẽ về đây - Việt NAM - dạo chơi ít tuần, ít tháng ... Chúng tôi nghe nói, “Phiên Chợ Đêm” sẽ được mở ra, ngay phía trước Trung tâm thành phố lần đầu tiên tại khu phố Bolsa, để chào mừng du khách đến từ nhiều nơi trên thế giới. Trong nền Kinh tế còn nhiều khó khăn, xin cầu mong quý vị thương gia, các bạn hàng sẽ có một Mùa Hè Thịnh Vượng, dần dần trở lại không khi phồn thịnh như những năm xưa.

Còn chiếc đĩa phần mềm SOS đó chỉ là một bài kiểm tra do Max đề ra để kiểm tra thực lực của mỗi người cũng là để Ác MA và Sáo Quý gần nhau. Sắp gần đến ngày hội 'VAMPER' ngày hội máu của thế ngầm rồi, 3 tháng qua trôi đi khiến Runa cũng không thể làm nó ngừng lại từng chút được ngày mà ÁC MA phải đối đầu với SÁO QUỶ có lẽ chính là ngày cô sẽ không bao giờ quên được. Cô ngồi trước chiếc gương lớn trong phòng ngủ, nhìn vào gương mặt trắng mịn của mình, bất giác nhếch mép cười khinh bỉ. Cô đưa tay lên vuốt cánh môi hồng một cách nhẹ nhàng đầy nâng niu. Đôi môi này từng được người đàn ông đó chạm vào, từng được người đàn ông đó tham lam chiếm giữ.

Cô thích cái cảm giác được nhìn thấy hằn từ phía sau lưng, bờ vai rộng như chứa cả một giang sơn bên trên đó. Cô mỉm cười, một nụ cười tự xót cho chính bản thân đầy hèn nhất của mình. Cô từng thề, thề trước ngôi mộ của cha mẹ, cô nói cô sẽ trả thù, cô nói cô sẽ không yêu bất cứ người đàn ông nào trên thế gian này. Cô ích kỉ tự cho mình là người có thể làm được bất cứ mọi chu yện, nhưng cô không biết được rằng từ khi người đàn ông đó bước vào cuộc sống của cô thì mọi thứ đã không còn theo quỹ đạo riêng của nó.

Runa đứng lên đi lại phía học bàn lấy bên trong ra chiếc mặt nạ màu bạc sáng lóa, cô khẽ kéo ngón tay trở theo đường viền của chiếc mặt nạ. Nó đã theo cô trong suốt thời gian qua, nó rất đẹp, rất có khí chất của một bảo vật nguy hiểm vô giá.

Trên người cô lúc này là bộ đồ đen bó sát vào phần cơ thể, cặp đùi thon dài càng thêm sắc nét, chiếc eo nhỏ nhắn được bao bọc không chút sơ hở làm cho người thấy có một ý nghĩ rằng “Càng kín càng thích”. Cô đeo chiếc mặt nạ lên mặt mình, điều chỉnh góc độ cân bằng rồi buộc sợi dây qua đầu một cách chắc chắn. Khi trang bị cho mình xong mọi thứ cô bước lại phía chiếc gương, tay nhấn nhẹ vào góc bên phải trên cùng chiếc gương tạo ra tiếng.

“Tít ... Cạch”

Một cái tủ nhỏ tự động di chuyển ra, bên trong cái tủ đó là dây thừng bằng da rắn mà Runa thường dùng, là một bảo vật đáng giá, kế bên nó là súng bắn tia, rất có lợi cho nhiệm vụ lần này. Nhiệm vụ lần này là trừ khử người sẽ đứng ra đề cử cho Sáo Quý trong ngày VAMPER đó, hắn ta là người Hà LAN có tên là Vicky. Bối cảnh gia thế ông trùm đứng thứ hai của Hà Lan, là con người cực kì cẩn thận về mọi mặt có rất nhiều vợ nhưng chưa hề có một đứa con nào ngoài một đứa con gái 13 tuổi còn đang học bên Bỉ. Cầm khẩu súng trên tay cô cẩn thận lắp đầy đạn và bỏ theo bên mình hai hộp phòng bị, nhét chúng vào bên trong lưng quần thật chặt. Sau đó cô tiến đến bên cửa sổ, màn đêm bên ngoài trong thật lạnh, bàn tay cô vô thức nắm chặt vào nhau tạo ra những âm thanh rôm rốp.

“Vũ..”

Bóng dáng cao gầy khuất sau màn đêm, một thân hình to lớn nhanh chóng xuất hiện bên cánh cửa khi này Runa vừa đi khỏi. Ánh mắt thâm sâu khó tả nhìn theo mọi cử chỉ của cô, hắn đưa điều thuốc lên môi hít nhẹ, làn khói trắng hòa tan vào trong không khí tạo ra mùi hương đặc trưng của riêng mình hắn.

“sao em cứ phải như vậy chứ?”

**

Runa nhanh chóng đứng trước ba cánh cửa lớn của “THanh Bình” quả như bên ngoài đẹp hơn trong hình rất nhiều. Do có vệ sĩ canh gác nên cô chỉ đứng phía xa chứ không thể trực tiếp đứng trước phía chính diện cổng chính. Khẽ quan sát tình hình xung quanh, mọi thứ đều diễn ra một cách bình thường, yên tĩnh chỉ có duy nhất tiếng thờ nhẹ nhàng truyền đến bên tai.

Cô ngồi xuống dưới một góc gậy to cách đó không xa, lấy trong người ra toàn bộ thiết bị quan sát, súng bắn tia, ông nhòm nhìn đêm và tấm bản đồ làm bằng da ra. Bàn tay linh hoạt trong một thời gian ngắn đã lắp xong cây súng bắn tia, khoảng cách từ vị trí cô mai phục cho đến ba cánh cửa là 30m, tầm mắt rơi vào ông nhòm, trước mỗi cửa đều có người. Hiện tại chưa thể xác định được đâu là cửa chính đâu là cửa phụ, nếu không mai vào nhắm cửa phụ thì cái mạng này của cô coi như xong.

Môi mòng khẽ nhếch lên, trong đầu cô lúc này đã nghĩ ra được một kế sách hoàn hảo. Những tên này được đào tạo không phải là hạng thường nên dùng chiêu giường đông kích tây với bọn chúng chỉ làm hao tổn sức lực và tự khinh thường trí tuệ của mình mà thôi. Trong hệ thống phần mềm mới nhất do cô viết có thứ được gọi là ảo ảnh, nó có thể tạo ra hình ảnh 4D giống như người thật trong chân không. Chỉ cần cho các con ảo ảnh này chạy vài vòng và tạo ra âm thanh như đạn bắn là được. Bọn người tự nghĩ mình thông minh đó nhất định sẽ gọi người tiếp trợ, cánh cổng không quan trọng sẽ được bỏ qua, còn cánh cửa đi vào bên trong sẽ được tập trung nhiều người hơn số lượng ban đầu gặp nhiều lần.

Lấy chiếc máy tính bàn được giấu cẩn thận trong áo ra, bàn tay cô lướt nhẹ trên các con chữ, tạo ra các hình ảnh phụ kích khác nhau. Cô thoáng mỉm cười, tạo hình ảnh vài cô em đáng đẹp hở hang một chút, không chừng còn có ít hơn là những tên bạch mặt, áo đen, đáng người vạm vỡ. Phàm là đàn ông

không ai không thích gái đẹp, đặc biệt là những tên làm nghề như bọn chúng, càng thích thú hơn với những cô nàng sát thủ vì theo quan niệm của những tên này “Nữ sát thủ” Luôn là những cô nàng có thân hình quyến rũ và ánh mắt sắc lạnh đến hút hồn.

“Ting”

Ảo ảnh đã được tạo xong, Runa lick vào hình toàn bộ thả chúng ra ngoài khỏi máy tính, từng người từng người tranh nhau chạy về phía bọn chúng. Trên tay những cô nàng ảo ảnh còn có súng, mỗi viên đạn được bắn ra từ nó đều do cô lòng âm thanh và ánh sáng vào. Bọn người canh cửa thấy xuất hiện phục kích liền tản ra, tên thì né đạn, tên thì cầm súng bắn ngược lại. Cô thấy thế không khỏi cười thích thú, bọn chúng tha hồ bắn, tha hồ né nhưng không hề biết rằng dù có trúng cũng chẳng có cảm giác gì.

Đúng như dự đoán của cô, chưa đến 15 phút cửa động số một và số hai không còn người nào, bọn chúng đều tập trung lại trước cửa số ba. Theo như tính toán bây giờ cô đã tìm được cánh cửa nào là thật nào là giả, nhưng khi suy nghĩ lại thì không thể nào dễ dàng tìm ra được, nhất định trong chuyện này có vấn đề. Runa thu hồi tất cả ảo ảnh lại vào vi tính, không gian xung quanh bỗng chốc trở nên im lặng, mùi thuốc súng vẫn còn thoang thoảng trong không khí, nồng nặc, khó chịu.

Cô quay người nằm xuống phần đất mềm, lấy ống nhòm ra khẽ quan sát thật kỹ hai cửa động để trống. Quả thật có phát hiện bất ngờ, cửa động số hai trên miệng con hồ viên đá được lấp hơi nghiêng về phía bên trái, nhìn lại hai cửa hai bên thì chúng nghiêng về bên phải. Ông ta đúng thật là một tên cáo già, những gì cô nghĩ ra được người nham hiểm như ông ta cũng nghĩ ra được. Quả không hổ danh Vicky.

Lần trong ống quần lấy ra một viên bi nho nhỏ, lần nữa cô không khỏi thấy sáng khoái khi tham gia trò chơi này. Một mình rất kích thích giác quan, cô đưa tay lên cao dùng một chút lực ném quả cam về phía cánh cửa thứ số ba.

“Bùm”

Toàn bộ chỉ còn lại mùi máu tanh, cô mỉm cười bước ra khỏi bóng tối tiến về phía cánh cửa số hai. Nhìn vào bản đồ cho thấy cánh cửa thật sẽ có ba cái nút nằm phía dưới chân góc trái, Runa quỳ một gối xuống đất, đầu khẽ cúi, ngón tay giữa đưa vào mò lần vào vị trí mà bản đồ nói đến. Quả nhiên có ba cái nút hình vuông nhỏ nhỏ, nút chính giữa chạm vào hơi cộm lên nên cô quyết định làm liều nhấn nhẹ vào cái nút đó.

“Ting”

Cánh cửa mở ra, bên trong chỉ toàn một màu đen hoàn toàn không có bất cứ điều khả nghi nào khác. Cô đi vào bên trong, lần theo con đường duy nhất tiến vào. Càng đi càng sâu, nhưng cô cảm nhận được bên trong này có hơi thở, cách âm tuy rất tốt nhưng trong không gian yên lặng này dù có một tiếng động nhỏ nhất cũng có thể dễ dàng nhận ra được. Đi chừng 5 phút cô phát hiện phía trước có chút ánh sáng, đi đến gần Runa đưa đèn bin lên quan sát, trước mặt cô lúc này là một cánh cửa có khắc họa những hình nhảy múa giống như những bức hình được chạm trong lăng mộ cổ ở Ai Cập.

Cô đưa hai tay lên chạm vào cánh cửa, tai áp sát vào nghe ngóng mọi âm thanh bên trong. Có tiếng người nói chuyện với nhau, dây thần kinh trong cơ thể cô càng thêm căng ra, tình huống này là lần đầu tiên cô gặp phải. Vừa nguy hiểm vừa an toàn, xung quanh lại không có bất cứ người nào, chỉ duy nhất mình cô đứng trong cái bóng tối vô hình làm một nhiệm vụ không dám chắc được bảo toàn tính mạng đi ra.

Bên trong hoàn toàn im lặng không có bất cứ âm thanh nào. Cô mỉm cười nhìn thẳng vào cánh cửa được khép kín, khi này cô đã đoán được chắc chắn có người đã thông báo cho Vicky biết việc đột nhập cửa mật thất vừa rồi. Xem ra toàn bộ đã chuẩn bị sẵn sàng để chờ cô bước vào cái lưới mà bọn họ đặt ra bên trong căn phòng, nếu như lực lượng của ông ta đã chết bên ngoài thì con đường duy nhất ông ta có thể đi đó chính là trốn thoát bằng một đường mật đạo bí mật khác.

Cô tìm trong người và lấy ra một cây kim bằng bạc nhỏ, đưa vào bên trong khe cửa di chuyển lên xuống một cách nhẹ nhàng và đầy chuyên nghiệp.

“Cạch”

Cánh cửa cuối cùng được mở ra, cô đặt chân trái vào bên trong, trên tay cầm khẩu súng chuyên dụng của mình khẽ bước. Mọi thứ trước mắt chỉ toàn một màu đen, chỉ có duy nhất một luồng sáng yếu ớt phát ra từ bóng đèn nhỏ nằm trên tường. Bỗng bước chân cô khựng lại, đôi mắt anh đào lại lần nữa nhếch lên.

Phía sau cách cô 3m có người đang đứng, hần ta đang từng bước từng bước đi lại phía cô. Hoàn toàn không gây ra bất cứ âm thanh nào, cô đoán rằng hần đã tháo giày tránh bị cô phát hiện. Nhưng hần ta đã quên một điều, tiếng động có thể làm mất được nhưng bóng người in dưới đất là hoàn toàn không thể, dù cho nơi này hoàn toàn tối nhưng vẫn hiện lên rõ lên cái bóng khiến hần ta phải mất mạng.

Cô đứng im bất động tiếp tục quan sát tình hình xung quanh, người đàn ông phía sau mỗi lúc một gần. Hơi thở cô phát ra lạnh đến thấu xương, gương mặt mỉm cười không còn nữa thay vào đó là ánh mắt có thể đốt cháy người đối diện. Bàn tay cầm khẩu súng nhanh chóng được thả lỏng, muốn bắn mục tiêu chính xác trước hết là phải thắng tâm lý của chính bản thân mình, chỉ cần thả lỏng thân thể và ngón tay thì cơ hội chuẩn đích là 99%.

“Păng”

Viên đạn bay lướt qua gương mặt Runa, cô mỉm cười lùi về sau hai bước. Người đàn ông phục kích vừa rồi không ngờ cô có thể thoát được nên thoáng do dự, hần ta chưa từng nghĩ một đứa con gái có thân hình trông yếu ớt như cô thế mà lại tránh được viên đạn cách đầu không quá 1m.

Cô xoay người lại đối diện với người đàn ông đó, đôi chân bật lên nhảy cao về phía trước giật lấy khẩu súng trên tay hần ta. Tay còn lại nắm chặt, đầm mạnh thẳng từ trên đầu xuống vuông góc khiến hần ta không thể đỡ kịp ngã xò người ra đất, khỏe mỗi grooms máu gương mặt hần lộ ra vẻ căm ghét đến cực độ.

“Hãy đầu hàng đi”

Người đàn ông đó đứng lên, gào lớn. Chạy nhanh về phía cô, không biết từ khi nào trên tay hắn đã có một con dao lưỡi sắt dài xuyên xuống cán rất chắc chắn. Bàn tay đưa lên cao, nhắm thẳng vào người cô lao đến. Cô neoh mảy thông dong nhìn hấn, 1 bước, 2 bước, 3 bước. Khoảng cách dần dần được rút ngắn, cho đến khi con dao nằm ngay trước mặt thì.

“Phụt..... Khụ khụ”

Thân hình hấn ta chao đảo rồi ngã phịch xuống đất, con dao khi nãy giành cho cô hiện tại đang được cắm sâu vào cổ họng tên đó, độ sâu khoảng 6cm. Cô lấy chiếc khăn giấy từ trong người ra, khẽ lau những vết máu còn vương trên mặt, khoảnh khắc này cô tựa như một thân chết, chỉ cần đến gần máu sẽ chảy thành sông.

Cô tiếp tục đi thẳng vào bên trong mà không có bất cứ trở ngại nào, cho đến khi đứng trước chiếc bàn trà vẫn còn hơi khói thì bên dưới gầm bàn xuất hiện hai người đàn ông đưa tay ra nắm chặt lấy chân cô kéo mạnh. Lực kéo khá mạnh khiến cơ thể Runa chao đảo, nhưng nhanh chóng sau đó cô đưa hai tay đặt trên bàn, chiếc nhẫn màu đỏ đeo ở ngón giữa bắn ra một cái đầu móc sắt nhọn kết ch ặt với mặt bàn. Đôi tay được giữ vững, cô vung chân phải đá mạnh vào cạnh bàn, cánh tay hấn ta đập mạnh vào phần vuông góc tạo thành một mảng đồ tanh nồng.

Chân phải được giải thoát cô liền xoay người ngồi lên mặt bàn, đôi giày đen sáng bóng lúc này cũng phát huy tác dụng của nó. Mũi giày xuất hiện một mảnh sáng, cực mỏng. Cô nhấc chân đập mạnh lên bàn tay đang nắm chặt chân trái, khẽ kéo nhẹ mũi chân. Trên bàn tay hấn ta nhanh chóng xuất hiện một đường cắt sâu khoảng 1.5cm. Tiếng kêu thảm thiết vang lên, đầu súng không nhân nhượng nhắm vào tim bắn thẳng.

“Pằng.... Pằng”

Máu phun ra từ miệng vết thương, ánh mắt của bọn chúng vẫn còn được mở to. Có thể do quá kinh ngạc vì sự khinh địch, và cũng có thể do cái chết này với bọn chúng vẫn chưa thật sự cam lòng.

Cô không thèm liếc nhìn bọn chúng, xoay người bước tiếp vào bên trong. Không khí mỗi lúc một u ám, bàn tay cầm súng của cô cũng vô thức bị nắm chặt lại. Những kẻ bị cô giết vừa nãy chỉ là người chết thay cho việc thử sức lực của cô do Vicky sắp xếp mà thôi. Sâu vào bên trong cuộc vui mới càng thú vị.

“Cạch”

Bỗng nhiên có một bàn tay to lớn tóm chặt lấy cổ cô, lực kéo của hấn ta tương đối mạnh khiến cô ngã người rơi xuống đất. Nhanh sau đó cô thúc mạnh chỏ vào hông hấn ta, mũi bàn chân đá thẳng lên mảnh lưỡi sắt nhọn đâm vào giữa trán người đàn ông đó.

“A..aa”

Hơi thở mạnh mẽ khi nãy sau lưng biến mất,Runa ôm cổ đau rất khó chịu đứng lên khỏi người hấn ta. Khẩu súng trên tay nhắm thẳng vào vết thương khi nãy.

“Pằng”

Lúc này bên ngoài cửa động xuất hiện một thân hình mảnh khảnh, cô nhìn thẳng vào bên trong cánh cửa chính giữa, đôi mày khẽ nhướng lên đầy thích thú. Xem ra cô đã đến trễ nên đã bỏ qua màn dạo đầu hấp dẫn này, nhìn toàn bộ khung cảnh xung quanh cho thấy vừa nãy nhất định đã xảy ra một vụ nổ khá lớn, chết không biết bao nhiêu người, cảnh tượng này hoàn toàn không thể nào dùng hai từ “bi thảm để diễn tả. Mũi máu tanh sộc lên mũi làm người con gái áo đỏ khó chịu, cách giết người này tuy tiết kiệm được rất nhiều thời gian và gia tăng người chết nhưng thật sự là kiểu vô cùng biến thái. Xác người không còn nguyên vẹn, những mảnh vỡ rời rạc từ cơ thể bắn ra khiến người khác không khỏi chau mày. Cô tên là Cry.

Theo như cô quan sát thì cánh cửa đi vào bên trong nhất định là cánh cửa thứ hai, cô ta lấy chiếc Ipad ra xem xét và làm theo như các trình tự mà khi nãy Runa đã làm. Cánh cửa được mở ra, cô đi theo con đường vào bên trong, đôi môi mỉm cười.

Quả nhiên nữ sát thủ đi trước không phải là kẻ bình thường, tính theo thời gian cô chỉ đến trễ không quá 20phút thế mà mọi thứ đã được cô ta mở đường tất cả. Theo như cô biết thì muốn giết chết toàn bộ những kẻ canh giữ mật thất hoàn toàn không phải là chuyện dễ dàng gì, nhưng nếu như người đó có mẹo và cách phá giải suy nghĩ trong đầu Vicky thì mọi chuyện sẽ trở nên đơn giản.

“Pằng”

Cry nghe thấy tiếng súng thì lập tức bước nhanh vào bên trong, cảnh tượng không thể nói được nên lời. Dưới mặt đất toàn là máu, những tên đàn ông thân hình cao lớn thì nhau nằm trên đó không có một chút cử động. Cô ta dừng lại trên chiếc mặt nạ sáng bóng kia, đôi chân thon dài đang đạp lên cổ một tên vệ sĩ tạo ra thảm thanh xương vỡ giồn tan.

Runa phát hiện ra một người nữa xuất hiện nên cũng ngược mắt lên quan sát, người con gái đó cũng có một chiếc mặt nạ che kính gương mặt. Thân hình mảnh mai được bao bọc bởi bộ đồ đồ bó sát hoàn toàn không để lộ da thịt ra bên ngoài, trên tay người con gái đó còn có một khẩu súng ngắn màu đen đang nhắm thẳng vào đầu cô nhắm tới.

Runa thoáng chau mày, người con gái này là ai cô nhất thời chưa thể đoán ra nhưng trong lòng cô đang có một linh cảm không lành. Sự xuất hiện đột ngột của khiến bất ngờ, cô được biết vệ sĩ của Vicky không có nữ, như thế có thể nói người con gái này không phải là người của Vicky. Vậy thì người

đứng phía sau cô ta là ai, tại sao muốn bảo vệ Vicky trừ khử cô?.Trông cô ta vẫn còn non nớt tầm 14 15 tuổi, mái tóc đen ngắn che gần hết nửa khuôn mặt.

Runa lên tiếng:

“Cô là ai?”

Cry mỉm cười bước từng bước đến trước mặt Runa, khẩu súng trên tay được cô xoay nhẹ nhàng tạo ra vòng tròn đẹp mắt.

“Cô không cần biết tôi là ai, cô chỉ cần biết ngày này năm sau chính là ngày giỗ của cô.”

Runa nhếch môi mỉm cười đầy nham hiểm, người con gái trước mặt này lời nói vô cùng sắc sảo. Phụng mệnh giết chết cô nhất định không phải là người cô có thể xem thường được.

“Thì ra cô cũng là một con rồ!”

Lời nói vừa dứt Cry đã giờ súng lên bắn thẳng vào người Runa.

“Pằng”

Cô lộn người ra phía sau tránh đi viên đạn đang bay đến, khi né được đòn công kích vừa rồi cô nhanh chóng bắn trả lại. Hàng loạt tiếng súng vang lên trong không gian yên lặng, hai cơ thể không ngừng di chuyển nhanh chậm nhằm tránh né nòng súng của đối phương. Đến khi cô đã cướp được súng của Cry thì quay lại giờ thẳng súng lên ngực cô ta “Pằng” viên đạn suýt qua đuôi tóc có vết sẹo hình thập chéo khiến cô rùng mình.

Nhìn thấy vết sẹo trên cổ Cry, đôi chân Runa không khống chế được sự kích động khụy xuống đất. Bàn tay run rẩy đưa lên kim chặt vết thương do chính khẩu súng trên tay tạo ra trên cơ thể em gái mình. Thì ra mọi chuyện mà cô không biết chính là đây, người con gái này chính là đứa em mà cô luôn muốn nhìn nhận.

Runa ôm lấy Cry vào lòng hét lên:

“Châu, Châu..”

Khiến cho Cry nằm trong vòng tay Runa cũng phải cố ngược lên nhìn khuôn mặt đã rõ sau chiếc mặt nạ và chỉ mập mảy môi nở nụ cười khổ sở “Chị” rồi ngất đi.

Tiếng hét vang rộng khắp căn phòng, cơ thể Cry dần trở nên lạnh giá, gương mặt cũng hiện lên nét nhợt nhạt. Lúc này, điều duy nhất Runa biết đó chính là đưa Cry rời khỏi nơi này lập tức, cô không hề hay biết phía sau mình cũng đang có nguy hiểm đang rình rập một cách mập mờ.

Một bóng người thoáng qua, tiếng súng lập tức vang lên mang theo hương vị đầy chết chóc, hai tên mặc đồ đen bị người đàn ông lạ mặt vừa bước vào giết một cách không nhân nhượng. Hắn bước đến bên cạnh hai người, lấy trong túi ra một viên thuốc màu đen bỏ vào miệng Cry, dùng tay nhấn nhẹ vào cổ họng cô, khiến viên thuốc kia trôi thẳng vào trong bụng Cry.

“Cry cứ giao cho tôi, còn cô hãy đi giải quyết Vicky đi”.

Max nói xong lập tức bế Cry lên chạy thẳng ra bên ngoài, để lại căn mật thất toàn mùi máu tanh vào cơ thể đang đẳng sát khí của Runa.

Nghĩ đến đây Runa lập tức nhặt khẩu súng của mình lên, bàn tay nắm thật chặt, cô giương mắt quan sát xung quanh, mọi thứ đều tối như mực. Khẽ nhắm mắt lại, dồn mọi tập trung vào những vật đang suy chuyển, trước mặt cô có một người, bên trái cạnh cánh cửa có một người, còn toàn bộ chỉ là những cái xác chết không thể cử động. Như vậy, trong hai người này sẽ có một người là Vicky một người là tên vệ sĩ, giết ai cũng được, tất cả đều phải chết như nhau.

Đôi chân chuyển động, một bước, hai bước cứ như thế cô đã tìm được tên thứ nhất. Hắn ta vẫn chưa biết cô đang tới gần nên vẫn ngồi im không động đây, nụ cười trên môi Runa càng lúc càng lạnh lùng, ánh mắt đầy căm phẫn nhìn về phía tên đó.

“Vĩnh biệt.”

“Pằng”

Dù nơi đây không có ánh sáng, nhưng mùi máu và thuốc súng hòa trộn với nhau tạo nên một bầu không khí đầy quỷ dị. Trong căn mật thất kín đáo này chỉ còn lại duy nhất mình cô và ông ta, một là cô chết, hai là ông ta chết. Nhưng bản thân Runa chưa cho phép mình chết, cô phải đem cái mạng này ra chuộc tội, gấp mặt đứa em gái đáng thương của mình.

Vicky biết được nơi ẩn nấp của mình đã bại lộ nên tự mình bước ra mà không cần Runa cung kính, cô nhắm thẳng hòng súng tanh nòng vào đầu ông ta, cô chỉ thấy trên gương mặt Vicky nhanh chóng xuất hiện một nét quỷ dị. Ông ta không phải là người bình thường, mọi cạm bẫy bên trong căn mật thất này nhất định còn rất nhiều. Vicky bước đến đá mạnh vào chân cô, cô nhảy người ra sau né tránh, nhưng không ngờ sau đó ông ta lại đập mạnh bàn tay vào bên hông cô, cảm giác đau đớn làm mọi giác quan của cô dường như ngừng hoạt động.

Nhân cơ hội đó Vicky bước đến vắt cơ thể cô lên vai, ông ta cười lớn tiến nhanh lại chiếc quạt gió to lớn nằm bên cạnh chiếc giường màu vàng sáng lóa.

“Ác Ma tôi thử xem cô lợi hại tới đâu”

Trong lòng Runa thất kinh, cánh tay không ngừng đâm mạnh vào lưng ông ta, nhưng Vicky sống chết không chịu buông cô ra. Trước khi bị ném vào trong chiếc quạt cô đã nhanh hơn ông ta một bước, cô cầm con dao được cắm bên khoe tai đâm mạnh vào gáy ông ta, trên đó liền hiện lên một đường dao sâu ngoáy, máu không ngừng phun ra.

Runa bật người, dùng chân đạp đầu Vicky thẳng vào trong cánh quạt, máu tanh, thịt sống, mọi thứ đều được cánh quạt trộn thành một tạp chất thừa thãi không hơn không kém. “huych” nhưng chiếc khi đầu ông ta bị chém ông ta đã nhém một chiếc phi tiêu vào bả vai cô khiến cô khụy xuống cảm giác tê liệt mất nặng trĩu nằm xuống đất.

Cô vẫn thấy có bóng người chạy lại phía mình đỡ cô dậy gọi tên cô là anh ? là anh sao ? hay là mơ đây ? Cô cười rồi cũng ngất lịm đi

“Runa”

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Hồi Ưc Được Yêu

Giới thiệu nhân vật

Nhân vật chính : Runa - Ác MA - Song Nhi 20 tuổi (Yến)

Rer - Âm Dạ Thần - Sáo quỳ 21 tuổi (Thắng)

Nhân vật phụ: Bạch Dương Hương Mai 20 tuổi : Trong nhóm Ác MA Nữ vương nụ cười giấu đao là cánh tay phải của Runa

Trần Anh Tuấn 21 tuổi : Bạn thân của Rer và Đức một trong hai người trong nhóm Sáo Quỳ

Hồ Lê Ngọc Anh 19 tuổi : em gái hồi còn thơ ấu của Runa là người trong nhóm ác MA. Cánh tay trái của Runa

Nguyễn Anh Đức (Nô) 21 tuổi :Bạn cũ của Runa và bạn thân Rer có trong nhóm Sáo Quỳ

Max 23 tuổi : Ông trùm MaCao thế lực diên của anh .Anh em cùng cha khác mẹ của Rer

Cry - Châu - (Châm) 15 tuổi : em ruột của Runa ,sát thủ học việc của Sáo Quỳ

Âm Dạ Hoắc 59 tuổi : Một trong ba gia tộc Hắc đạo lớn nhất Việt Nam . Ba của Rer và Max . Cũng là người yêu cũ của mẹ Runa.

Tú Lan Mộc (mẹ của Max đã chết) chị em sinh đôi - Tú Mộc Lan 55 tuổi (mẹ của Rer)

Đặt cô lên chiếc giường màu trắng, bàn tay hắn vẫn còn đang nắm chặt tay cô chưa từng có ý định buông ra. Gương mặt cô đã không còn vẻ lạnh lùng như mọi thường, thay vào đó là sự đau đớn do vết thương đem lại làm cô không ngừng rên rỉ. Hắn cời chiếc áo khoác bên ngoài Runa ra, sau đó là chiếc áo thun bên trong. Làn da trắng mịn nhanh chóng hiện lên trước tầm mắt, hiện tại hắn không còn tâm trí quan tâm đến việc này nữa, hắn chỉ biết điều hắn cần làm bây giờ đó chính là cứu Runa thoát khỏi sự nguy hiểm trước mắt.

“Xoẹt”

Chiếc áo mỏng được hắn dùng dao cắt tan tành, vết thương nhanh chóng được lộ ra. Đầu mũi phi tiêu được đâm khá sâu nên việc lấy ra rất khó khăn, lòng bàn tay hắn hiện tại đang ước đoán độ sâu, hắn biết nguyên nhân khiến mình lo lắng là gì. Nhưng nếu cứ tiếp tục duy trì không lấy viên đạn ra, thì e rằng cô hội không đến lần thứ hai.

Rer xoay người lấy con dao sắc bén nằm trên bộ dụng cụ, đầu dao rất nhọn, có thể cắt vào trong da thịt một cách dễ dàng. Hắn hướng đầu mũi dao vào ngọn lửa đèn còn đang cháy, đợi đến khi hơi khói bốc lên từ đầu dao hắn mới di chuyển đến nơi vết thương, từng đường đi trên da thịt cô một cách nhẹ nhàng, lực tay bỗng nhiên tăng lên.

“Xoẹt”

“Á aa.....aa”

Cơ thể Runa không ngừng co giật, giờ phút này mọi ý thức của cô đã không còn nữa, đầu óc trở nên mông lung phiêu dạt về nơi nào. Vết thương bị Rer vắt sâu đến tận xương, máu và da thịt không ngừng hòa nhịp lại thành một. Cảnh tượng này làm người khác không khỏi ớn lạnh, viên đạn đã được thấy đầu, hẳn dùng dụng cụ gấp cái vật bằng sắt ghê tởm đó ra khỏi cơ thể cô.

Nhẹ nhàng băng bó vết thương lại, khi làm xong tất cả mọi thứ, hắn ngã người ra sau chiếc ghế dài. Từ trước đến nay hắn chưa lần nào căng thẳng như thế, cái cảm giác sắp mất đi người con gái quan trọng nhất quả thật rất đau, đau vô cùng. Hắn từng nói sẽ dùng tính mạng của mình để bảo vệ cô, nhưng hắn chưa lần nào thực hiện nó, bây giờ tại thời khắc này, hắn quyết không cho bất cứ người nào dụng vào Runa, dù chỉ một cọng tóc. Tại anh, anh đã đến chậm một bước mà để cô ra nâng nỗi này.

Anh đã để Runa chịu không ít tủi nhục. Từ ngày lần đầu tiên gặp mặt hắn đã lựa chọn cô là người cùng đi với mình đến suốt hết cuộc đời, có thể nói đó là tiếng sét ái tình. Hắn mà một loài động vật máu lạnh, hắn thừa nhận bản thân mình không có tính người, có thể giết chết bất cứ ai, chỉ cần người đó làm cản trở kế hoạch của hắn.

Máu, nước mắt đã đẩy người con gái hắn yêu đến mức đường này.

Rer ngồi dậy ngắm nhìn gương mặt đang ngủ say của cô, phải chăng anh sẽ là người kéo cô ra khỏi đấng bùn lầy kia thì có lẽ bây giờ cô sẽ không như thế này rồi. Nhẹ nhàng cúi xuống hôn lên đôi môi thô ráp từng là niềm đam mê của cô. Muốn cô là người của anh anh rất muốn như vậy....

Cạnh bên một người vô tâm

Là nước mắt tuôn âm thầm

Là yêu quá lâu một người đã chẳng còn chút động lòng?

Đợi anh mới biết đêm dài

Tin anh chẳng chút nghi ngại

Vì yêu nên em trao hết tương lai

Tại sao không giống như xưa

Đến lúc nước mắt thay mưa

Những hối hận đã không kịp nữa

Nhìn lại người con gái anh từng rất nâng niu

Dù ngày đêm vẫn không ngại gió mưa

Quán quýt thuở ban đầu anh giờ đâu nhớ

Đánh đổi tất cả bình yên em đã có

Để rồi đau thấu đến nghẹn lời

Nhớ một thời ai hứa không xa rời

Tưởng rằng mình may mắn khi được ở bên anh

Chuyện tình ta ngỡ tồn tại suốt đời

Ngờ sẽ yêu lâu dài ai ngờ không phải

Em từng cố dỗ dành con tim yếu đuối

Để rồi đau đớn thấu Trời

Phút xa rời ai cũng cạn lời

Năm ngày sau.

“Uhm.”

Rer ngồi trên sofa xem xét tình hình chung của tổ chức thì chợt nghe thấy tiếng động phát ra từ giường Runa, anh bỏ Ipad xuống, chạy ngay lại phía em gái mình. Lúc này mặt Runa đã hơi hé mở, gương mặt nhợt nhạt trắng bệch khiến người khác thương xót.

“Runa”

– Rer khẽ gọi, anh sợ mình quá lớn tiếng sẽ khiến những chuyện đang xảy ra trước mắt sẽ tan theo làn khói.

“Nước” -Runa cố gắng giọng nói.

Nước mắt Rer nhanh chóng tràn ra khóe mi, anh mỉm cười liên tục gạt đầu chạy lại chiếc bàn thủy tinh, bàn tay run rẩy rót nước.

“Nước đây, em uống đi... Từ từ thôi.”

“TB...” -Cô cố nhớ lại gương mặt của người con trai này, cảm giác thân quen này làm tim cô như nghẹn lại, vừa hạnh phúc, vừa bi thương.

Kỉ ức Runa dừng lại sau đôi mắt ngọc lục của anh, anh vẫn thế đôi mắt buồn u sầu cô làm sao có thể quên được chứ?

“Là anh sao ? TB..anh..”

“Runa, em sao vậy?”

Rer ôm người cô lại lo lắng những giọt nước mắt của cô khiến anh có chút kì lạ .

“TB có phải là anh không?”

TB cô luôn mồm gọi cái tên đó khiến Rer cũng giật mình ngay cả mấy hôm nay hôn mê bất tỉnh cô cũng chỉ gọi cái tên đó mà thôi .Cái tên này anh biết anh vẫn nhớ không ai khác chính là người con gái đó đã từng gọi anh như vậy..Rer buông cô ra.

“Sao em biết được cái tên này,nói đi “

Runa sững sờ định hình mình lại ngừng khóc nhìn Rer mặt quay trở về thế lạnh lùng nhìn anh ta. Cô cô không thể thừa nhận được nếu như vậy thì cô cũng không đáng sống nữa .

“không có gì , gọi đại “

“em có phải em không ?...” - Rer vẫn nghi ngờ cô từ lâu lắm rồi , bắt đầu từ cái lần Max đưa cô về nhà .Anh đã tìm điều tra thân thế của cô nhưng bị cấm không thể tìm ra được mấy mối gì cả . Cả cái đêm đấy cô gọi Cry là Châu đó anh cũng ngờ ngợ tụt cùng rồi , Cry chính là Châu em gái ruột của cô ấy năm xưa đó .

“anh nhầm người rồi” -Runa lảng tránh đứng dậy định ra cửa

“Yến...”

Cơ thể Runa bỗng cứng đờ, nước mắt nhanh chóng lan dài trên mặt. Cô gục xuống may sao Rer đã nhanh chân đỡ cô và ôm cô vào lòng để cô khóc mà không làm gì khác cả.

**

Ánh nắng xuyên qua từng khe cửa chói dọi thẳng vào phòng để lộ ra đôi nam nữ đang ngủ ôm nhau trên giường kia . Trông họ thật là hạnh phúc , hạnh phúc của hồi ức đang rờ khi xưa .

Runa tỉnh dậy nhìn thấy người con trai bên cạnh mình cô không nỡ đánh thức anh ,đã từ rất lâu rồi không được thấy nét mặt hạnh phúc tươi vui này của anh rồi .Cô rơ tay lên sờ khuôn mặt anh ,đôi lông mày rậm được kẻ khuyết lên thật thanh tú,đôi môi mông đỏ .

“em định cứ như vậy nhìn anh sao, cô ngốc !”

Anh nắm lấy bàn tay bé nhỏ của cô bỏ xuống ngực mình như nói 'trong trái tim này chỉ thuộc về em' .KHiến cô cười vui vẻ xấu hổ.

“kệ em đi , em muốn ngắm anh”

“Ngắm đi cứ ngắm đi khuôn mặt này của anh chỉ để em ngắm thôi “

“ Vậy cơ đồ đáng ghét “

Hai người ôm nhau thật chặt rồi tiếng cười nói vui vẻ được vang lên trong sự bỗng bĩnh mây trời.

“Thay đồ đi anh dẫn em tới một nơi”

Cô vùng dậy nhưng Rer đã vác cô trên người rồi bỏ đi mặc kệ tiếng phản đối của cô.

Cô đi ngang qua một căn nhà màu xanh rất đẹp, cô đứng lại ngắm rất lâu. Bất giác tiến lại gần cổng lúc nào không hay.

“Em cứ đứng trước cửa nhà người ta như vậy, người ta sẽ nghĩ em có ý đồ muốn ăn trộm đó. Hay người ta sẽ nghĩ em thích anh nên theo anh đến tận đây.”

Runa giật mình quay lại, cô bắt gặp khuôn mặt tuấn tú đang mỉm cười tinh nghịch với mình.

Cô ngượng ngùng lùi lại.

“Nhà của anh à.”

Rer gật đầu. Anh mở cửa bước vào.

Cô hít thật sâu, lấy hết can đảm hỏi:

“Có thể cho em vào xem một lát không?”

Rer gật đầu, cậu mở rộng cửa cho cô bước vào. Mọi cảm xúc đến dồn dập bên trong cô. Cô thật sự xúc động khi bước vào căn nhà này. Quá khứ cứ dồn dập kéo về.

“Em hình như có hứng thú với căn nhà này thì phải.”

Runa giọng run rẩy đầy xúc động.

“Nó từng là nơi em sinh ra và lớn lên.”

Mọi vật quen thuộc lần lượt hiện ra trong tầm mắt của Runa. Mọi thứ gần như được giữ nguyên vẹn như cũ, chỉ có một vài thay đổi nhỏ. Cô sờ tay vào từng đồ vật quen thuộc, cảm giác xúc động dâng trào. Đây là nơi có nhiều kỷ niệm nhất trong đời của cô. Nơi mà cô đã từng hạnh phúc bên ba mẹ, nơi đây áp tiếng cười vui vẻ.

Đây là lần thứ ba, cô trở lại ngôi nhà này. Không biết đã đổi bao nhiêu đời chủ từ ngày cô ra đi. Năm xưa, nhà cô bị người ta cướp đoạt, cô phải rời bỏ nó mà ra đi. Cô đã từng không dám trở về đây nhưng bây giờ lại có can đảm đó.

- “Em có thể lên trên xem thử không?”

Cô ngẹn ngào hỏi Rer

Rer nãy giờ lặng lẽ quan sát từng vẻ mặt đầy xúc cảm của cô. Anh biết ngay từ đầu mua căn nhà này là đúng đắn để đợi một ngày nào đó cô sẽ trở về bên anh và bây giờ cô đã bên anh rồi anh nhất định sẽ không buông cô ra.

Rer mỉm cười gật đầu.

Cô từng bước từng bước lên cầu thang cẩm thạch, nhớ lại những ngày chập chững, mẹ cô đã dìu cô từng bước đi.

Cô đi đến một căn phòng cuối cùng trên lầu. Căn phòng mà cô từng sống. Một niềm hạnh phúc dâng lên khi mà mọi thứ ở đây không hề thay đổi. Trên bàn vẫn còn quyển truyện cổ tích đọc dở dang, con gấu bông mà cô thích nhất, món quà sinh nhật năm cô tám tuổi, cô không thể đem theo vì quá to vẫn nằm trên chiếc ghế nơi cô để nó lần cuối cùng.

“Nhà này, lâu nay không có người ở sao? Nó không thay đổi gì so với lúc trước.”

“Ba anh mua nó đã mấy năm rồi, nên anh đã giữ lại nhưng ít khi có người đến ở. Thành thạo chỉ có người giúp việc đến dọn dẹp thôi. Anh cũng chỉ mới dọn đến đây hai hôm. Nên cũng không thay đổi gì cả” - Rer trả lời rồi tiến lại gần cái bàn có khung hình của cô hồi nhỏ “- Đây là phòng của em sao?”

Cô chậm rãi gật đầu.

“Sao em lại dọn đi?” – Anh tò mò hỏi.

Nhưng Runa im lặng. Anh cũng không ép cô phải trả lời, cậu chuyển qua đề tài khác.

“Em muốn uống gì không?”

“Em muốn mua lại căn nhà này được không?” - cô trở lời đồng dạng

“đây vốn dĩ là nhà của em rồi. Anh chỉ là người chăm sóc nó và đợi em trở về thôi Runa à”

“Em cảm ơn anh TB.” - Runa ôm chầm lấy anh nước mắt của hạnh phúc đang hân hoan trên đôi mắt cô rơi xuống vai áo Rer.

Chiếc khăn tay màu lam dịu dàng lau những giọt nước mắt cô. Cô ngẩng đầu lên bắt gặp ánh mắt nồng nàn của Rer. Anh nhìn cô say đắm, cô bị ánh mắt

ấy cuốn hút, mọi lí trí dường như tan biến, chỉ còn lại những lời cuốn mãnh liệt.

Không biết từ lúc nào, Rer đã áp bờ môi nóng bỏng của cậu lên trên đôi môi đang run rẩy của cô. Một nụ hôn nhẹ nhàng như gió thoảng, càng lúc càng mãnh liệt như bão tố càng quét xâm chiếm vào lãnh địa. Rer vòng tay ôm chặt Runa, kéo sát cô vào lòng cậu cho đến khi hai người không còn khoảng cách.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Nỗi Nhớ Đây Vơi

Khi những tia nắng rọi sáng khắp căn phòng, Runa cũng vừa tỉnh giấc. Lâu lắm rồi, cô mới có một giấc ngủ sâu như thế này.

Sự mệt mỏi vẫn còn bao quanh mình nên dù đã tỉnh cô vẫn không tài nào mở mắt ra được. Dường như mọi sức lực đều tan biến mất.

Cô đang nằm trên một cái đệm êm ái, chiếc chăn đắp trên mình cô thật mềm mại. Runa cảm nhận được một hơi thở ấm áp đang gần bên mình. Ai đó đang ngắm nhìn cô ngủ, hình như người đó đã ngồi ở đây rất lâu. Bàn tay ấm áp vuốt ve những lọn tóc rũ trên mặt cô, khiến trái tim cô run nhẹ như những điệu nhạc trầm lắng.

Cả người Runa thấy nóng lên với những cảm giác lạ này, cô bèn mở mắt.

Người đầu tiên cô thấy là Rer, anh đang nhìn cô, vẫn cái nhìn thường khiến cô bối rối. cô cẩn nhẹ bờ môi nhìn ngắm xung quanh.

Căn phòng vừa quen thuộc vừa xa lạ. Đây chính là căn phòng hồi nhỏ của cô, nhưng giờ đây nó đã trở thành nhà của Rer.

“Tỉnh rồi à” – Giọng hơi khàn khàn, Rer hỏi.

“Sao em lại ở đây?”

Nhưng Rer không trả lời mà ân cần đưa tô cháo trước mặt cô.

“Em đói không? Ăn chút cháo nha”

Anh đặt cô nằm xuống dưới.

“Bác sĩ đã khám cho em rồi. Em chỉ bị cảm nhẹ do vết thương và bị kích động thôi”

Rer nhìn cô, anh cảm thấy đau lòng.

Anh với tay lấy tô cháo còn bốc khói trên bàn đưa đến trước mặt cô. Nhưng Runa làm gì còn đủ sức để cầm nó. Cô định nói không cần thì thấy Rer đã múc một muỗng cháo đưa lên miệng thổi rất cẩn thận rồi đút cho cô ăn.

Cô bị ánh mắt của anh nhìn cô không thể chối từ. Cô ngoan ngoãn ăn hết. Tô cháo quả thực rất to, bình thường cô không thể nào ăn hết, nhưng cả ngày hôm qua cô không có ăn gì, nếu để trước mặt cô một con bò, chắc cô cũng sẽ ăn hết. Tô cháo rất ngon, cô ăn đến muỗng cuối cùng.

Rer nhìn thấy cô ăn hết tô cháo cảm thấy hài lòng:

“Ăn nữa không?”

Cô lắc đầu. Dường như cô đã có chút sức lực.

“anh định biến em thành heo à”

“Không sợ không sợ, anh có thể vỗ béo cho em mà, cô ngốc”

Rer mỉm cười trêu ghẹo:

Chợt cô nhìn xuống người mình, cô đang bận một bộ đồ ngủ của con trai, cô hoảng hốt giờ tắm chắn ra nhìn. Đúng là cô đang bận một bộ pijama của nam. Bộ đồ ngủ của Rer

Làm như không có gì xảy ra trước thái độ hốt hoảng của cô, Rer nói:

–” Vì không có đồ nữ nên đành lấy đồ của anh cho em bận. Bộ đồ củ có nhiều mồ hôi nên phải thay ra cho thoải mái.”

Chuyện này thì cô hiểu, nhưng cái chính là làm sao thay cho cô. Ai thay cho cô. Lần trước sau khi bị thương, anh chỉ có một mình, vậy thì người thay cho cô chính là anh. Nghĩ đến đây Runa đỏ hết cả mặt.

“Này , anh chưa làm gì em khi chưa được sự cho phép của em đâu nhá, aha”

Câu nói này khiến cô cảm thấy nhẹ nhõm nhưng cũng khiến cô xấu hổ đến chết đi được. Cô cúi đầu xuống để che giấu khuôn mặt đỏ hồng của mình. Rer nhẹ nhàng nâng cằm cô lên, nhìn sâu vào mắt cô. Trái tim cô như muốn ngừng đập, cô hiểu rằng mình không tài nào thoát ra được. Khuôn mặt cực kì quyến rũ của Rer đang dần dần tiến sát vào khuôn mặt xinh đẹp của Runa.

Cốc ...cốc ...

“Cậu Rer , có cậu Max đến tìm.”

Tiếng một người phụ nữ vang lên sau cánh cửa. Nhờ vậy Runa mới thoát ra khỏi sức hút của Rer, cô quay mặt đi nghe thấy tiếng thờ dài của Rer.

“Đến lúc không cần thế không biết “

“ha ha lêu lêu“

Cô lè lưỡi trêu Rer

Anh đứng lên mở cửa và căn dặn:

“Thím vào giúp cô ấy thay đồ giùm cháu“.

Người phụ nữ dạ một cái rồi đi vào. Bà nhìn Runa ân cần hỏi:

“Cháu sao rồi.”

“Cám ơn bác, cháu khỏe rồi.”

“Đề bác giúp cháu thay đồ.”

“Dạ không cần đâu. Cháu tự làm được.”

“Đừng ngại. Cậu Rer đã dặn dò, tôi không dám trái ý. Cô làm vậy khiến tôi khó xử.”

Bà vội đến bên cạnh Runa sắp xếp lại chăn cho ngay ngắn. Rồi cầm đồ đến cho cô thay.

“Hôm qua là bác giúp cháu thay đồ à.”

“Đúng vậy. Tôi cũng ngạc nhiên lắm. Tôi chưa bao giờ thấy cậu Rer dặt về một cô gái nào. Cháu là người đầu tiên.”

Bà nhìn khuôn mặt xấu hổ của Runa cười nói tiếp.

“Tôi coi cậu Rer từ nhỏ đến lớn, nhưng chưa bao giờ tôi thấy cậu như bây giờ. Cả đêm qua cậu ấy ở đây chăm sóc cho cháu. Sáng nay còn dậy nấu cháo nữa chứ. Tôi xuất chút đứng tim vì chưa bao giờ tôi thấy cảnh này. Cậu ấy chắc là yêu cháu lắm.”

Xuống nhà Rer đã thấy Max đi đi lại lại trong phòng khách rồi điệu bộ sốt sắng vô cùng.

“Sao mới sáng sớm anh lại đến đây” – Rer hỏi.

“Runa đâu , mau đưa cô ấy ra đây “ -Max túm cổ áo của Rer hét lên

“Bình tĩnh cô ấy đang nghỉ ngơi chỗ tôi , không cần anh hai phải bận tâm làm gì “- Rer kéo nhẹ tay Max ra nói nhẹ nhàng.

Có tiếng bước chân đi xuống lầu, cả hai lập tức quay đầu lại. Runa bận một chiếc váy màu xanh lá cây của nhà thiết kế nổi tiếng khiến cho cô càng xinh đẹp hơn. Trái tim của hai chàng trai lỡ nhịp cùng lúc.

“Max có chuyện gì vậy “ - Runa lên tiếng hỏi

“Runa ,Runa em nên đi theo anh Cry cô ấy có chuyện rồi “ -

CHOANG...

Max gấp gáp nói khiến chiếc ly trên tay Runa rơi xuống vỡ choang ra làm nhiều mảnh, nước mất cô vỡ vụn ra em gái cô làm sao chứ .

“con bé đang ở đâu?” - Runa chạy chân trần xuống nhả vào đám thủy tinh nhưng cô không có đau .

“đang ở bệnh viện , đi thôi “ -Max nói rồi kéo tay Runa bỏ đi nhưng Rer..

“em sẽ đi sao Runa..” -Rer giữ tay còn lại của cô

“Bỏ ra ,cho cô ấy đi “ -Max nói

“Em hãy nói đi ,em lại bỏ anh sao. Runa “- Rer mặc kệ lời quát tháo của Max mà nói với cô

“Buông em ra, buông em ra “- Runa cô thực sự cũng không muốn bỏ Rer nhưng đây là em gái cô , cô không thể bỏ nó được.

BỐPPPP...

Một cú đâm của Max làm cho Rer ngã bật về phía sau “Mày nên biết điều đi Rer à “

“Chúng ta đi thôi” -Nói xong Max kéo tay Runa chạy đi ra khỏi ngôi nhà

Ở lại là tiếng gào thét của Rer và tiếng đập phá đồ đạc của anh .

Người ta cho rằng hai con người vô tình gặp gỡ nhau lần đầu là ngẫu nhiên. Định mệnh an bày cho một chàng trai và một cô gái số phận gì? Chỉ biết rằng giữa nam và nữ khó có thể tồn tại tình bạn. Yêu ư? Tình yêu vốn là con gió thoảng.

Ngoài ô cửa là mưa rơi...

Em phải trách mình ngây thơ...

Tại sao cứ đợi anh quan tâm nhiều hơn...

Em chỉ đứng đằng sau nhiều điều

trong cuộc sống của anh bây giờ

chỉ vì

vì không thể giữ dây tơ... tình mình

Tình yêu mù quáng là khi yêu lắm

Một người vương vấn còn yêu đơn phương một người nhắm tâm

Chuẩn bị ...xuất phát.

Tiếng còi vừa huyết lên thì năm chiếc xe lao đi với vận tốc chóng mặt. Những người ở lại hò hét cổ vũ ầm ĩ cả lên.

Rer rất thích cảm giác của tốc độ, nó khiến cậu quên đi mọi buồn phiền. Mỗi khi có chuyện buồn anh đều tìm cách đua để xua đi sự buồn phiền của mình.

Chiếc xe của Rer đang đứng đầu, anh đã vượt qua các đối thủ khá xa.

Anh đang đi trên con đường mà anh đã gặp cô ấy. Hình ảnh của Runa cứ tràn ngập trong trí óc của anh. Anh nhớ từng nụ cười, vẻ tinh nghịch của cô khi trêu anh, vẻ lạnh lùng nguy tạo của cô. Tất cả mọi hình ảnh của cô lại như một thước phim lần lượt được chiếu.

Cảm giác nhớ nhung này chính là yêu. Anh đã yêu cô ấy đến điên cuồng rồi, đây không phải là ngộ nhận. Cảm giác thoải mái mà tốc độ đem đến cho anh không thể đẩy lùi hình bóng của cô ấy. Nhưng cô lại đi theo Max mà rồi bỏ anh ..

Một thùng rác đang nằm chắn ngang đường xe chạy. Không được rồi, anh không thể tránh nó vì tốc độ quá nhanh. Ngay giờ đầu óc anh ở nơi đâu nên không thấy cái thùng rác nằm ngả trên mặt đường.

Kéttttttttttt.....

Rầm .....

Xe của Rer lao vào thùng rác đẩy nó đi một đoạn dài trước khi ngã xuống. Đầu đập mạnh xuống đất, Rer có một cảm giác mơ hồ trước khi ngất xỉu.

RUNA...

Rer nằm ở bệnh viện đã một tuần lễ rồi. Ba cậu chỉ đến thăm anh có một lần rồi lại tắt bật về, đối với ông công việc còn quan trọng hơn. Chỉ có người giúp việc chăm nom cho anh. Phòng của Rer là phòng đặc biệt, đầy đủ tiện nghi, rất yên tĩnh nhưng chính sự yên tĩnh này lại khiến nỗi cô đơn của Rer kéo dài hơn.

Cánh cửa phòng bậc ra, Tuấn tiến vào trách:

“Sao cậu lại không cho bác sĩ điều trị. Cũng không chịu uống thuốc, cậu muốn chết à.”

“Mình muốn yên tĩnh nhưng họ cứ đến làm phiền hoài – Rer lạnh nhạt nói.

“Cũng may hôm đó cậu thắng kịp nếu không, không biết hậu quả sẽ ra sao. Cậu cũng thật là, đã bảo đội mũ bảo hiểm mà không nghe. Cậu để đầu óc đi đâu mà không thấy thùng rác trước mặt vậy.”

“Lúc đó ...- Rer ngập ngừng nói – trong đầu mình chỉ nghĩ đến cô ấy.

“Cậu yêu cô ấy rồi phải không?”

“Chắc vậy ... còn cậu!”

“Lần trước khi cậu hỏi mình, mình cũng không dám chắc, mình sợ chỉ là bị cô ấy thu hút nhất thời thôi.”

“còn MAi MAi?”

“đối với mình có lẽ mình với MAi MAi hữu duyên rồi, nhưng ngay đêm cậu bảo mình suy nghĩ đó Runa đã tới gặp mình và cho mình lời khuyên sau đó, càng ngày mình càng nghĩ đến cô ấy, cảm thấy nhớ cô ấy. Mình biết mình đã yêu rồi.”

“Hai chúng ta cùng yêu một cô gái, và Runa ấy chính là Yên..”

Cái từ thốt ra ở cuối làm cho Tuấn tròn mắt lên nhìn lại Rer “Không phải vậy chứ? Bảo sao khi ở bên cô ấy mình lại cảm thấy ấm áp quen thuộc”

“thật buồn cười.”

Rer cười đau đớn nói.

“Vì vậy cậu tự hành hạ mình à. Không cho bác sĩ chữa bệnh.”

“Mình nhớ cô ấy...”

- “Cậu không muốn gặp lại cô ấy à.”

- “Làm sao gặp! khi cô ấy đang bên Max và bỏ mình đây?”

“Cô ấy không bỏ ai cả mà chỉ là do em của cô ấy là Cry bị trúng độc thôi. Cậu phải chữa trị cho mau hết bệnh đi”

“Sao cậu lại nói với mình. Cậu nên dấu tình địch chứ.”

“Cái thằng này. Bởi vì chúng ta là bạn thân, mình sẽ cho cậu cơ hội cạnh tranh công bằng.”

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Trả Thù Và Vị Tha (1)

Cuối cùng Rer cũng chấp nhận để bác sĩ điều trị cho mình. Anh bình phục một cách mau chóng. Chỉ hai tuần lễ mà anh đã có thể xuất viện trở về.

Cả nhóm tụ tập ăn mừng cậu xuất viện ở một nhà hàng sang trọng

ĐÚC vỗ vai Rer chúc mừng:

“Ha ha ha ... Nghe tin cậu bị tai nạn trong lúc đua xe, mình cứ tưởng người hùng xa lộ của chúng ta đã bị đánh bại bởi một tay ghê gớm nào đó. Ai dè cậu lại bị đánh gục bởi một cái thùng rác.”

Rer nghe ĐỨC trêu ghẹo, anh chỉ cười nhạt, thờ ơ hút thuốc.

“Tôi đã điều tra rồi. Là bọn thằng Sẹo làm, tụi nó bị thua cậu mấy phen nhục nhã nên muốn trả thù. Tụi nó cố ý để mấy cái thùng rác ở ngay giữa đường để nếu các cậu vượt qua chúng thì dễ bị tai nạn –Đức nói với vẻ căm tức – Bọn khốn, anh đã cho chúng một trận thay cậu rồi. Đố chúng lần sau dám giờ trò nữa.”

“Thật ra là do mình không chú ý lắm nên không tránh kịp.”

“Có gì phiền não à?”

- “Một chút...”

“Nói xem, có chuyện gì mình có thể giúp không.”

“Chuyện của tôi, tôi tự lo được, cậu yên tâm”

“Cậu đã nói vậy thì tôi cũng không hỏi nữa nhưng có cần gì thì cứ nói. Nhưng đàn ông phiền não thường có hai nguyên nhân: Tiền và phụ nữ. Cậu thì không cần tiền, vậy thì là phụ nữ. “

“Phụ nữ nào vậy hả Đứccccc...”

Một giọng quát đánh đánh vang lên không ai khác chính là Ngọc Anh, cô tới véo tai Đức .

AAAAA...

HAHAHAHAHa....

ĐỨC kêu lên làm cho mọi người cười cậu làm cho cậu xấu hổ không kém gì con gái .

“Thôi nthoai định làm trò cười gì ở đây nữa vậy NGọc Anh hai đứa có thôi ngay không “ -Tuấn vừa cười vừa nhìn Ngọc ANh và ĐỨC .

“Nhưng mà hấn...” -Ngọc Anh ngập ngừng

“có gì nề mặt tụi anh tha cho nó đi Ngọc Anh” -Lúc này Rer mới ra mặt thay cho ĐỨC

“Vâng anh “- Ngọc Anh nhỏ nhẹ đáp

“à mà Runa đâu Ngọc Anh?Cry có sao không” - Tuấn hỏi

“Cry bị trúng độc thể nên Runa và MAi đi Ai Cập rồi anh”

“Sao lại đi Ai Cập?”- Đức thắc mắc

“Em không biết thấy bảo thuốc giải gì đấy”- Ngọc anh nhún vai

“Thuốc giải ư?”

Cô tới một nơi xa xôi hẻo lánh để kiểm thuốc giải hay còn nguyên do nào khác ? Tuấn và Rer cùng lúc điên đầu vì cách sử dụng của Runa.

“mà em thấy chị ấy lạ lắm?”- Ngọc Anh

“Lạ?”- Cả ba người con trai đều thốt lên.

“lúc đi chị ấy mang cả lọ đạn kích nổ, dây thừng da rắn có độc và súng băng tuyết nữa. Những thứ này không cần chị ấy sử dụng đến đâu tại vì trước nay chị ấy không bao giờ mang theo cả ba thứ này đi cùng một lúc chỉ sử dụng một trong ba món thôi”

“Có gì lạ đâu Hồ li tình này”- Đức gỡ đầu Ngọc Anh

Không chắc chắn là có vấn đề nếu không chỉ là đi lấy thuốc giải bình thường thì sẽ không đi lấy như là giết hoặc cướp đoạt.Trừ phi là có một lí do nào khác khiến cô ấy giấu giếm mọi người .

“mà Cry bị trúng loại độc gì vậy?” -Tuấn hỏi

“là Hocki nó là chất độc từ 7 loại độc tạo nên và cần phải 7 thứ độc khác là thuốc giải cần phải làm theo một trình tự nhất định”-Ngọc Anh

“Hocki ư ? chẳng phải là loại độc thời mông cổ bị mất tích hàng thập kỉ năm nay rồi sao sao lại có trong tay Vicky được chứ?”- Đức nghi vấn trau mày

“Đúng vậy Vicky chắc hẳn không phải là người sống từ thời mông cổ chứ?”-Ngọc Anh

Mông cổ ?Cả Tuấn và Rer đều vẫn suy nghĩ về việc này hai anh đã nhận ra sự khác biệt nào đó rồi . Các đầu mối dần dần hiện lên từng mẩu chốt nhỏ .

“Theo bản tin dự báo thì hôm nay cô Hà Phương con gái duy nhất của ông trùm nhiều vợ nhất thế giới không hề có con trai đó là ông Vicky , đã đưa xác ông về Ai Cập cổ đại để chôn cất . Theo như dự đoán cô sẽ thừa kế toàn bộ tài sản từ ông và sẽ là người thay mặt ông trong buổi lễ ngày hội VAMPER của thế giới ngầm của hai ngày nữa” -Tivi đưa tin

“Hà Phương về nước rồi sao?” -Đức hỏi

“Cô ta là ai ? sao anh quen à ? -Ngọc Anh lại nổi ghen

“áý áý cô áý là bạn hồi nhỏ của bọn anh , rồi cô áý xang nước ngoài sinh sống cùng gia đình nên từ đấy trở đi không gặp nữa “- Đức hốt hoảng trả lời

Hà Phương đang ở Ai Cập ! Runa cũng ở Ai Cập lí do hoàn toàn rõ ràng rồi không gì khác chính là ...

“Trả thù “

TUẤN và Rer đều đồng thanh thốt lên .

“Hả gì cơ “- NGỌC ANH và ĐỨC

“Ngọc anh ,Gai người họ đi lâu chưa?- Rer quát lên

“Đạ..ạ từ 3 tiếng trước ?sao vậy anh..hh”

“Chết tiệt”

Rồi cả Rer và Tuấn cùng chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Trả Thù Và Vị Tha (2)

22:30 AI CẬP

Ai Cập cổ đại là một nền văn minh cổ đại nằm ở đông bắc châu Phi, tập trung dọc theo hạ lưu của sông Nile thuộc khu vực ngày nay là đất nước Ai Cập. Nó là một trong sáu nền văn minh phát sinh một cách độc lập trên thế giới. Nền văn minh Ai Cập được thống nhất lại vào năm 3150 TCN (theo trình tự thời gian của bảng niên đại Ai Cập)[1] với sự thống nhất chính trị của Thượng và Hạ Ai Cập dưới thời vị pharaoh đầu tiên.[2] Lịch sử của Ai Cập cổ đại đã trải qua một loạt các thời kỳ vương quốc ổn định, và các giai đoạn hỗn loạn giữa chúng được gọi là các giai đoạn chuyển tiếp: Cổ vương quốc Sơ kỳ Đồ đồng, Trung vương quốc tương ứng giai đoạn Trung kỳ Đồ Đồng và Tân vương quốc ứng với Hậu kỳ Đồ đồng.

Ai Cập đạt đến đỉnh cao của quyền lực của nó vào giai đoạn Tân Vương Quốc, trong thời kỳ Ramesside, vào thời điểm đó nó sánh ngang với đế quốc Hittite, đế quốc Assyria và đế chế Mitanni, trước khi bước vào giai đoạn dần suy yếu. Ai Cập đã bị xâm chiếm hoặc chinh phục bởi một loạt các cường quốc nước ngoài, chẳng hạn như người Canaan/Hyksos, Lybia, người Nubia, Assyria, Babylon, Ba Tư dưới triều đại Achaemenid, và người Macedonia trong thời kỳ chuyển tiếp thứ ba và giai đoạn hậu thời Ai Cập. Sau khi Alexander Đại Đế qua đời, một trong những tướng lĩnh của ông, Ptolemy I Soter, đã tuyên bố ông ta là vị vua mới của Ai Cập. Triều đại Ptolemy gốc Hy Lạp này đã cai trị Ai Cập cho đến năm 30 TCN khi nó rơi vào tay đế quốc La Mã và trở thành một tỉnh La Mã.[3]

Sự thành công của nền văn minh Ai Cập cổ đại một phần đến từ khả năng thích ứng của nó với các điều kiện của thung lũng sông Nile cho sản xuất nông nghiệp. Từ việc có thể dự đoán trước lũ lụt và việc điều tiết thủy lợi ở khu vực thung lũng màu mỡ đã tạo ra nhiều nông sản dư thừa, giúp nuôi dưỡng một lượng dân số đông hơn, tạo điều kiện phát triển xã hội và văn hóa. Với việc có nhiều nguồn lực dư thừa, nhà nước đã tập trung vào việc khai thác khoáng sản ở các thung lũng và các khu vực sa mạc xung quanh, cũng như việc sớm phát triển một hệ thống chữ viết độc lập, tổ chức xây dựng tập thể và các dự án nông nghiệp, thương mại với khu vực xung quanh, và xây dựng một đội quân nhằm mục đích đánh bại kẻ thù nước ngoài và khẳng định sự thống trị của Ai Cập. Thúc đẩy và tổ chức những hoạt động này là một bộ máy quan lại gồm các ký lục ưu tú, những nhà lãnh đạo tôn giáo, và các quan lại dưới sự kiểm soát của một pharaoh, người đảm bảo sự hợp tác và đoàn kết của toàn thể người dân Ai Cập dưới một hệ thống tín điều tôn giáo tinh vi.[4][5]

Những thành tựu của người Ai Cập cổ đại bao gồm khai thác đá, khảo sát và kỹ thuật xây dựng hỗ trợ cho việc xây dựng các công trình kim tự tháp, đền thờ, và cột tháp tưởng niệm; một hệ thống toán học, một hệ thống thực hành y học hiệu quả, hệ thống thủy lợi và kỹ thuật sản xuất nông nghiệp, những tàu thủy đầu tiên được biết đến trên thế giới,[6] công nghệ gốm sứ và thủy tinh của Ai Cập, những thể loại văn học mới, và các hiệp ước hòa bình được biết đến sớm nhất, được ký kết với người Hittite.[7]

Ai Cập đã để lại một di sản lâu dài. Nghệ thuật và kiến trúc của nó đã được sao chép rộng rãi, và các cổ vật của nó còn được đưa tới khắp mọi nơi trên thế giới. Những tàn tích hùng vĩ của nó đã truyền cảm hứng cho trí tưởng tượng của du khách và nhà văn trong nhiều thế kỷ. Sự quan tâm mới hình thành dành cho những cổ vật và các cuộc khai quật trong thời kỳ cận đại ở châu Âu và Ai Cập dẫn đến việc khai sinh ra ngành Ai Cập học để nghiên cứu nền văn minh Ai Cập và một sự đánh giá đúng đắn hơn đối với di sản văn hóa của nó.[8]

“Cô ấy đâu”- Giọng Rer trầm mặc nhìn người con gái trẻ tuổi trước mặt .

Một cô gái ăn mặc khá sexy, khoát trên người một tông đen, toàn thân cô đầy mùi nước hoa quyến rũ. Cô tiến lại gần chỗ của Rer:

“chàng trai anh hỏi em hả ? Hi em đây đây “ -Hà Phương sán lại gần Rer làm cho mùi nước hoa nồng nặc bốc lên làm anh khó chịu.

“anh hỏi em Runa cô ấy đâu ? Phương phương anh không muốn nhìn hai em trả thù lẫn nhau như vậy đâu “ -Rer gạt tay Hà Phương ra rồi bước ra chỗ khác.

“Ờ anh đến tìm em là vì cô ta ư? nếu không phải là vì cô ta thì chắc anh cũng không nhớ nổi em còn tồn tại không nhỉ Rer? anh yêu cô ta mất rồi , thực sự đã phải lòng cô ta rồi. Em hận cô ta hận cô ta vì những chuyện trong quá khứ và cô ta đã giết ba em”

“Bỏ qua đi được không và mau đưa thuốc giải cho cô ấy đi ,làm ơn Phương Phương ?”

“đây là lời khẫu cần sao?anh có muốn biết cô ta người con gái của anh đang bị sao không ?”-Nói xong Hà Phương giờ cái laptop lên đập vào mắt anh là hình ảnh người con gái đang bị một con rắn hổ mang quấn giữ làm tim anh sao nhao.

“Cái gì đây?”

“Đây không phải là con rắn hổ mang bình thường mà chính là con rắn đã cắn chết Nữ hoàng xinh đẹp và quyền lực trong lịch sử Ai Cập cổ đại Cleopatra và hai thị nữ “

Rer biết chứ Cleopatra một trong những nhân vật nổi tiếng nhất lịch sử thế giới, một Nữ Pharaoh của Ai Cập cổ đại. Bà là thành viên cuối cùng của nhà Ptolemaios, vì thế bà là nhà cai trị người Hy Lạp cuối cùng ở Ai Cập. Bà cai trị với tư cách Nữ vương trong giai đoạn năm 51 TCN tới khi qua đời ở tuổi 39 vào năm 30 TCN.

Theo văn hóa và ngôn ngữ, Cleopatra là một người Hy Lạp, là thành viên đầu tiên trong gia đình (trong giai đoạn cầm quyền 300 năm của họ tại Ai Cập) đã học tiếng Ai Cập. Cleopatra nổi tiếng vì sắc đẹp mê hoặc, giọng nói có sức hút và sự thông thái của bà. Theo Plutarch, Cleopatra có thể nói 9 thứ tiếng và rất thành thạo trong giao tiếp. Bà đã được hưởng một nền giáo dục toàn diện, được trao quyền và bộc lộ tài lãnh đạo từ rất sớm[1].

Cleopatra là người cùng cai trị Ai Cập với cha, Pharaoh Ptolemy XII Auletes, rồi lại cùng cai trị với 2 em trai và cũng là chồng, Ptolemy XIII và Ptolemy XIV. Cleopatra sống sót sau một cuộc đảo chính do các cận thần của Ptolemy XIII tiến hành, bà lập được một liên minh với Gaius Julius Caesar cùng cố ngôi vị. Trong một cuộc nội chiến giữa chính phủ và dân chúng, khi Julius Caesar đang giữ một vai trò quan trọng trong lực lượng quân đội, Thư viện Alexandria bị đốt cháy, đây là một bảo tàng cổ của Ai Cập nơi các học giả từ khắp thế giới đến để nghiên cứu. Cuộc chiến này, đặc biệt là việc đốt cháy Thư viện Alexandria được coi là một trong những mất mát lớn nhất trong lịch sử nhân loại.

Sau khi củng cố ngai vàng nhờ sự giúp đỡ của Julius Caesar, bà sinh ra người con trai với ông ta, Ptolemy XV Caesarion, về sau lên ngôi Pharaoh và cùng kế vị với bà.

Năm 44 TCN, Julius Caesar bị ám sát, bà liên kết với Marcus Antonius để chống lại người kế vị Caesar, Gaius Julius Caesar Octavianus (về sau được biết đến với tên gọi Augustus), và bà đã có con sinh đôi với Antonius, con gái tên Cleopatra Selene II và con trai tên Alexander Helios. Sau này bà lấy Antonius và sinh ra một cậu con trai khác, Ptolemy Philadelphus. Tổng cộng, Cleopatra có 4 con, 3 với Antonius và 1 với Caesar. Khi sống với các em trai, bà không có con.

Sau Trận Actium cùng với sự thất bại của Marcus Antonius trước quân đội của Đế chế La Mã dưới sự lãnh đạo của Octavianus, Antonius tự sát. Cleopatra cũng tự sát vào ngày 12 tháng 8 năm 30 TCN, bằng cách để rắn mào cắn vào người. Con trai bà là Caesarion về sau bị Octavianus ra lệnh giết chết vào ngày 23 tháng 8 cùng năm.

NHưng điều anh thắc mắc ở đây là tại sao con rắn hổ mang này lại sống được cho tới tận bây giờ ?

“anh đang thắc mắc sao? để em giải thích Theo lưu truyền của người La Mã, Cleopatra tự kết liễu cuộc đời mình bằng vết cắn chí mạng của 1 con rắn độc.

Tuy nhiên, nhà Ai Cập học Joyce Tyldesley và Andrew Gray, phụ trách khu vực bò sát ở Bảo tàng Manchester, nhận định rắn hổ mang có kích thước quá lớn để che giấu.

Rắn hổ mang thường dài 1,5 - 1,8m và có kích thước tối đa 2,5m. Theo các chuyên gia, 1 con rắn lớn như vậy rất khó giấu kín.

Ngay cả trong trường hợp con rắn được đưa vào cung một cách bí mật, nó hầu như không thể giết chết Cleopatra và 2 thị nữ bằng những phát cắn nhanh liên tiếp.

'Khả năng chết người do rắn cắn chỉ là 10 %. Phần lớn các trường hợp là vết cắn khô không lan truyền nọc độc.rắn hổ mang khá nguy hiểm. Nọc độc của chúng gây hoại tử và sẽ làm chết người nhưng theo cách rất chậm

Những con rắn sử dụng nọc độc để bảo vệ bản thân và săn mồi. Chúng sẽ giữ nọc độc và chỉ sử dụng khi cần. Do đó, không thể sử dụng một con rắn để giết liên tiếp 2 - 3 người...”

“Vậy không lẽ là bà ta tự tử sao?” -Rer hốt hoảng

“Đúng vậy , bà ta tự uống thuốc độc tự sát,và để con rắn độc cắn vào ngực. Còn vì sao con rắn còn sống tới bây giờ là do em đã nuôi nó bằng máu của mình .”

“Vậy còn các con của bà tã?”

Hà Phương lặng im một hồi rồi quya ra cửa sổ ngó lên nhìn mặt trăng của bầu trời Ai Cập thờ dài . “Người ta biết rất ít về số phận các con mà Cleopatra và Mark Antony bỏ lại sau khi các cuộc tự sát của họ vào năm 30 trước Công nguyên. Duy có điều, dù Caesarion bị sát hại theo lệnh của Octavian nhưng 3 đứa con của Cleopatra và Antony được tha bổng. Vài năm sau đó, Alexander Helios và Ptolemy Philadelphus biến mất không để lại dấu vết...”

Tới đây Rer mới cực kì sững sốt hơn nữa không thể nào ,...con người không thể làm điều đó . Đó là những năm 30 trước công nguyên mà ?

Dường như đoán được phán đoán của Rer ,Hà Phương quay người lại hít một hơi dài nói “Người ta biết rất ít về số phận các con mà Cleopatra và Mark Antony bỏ lại sau khi các cuộc tự sát của họ vào năm 30 trước Công nguyên. Duy có điều, dù Caesarion bị sát hại theo lệnh của Octavian nhưng 3 đứa con của Cleopatra và Antony được tha bổng.

Vài năm sau đó, Alexander Helios và Ptolemy Philadelphus biến mất không để lại dấu vết, chỉ còn lại Cleopatra Selene...”

“không nhẽ em chính là ...”

“Alexander Helios ,và...Bố em đó chính là Ptolemy Philadelphus. Chắc bây giờ anh đang thắc mắc tại sao chúng em không hề già đi nhỉ ? Đó chính là sau trận rượt đuổi chúng em đã chết đuối vào đúng hôm đó sảy ra trận sét lớn nhất trong lịch sử và tụi em đã không hề già đi từ khi cho con rắn hổ mang đó uống máu để nó là vật nuôi của mình em đã duy trì được trạng thái của cơ thể . Em biết là rất khó tin nhưng thực sự em cũng không tin được. Liệu anh có chấp nhận em không ?”-Hà phương nhìn Rer đang ngã xuống ghế , anh hốt hoảng đỏ mồ hôi.

“Điều kiện là gì?” -Tất nhiên Rer hiểu ý cô ta dám nói ra về thân thể của mình thì tất nhiên sẽ cần đến cái gọi là yêu cầu

“đơn giản thôi đính hôn với em đi em sẽ thả cô ta và đưa thuốc giải”

“được thôi” - không cần chần trừ anh đồng ý , vì cô anh có thể làm mọi điều cho dù có hi sinh hạnh phúc của anh đi chăng nữa.

“hahaha.. em biết mà anh sẽ đồng ý mà Rer” -Nói xong Hà Phương chạy tới ôm chặt lấy Rer.

Rer bất động nhìn bóng dáng người con gái trong mà hình laptop trông cô tiểu tụy làm sao không muốn để cô chịu khổ nữa anh buộc phải làm như vậy .

“Thông báo ,thông báo hệ thống bị xâm nhập,con mồi đã bị cướp “

Rer liền buông Hà Phương ra sốt sắng nói 'đã xảy ra chuyện gì “

Hà Phương liền đến bên laptop đánh bàn phím một hồi nhưng máy báo bị vô hiệu hóa . “Chết rồi có người lạ vào giải cứu con rắn bị mất phương hướng em không thể kiểm soát được “

“Đi tới đây nhanh nhất định phải cứu cô ấy “

“Đi thôi”

Nói xong Hà Phương kéo Rer đi lối mật thất .

“Runa đi thôi , Mai nữa hai em có sao không “-Max đỡ hai người

“em ,em không sao Max anh đưa Mai đi trước đi em sẽ ở lại chặn nó “-Runa đẩy hai người đi .

“Không không ,nếu đi thì hãy đi cùng với nhau “- MAX phản đối

“Anh coi tay của mình kia đi đi đây là mệnh lệnh “- Bàn tay Max vì vừa nãy đỡ cho Runa nên anh đã bị nó cắn .

KHÈ KHÈ

Bóng dáng của con rắn trườn tới chỗ cô ,cô đoán hẳn ra là con rắn này không phải loại bình thường bởi vì bình thường Hổ mang là loài rắn chứa nọc độc chết người sống ở vùng Châu Á và Châu Phi. Thông thường thân hình loài rắn này tương tự như bất kỳ con rắn nào khác, nhưng chúng còn có khả năng

san bằng đầu mình thành hình như mũi xe. Chính vì thế, loài rắn này còn được gọi là rắn hổ mang bánh. Còn con này không hề có mở rộng cơ hàm được, nhìn vào mức độ màu sắc của da rắn đoán chắc nó đã sống trong những năm đầu hoặc trước công nguyên. Rắn hổ mang có nọc kích độc.

Chúng thường tấn công khi bị khiêu khích hay đe dọa. Ai bị loài rắn độc này cắn thì chỉ khoảng 20 phút sau sẽ bị tử vong do chất độc làm suy hô hấp, dẫn đến ngạt thở và làm tê liệt hoạt động của cơ hoành. Nhưng từ nãy tới giờ Max bị cắn đã được 30 phút rồi mà vẫn chưa có biểu hiện gì. Hổ mang thường ăn chuột, chim và ếch. Đối thủ đáng gờm nhất có khả năng đánh bại hổ mang trong tự nhiên là loài cầy, chim săn mồi và con người.

Hiện nay, rắn hổ mang được phân bố ở nhiều vùng khác nhau thuộc Châu Phi và Châu Á với rất nhiều chi loài khác nhau. Trong đó hổ mang chúa là loài rắn hổ mang lớn nhất, với chiều dài tối đa 18 feet (5,4 mét), sinh sống ở nam Á, đặc biệt là ở Ấn Độ, Việt Nam, Malaysia và Indonesia.

BẢNG BẢNG

Cô nã hai phát súng vào da của chúng nhưng dường như phản công vô nghĩa, da của chúng giống như một bộ áo giáp để bảo vệ phần thịt bên trong của mình. Vẫn lộn với nó một hồi cô dường như kiệt sức, làm sao đây cô không thể bỏ mạng ở đây được còn Cry thì sao? Cô phải mang thuốc giải về cứu Cry, nhất định nhất định.

“Runa Runa “-XA xa có tiếng người gọi và chạy tới là Tuấn, sao anh lại ở đây? Cứu cô.

“Tuấn sao anh lại ở đây?”

“đừng nói nữa làm sao lại có con rắn như vậy?”

Cô không trả lời rồi nhìn lại nó, cầm dây thừng da rắn trên tay nắm chặt thật chặt rồi từng phát quát vào người nó. “Nó không phải rắn hổ mang bình thường mà là rắn hổ mang sống ở những thế kỉ 30 trước công nguyên là con rắn độc đã giết Nữ hoàng xinh đẹp và quyền lực trong lịch sử Ai Cập cổ đại Cleopatra và hai thị nữ “

“cái gì cơ “

“Nó đã được cho uống máu của người và nghe theo lệnh của họ để được sai khiến “

“sao Hà Phương có được nó?”

“rất có thể cô ta là hậu duệ của Cleopatra bị mất tích..”

Tuấn bàng hoàng trước sự trả lời không hề chớp mắt của Runa, anh khâm phục cô gái này vô cùng. Mặc dù vẫn ngờ ngợ nhưng anh vẫn rất tin những lời cô nói.

Runa nhìn ánh lửa nhấp nhòa khắp nơi và cũng nghĩ ra một cách, rắn cần mang lớp da cứng để có thể chịu được lực ma sát liên tục. Một số loài bò trên các thân cây xù xì, còn loài khác thì chui xuống lớp cát thô ráp. Da của mỗi loài rắn có bề dày và cấu tạo khác nhau. Tuy nhiên, da chúng đều có một điểm chung: Cứng bên ngoài nhưng từ từ mềm bên trong. 'Vật thể có tính năng chuyển từ cứng bên ngoài sang mềm dẻo bên trong có thể phân tán một lực va chạm trên diện tích lớn hơn'.

Thế nên, cấu tạo độc đáo của da rắn giúp nó có đủ lực ma sát để bám trên mặt đất hầu di chuyển, đồng thời làm áp lực từ những tảng đá nhọn phân tán đều nên da rắn ít bị tổn thương. Sức bền là điều thiết yếu, vì cứ hai đến ba tháng thì rắn mới lột da một lần.

Vật thể có đặc tính giống da rắn có thể hữu ích trong lĩnh vực y khoa, chẳng hạn, trong việc chế tạo các bộ phận cấy ghép nhân tạo tăng sức bền, chống trượt. Ngoài ra, nếu máy móc liên quan đến băng chuyền được mô phỏng theo cấu tạo của da rắn thì có thể chỉ cần dùng ít chất bôi trơn gây ô nhiễm.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Yêu Lại Từ Đầu

“Lửa”

“Hà?”

“anh có bật lửa không?Đưa cho em”-Runa quay lại hỏi Tuấn

“Có..CÓ”-Tuấn nói xong rút bật lửa từ trong túi ra. Cầm bật lửa trên tay cô liền lắc lắc sợi dây thừng trong tay rồi hơ lửa đốt lửa lên tạo ra một dây lửa.

KHÈ KHÈ

Tiếng kêu của nó thất thanh lên làm cho Tuấn cũng giật mình kéo Runa lùi lại phía sau nhưng cô vẫn luôn cố chấp đứng đó đứng trước mặt con rắn to lớn kia . Sự can đảm đó làm cho Tuấn cảm thấy sẽ muốn bảo vệ cô mãi mãi vậy , đáng ra người lúc này đứng ra ngăn chặn con rắn kia là anh mới đúng chứ không phải là anh.

KHÈ KHÈ

Con rắn quay lỏng lộn lên đập đầu vào tường bởi vì Runa đã vụt sợi dây lửa vào mắt nó, làm nó như muốn chết đi sông lại đôi mắt nóng cháy sẽ bắt đầu nhỏ máu . Rắn hổ mang sở hữu đôi mắt đen tròn sáng và mi mắt trong suốt; có nghĩa là rắn hổ mang không bao giờ chớp mắt, rất hữu dụng khi săn mồi. Khi bị trầy xước, lớp mi này nhanh chóng bong tróc và được thay thế bằng một lớp khác. Nhưng con rắn này lại không như vậy mà lại bị mù luôn, điều hiển nhiên xảy ra trước mắt làm cho cô cũng hiểu thêm nhiều về loại rắn cô đại này.

“Runa để anh giết nó cho em quay xem Mai và MAX kia” - Tuấn bước lên và rút ra một con dao găm nói với cô.

Lúc này cô mới quay nhìn hai người họ ,hai người đều bất tỉnh cô liền chạy lại “Max ,Mai “

Chất độc của con rắn đã xâm nhập vào lục phủ ngũ tạng của Max qua bàn tay anh. Là anh cứu cô, đỡ cho cô nên mới bị trúng độc như vậy ,tại tất cả là cô. Mai thì chỉ bị sợ hãi nên ngất đi nhưng cô lại nhìn lại Tuấn rồi thở dài cho chuyện tình của họ. Khi bị rắn độc cắn thường đau dữ dội và thường để lại dấu vết của răng (móc độc). Nếu bị rắn hổ mang cắn, tại vết cắn thấy đau buốt, nhìn thấy vết răng (1 hoặc 2 vết răng), phù nề xung quanh vết cắn, chảy máu, hoại tử tại chỗ cắn ngay. Rắn hổ chúa cắn nạn nhân rất đau, có phù nề tại chỗ cắn rất dữ dội nhưng không thấy hoại tử, nạn nhân thường bị liệt hô hấp và liệt chi.

“Khoan đã Tuấn đừng giết nó vội phải cứu Max trước đã”- Cô lớn tiếng nói với Tuấn đang định dùng con dao đâm con rắn hổ mang đang nằm thoi thóp kia.

“Cứu? Không lẽ anh ta bị nó cắn sao?Runa”

“Đúng vậy thế nên phải cho anh ấy uống máu của con rắn đó “-Vừa nói Runa cầm con rắn chỉ còn to bằng cổ tay cô nhẹ nhàng quay trở lại bên Max.

“Em có chắc nó sẽ cứu được anh ta không?- Tuấn nhìn cô hỏi không phải anh không tin cô bởi vì anh sợ nó sẽ gây hại cho cô.

“em cũng không chắc nhưng đây là biện pháp của người cổ đại em cũng muốn thử ,Anh hãy mau giúp em mở miệng anh ấy ra đi”- Cô vẫn chần chừ nhưng cô cũng không dám chắc nó sẽ cứu được Max hay không nữa nhưng cô cũng không muốn buông bỏ.

“được rồi , em hãy tin vào bản thân mình đây Runa bởi vì anh tin em cho dù có bất cứ chuyện xảy ra anh sẽ vẫn tin em và đồng ý nghe theo em”

Cô lặng im không dám trả lời anh cô biết mình đã hoàn toàn sai lầm khi đêm đó đến nói chuyện với anh và để mọi chuyện trở nên như thế này. Không suy nghĩ nữa cô liền bóp cổ chặt cổ con rắn nhỏ từng giọt máu xuống cổ họng của Max . Phút chốc mùi máu hăng nồng nặc bốc lên khiến người ta buồn nôn làm sao nhưng cô vẫn chịu được không dám thở nữa.

“Khụ ọe ..khụ”

Tiếng ọe đó khiến cô dừng động tác lại quay lại nhìn cả Tuấn nữa là Mai .Cô ấy không chịu được mùi tanh nên đã tỉnh dậy , Runa liền để con rắn xang một bên nó yếu ớt bò nhẹ nhàng không phương hướng vào số tường .

“MAi cậu ổn chứ?”-Cô quay xang chỗ cô ấy rồi đặt tay lên trên tay Mai động mạnh nhảy loạn lên cô ấy đang kích động tới đứ đả bé .

“không sao ,ổn rồi”- Mai rút tay mình lại quay đi nói nén những giọt nước mắt đau thương trong lòng.

“mặc thêm áo vào kéo lạnh “- Tuấn tới bên Mai khoác chiếc áo khoác của mình cho cô ấy, Mai bất động không nhúc nhích và cũng không nói gì cả .

Tiếp đó là những tiếng bước chân rộn rập chạy tới ,không phải một người mà nhiều người .

“Có người tới , rất đông?”- Runa nhìn ra phía cửa nói

“Là cảnh sát đấy , lúc tới đây anh đã gọi cho họ”-Tuấn quay lại bên chỗ con rắn và nói.

Đúng như anh nói ập vào là những người mặc quân phục cảnh sát của Ai Cập. “mọi người vẫn ổn chứ ? Chúng tôi tìm mãi mới thấy căn mật thất này” - Một người đàn ông bộ quân phục màu vàng vội vàng hỏi

“Chúng tôi may mắn thoát chết , ông hãy đưa người đàn ông đang nằm kia đi bệnh viện đi cả cô gái kia nữa “- Tuấn chỉ Mai và MAX nói

“Chúng tôi rõ rồi “

“Hãy giết con rắn kia đi và cẩn thận nọc độc của nó đấy”- Tuấn không quên nhìn lại con rắn hổ mang đang ở số tường kia.

“Đừng đừng giết nó ....đừng ....làm ơn”

Tiếng hét kinh hoàng vọng lại từ phía xa kia một người phụ nữ tiểu tụy tóc bạc phơ buông xuống đôi vai gầy gò bên cạnh là người đàn ông tuấn tú không ai khác là Rer và Hà Phương.

“Không được giết nó” - Rer nghiêm nghị ra lệnh rồi nhìn tới Runa gương mặt quần áo dính đầy máu me và bẩn thỉu .

“bây giờ phải làm sao thưa cậu?” Viên cảm sát lo lắng nhìn lại Tuấn và Runa

“Cứ giết nó đi . Để lại chỉ gây hại cho con người mà thôi” - Tuấn trả lời nhanh chóng

“Đừng làm ơn , Rer anh đừng để cho họ giết nó mà Rer ngăn họ lại đi . Bây giờ chúng ta sắp lấy nhau cơ mà anh không lo cho tính mạng của em sao? Em sẽ đưa thuốc giải cho cô ta nhưng đừng giết nó .Rer “- Hà Phương khóc lóc thảm thiết ôm Rer.

Lấy nhau? anh và cô ta sẽ lấy nhau? ,

Cô ta làm cho anh khó xử nhìn Runa nhưng cô không nhìn lại anh .Bởi vì đó chính là ánh mắt cầu khẩn , nhìn lại Hà Phương cô cũng đoán ra được vài phần cô ta không muốn để họ giết con rấn .

“Trả nó lại cho cô ta đi “ - Cô Buông lời nhẹ nhàng

“cảm ơn cô ,thuốc giải đây cảm ơn cô” -Hà Phương vẫn không buông tay Rer ra mà cứ như vậy Runa chỉ thờ ơ không nhìn anh nữa chỉ cầm lấy lọ thuốc .

“Chúng ta đi thôi,Tuấn”- Sau đó Tuấn cùng rút tay Runa đi qua hai người họ . Cô thờ ơ bước qua không nhìn anh mà nắm chặt lọ thuốc trong tay.

**

Tiếng xôn xao với tiết tấu mạnh mẽ bắt đầu vang lên.

Tiếng gào hét đan vào nhau tạo thành một làn sóng mãnh liệt như lửa, như thủy triều đang dâng cao nhấn chìm cả nơi yên tĩnh này!

Một đường ánh sáng lóa mắt đột ngột phát sáng, giống như pháo hoa bùng xòe trong đêm tối chiếu vào người Runa và Tuấn.

“Thưa anh có phải là con gái của ông trùm hắc đạo Vicky là hậu duệ của Cleopatra nữ hoàng xinh đẹp và quyền lực trong lịch sử Ai Cập cổ đại không?”

“Cleopatra không phải là bị con rắn hổ mang đã cắn chết mà là từ từ không ?

“Và con rắn đó đã sống nhờ máu của cô Hà Phương để sống cho tới bây giờ , vậy lễ hội máu hôm nay đã phân thua thắng bại chưa “

“Có phải Cô Hà Phương hậu duệ của nữ hoàng Cleopatra sẽ lấy Rer ông chủ tập đoàn đứng đầu Hắc đạo và sẽ đính hôn trong tháng sau không ?”

“Vậy cô sẽ làm gì? để ngăn chặn hay sẽ bỏ đi để họ lấy nhau hả cô Runa . Hai người yêu nhau lắm mà?

... ..

Hàng loạt câu hỏi của phóng viên và nhà báo vang lên rộn rã làm cô suýt nữa ngã cũng may có Tuấn dang sau đỡ cô làm cô giữ vững được thân thể mình. Anh ấy sẽ lấy cô ta ư? cô tự cười bản thân mình, nhưng cũng không trả lời đám phóng viên. Tuấn thấy hành động đầy của cô liền bước lên trước trước mặt đám phóng viên .

“Tôi tuyên bố là tôi với Runa bắt đầu từ bây giờ đang quen nhau , không chỉ suốt hành trình gian nan hôm nay tôi đã thấy mình thực sự đã thích và yêu cô ấy rồi . Thế mọi người đừng hỏi cô ấy bất kì chuyện gì về hai người kia nữa” -Tuấn nói rõ ràng từng chữ một rồi nắm lấy tay Runa giơ lên trước ống kính màn hình khiến cô vô cùng hốt hoảng mà không nói lên lời . Rồi quay lại phía sau là Rer đang đỡ Hà Phương và phía bên kia là Mai gương mặt tái xanh không còn giọt máu .MAi vội vàng vắt chiếc áo của Tuấn đã khoác cho mình và chạy đi .

Runa bây giờ đang lạc trong vô thức không có lối ra , cô không nghe thấy gì nữa cả liền kéo tay Tuấn chạy đuổi theo Mai . Cô không muốn vì cô mà họ mãi mãi không thể đến được với nhau ,cô đã ân hận lắm rồi .

“MAi ....MAi ...dừng lại đi “

Tuấn đi chân đất chạy đuổi theo Mai ,bóng dáng cô gái nhỏ chạy sen qua từng cây cối chặn giữ cô lại .

HUYCH

Do động tác chạy quá nhanh và trong người mệt mỏi dẫn đến mất sức thể nên MAi bị ngã khụy bất tỉnh cũng may là Tuấn đến kịp thời và ôm cô vào lòng .Miệng không ngừng gọi tên của cô từng chút từng chút Mai rơi vào trạng thái vô thức .

MAI !!!

Rồi em cũng buông tay, mỗi, một
Vì những nỗi muộn phiền ,trong em
Vì anh cứ mang, theo hững hờ
Dù em cố gắng luôn yêu anh, nhiều hơn.
Niềm đau đốn phủ bằng, tiếng cười
Giọt nước mắt rơi ngược ,vào tim
Từ khi bóng anh xa khuất ,dần
Còn em đứng bơ vơ giữa đêm lạnh thẳm.
Bờ vai cứ rung lên tái tê
Bàn tay em buông lạnh trong gió
Dù như thế em cũng sẽ không
Cần một bàn tay không tình yêu.
Ngày mai có khi em sẽ buồn
Ngày mai có khi lòng sẽ nhớ
Dù như thế em cũng phải đi
Trên con đường không ,có anh

Người ta cho rằng hai con người vô tình gặp gỡ nhau lần đầu là ngẫu nhiên. Lần thứ hai là hữu duyên, còn lần thứ ba là định mệnh. Định mệnh an bày cho một chàng trai và một cô gái số phận gì? Chỉ biết rằng giữa nam và nữ khó có thể tồn tại tình bạn. Yêu ư?

Tình yêu vốn là con gió thoảng.

Nhưng liệu rằng với tình yêu chân thành, họ có quay lại bên nhau?

**

Việt Nam 9:20

“Woa....Anh Rer thật là tuyệt, em thật là ngưỡng mộ chị quá đi. Cứ như trong mơ vậy “– Ngọc Anh chấp hai tay lại mắt lim dim, vẻ mặt mơ màng khiến Runa và Mai nhìn cô bé mà phì cười.

“Cậu tính sao?” – Mai ngược mắt nhìn Runa hỏi.

–”Minh đã chọn rồi – Runa cười buồn nói.

“Chọn rồi thì chọn lại –MAi bèn nói – “Minh biết anh Max rất tốt, vì cậu mà anh ấy phải chịu nhiều thiệt thòi, nhưng hiển thân không phải là cách báo đáp tốt nhất đâu. Cái anh ấy cần là trái tim cậu, nhưng cậu lại không thể cho anh ấy. Vậy thì hãy chọn cách báo đáp khác đi, nếu không thì chỉ càng làm anh ấy đau khổ nhiều hơn mà thôi.”

“Minh biết, nhưng ngoài lựa chọn ở bên anh ấy mãi mãi mình còn gì có thể báo đáp anh ấy đây chứ”

“Anh ấy là người có tất cả, vậy thì làm sao mình báo đáp cái khác đây “– Runa đau buồn nói –

“Huống hồ cái anh ấy cần chính là mình.”

Từ sau lần ở Ai Cập về Mai và cô đều không gặp Rer và Tuấn dường như số phận đã để hai cô tránh mặt hai người con trai đó. Từ sau kích động cô và Tuấn Mai đã ổn định hơn nhiều cô sẽ không bỏ trốn nữa mà sẽ tự mình lo cho đứa con của mình.

MAi nghe Runa nói thì đành thở dài, im lặng. Ngọc Anh vẫn cứ nghĩ Runa sẽ quay về với Rer, nghe vậy thì không khỏi hụt hẫng, cuối đầu buồn bã.

“Thật trùng hợp” – Tiếng nói vang sau lưng cả ba người con gái làm họ giật mình.

Họ quay đầu nhìn lại thì thấy ba anh chàng vô cùng đẹp trai đang cười với họ: Rer, Đức và Tuấn.

“Có thể ngồi chung không?” – Rer cười hỏi.

- “Đạ được – Ngọc Anh mừng rỡ nói

Đức phá lên cười tươi:

-”Có cần anh cho em mượn thao úp mặt không?”

Ngọc Anh lườm Đức một cái khiến cậu im lặng, nhưng sau đó nhướn mày thách thức. rồi hai đứa trẻ này thi nhau đấu mắt, chẳng ai chịu thua ai.

Ngọc Anh nguyệt cậu một cái rồi quay qua nhìn hai anh chàng đẹp trai còn lại. Rer cũng nhanh chóng kéo ghế lại ngồi cùng Runa. Chỉ còn một chỗ trống bên cạnh Mai, Tuấn cũng không khách sáo mà ngồi ngay vào.

-” Mình có chút chuyện, mình về trước đây – Runa vội vàng lẩn tránh, cô đứng dậy ra về.

- “Vây, mình cũng về trước đây – Rer cũng đứng dậy thông thả cười chào mọi người –

“Lần khác chúng ta nói chuyện.”

-” Anh Rer cố lên, em ủng hộ anh “– Ngọc ANh hớn hờ reo lên.

- “Cám ơn em, em gái, em dễ thương lắm” - Rer quay đầu nhìn Ngọc Anh nháy mắt cười khen ngợi.

Được Rer khen Ngọc ANh khoái chí cười tươi nhưng sau đó cô gấp ngay bộ mặt nham nhở của Đức liền bĩu môi nói:

-” Đúng là quý âm mà.”

Ngọc ANH bực tức đứng dậy nói:

-”Chị! Em về trước đây.”

Nói rồi cô đứng dậy bỏ đi một nước. Đức cũng đứng dậy gãi đầu nói:

- “Thật ngại quá, em cũng về trước đây., bị bà xã giận rồi”

Nói rồi vội vàng đuổi theo Ngọc ANh. Ngọc ANh ra tới đường liền quẩy tay tìm taxi, một chiếc taxi chờ tới, cô vừa mở cửa ra thì bị một cánh tay kéo lại. Đức đưa một tờ polime 200 ngàn cho tài xế nói:

- “Làm phiền chạy đi.”

Tất nhiên người tài xế liền rồ ga chạy mất. Ngọc ANh tức giận tròn mắt nhìn Đức hỏi:

- “Anh làm vậy là sao.”

- “Anh chờ em về - Đức chỉ đáp gọn lộn 4 chữ.

-” Không thèm, chẳng tha tôi đi xe buýt “– Nói rồi cô quay lưng bước đến trạm xe buýt.

- “Anh thật không hiểu, một người vừa đẹp trai thông minh sáng sủa như anh mà em lại không ưng thì thật là lạ. Chắc không phải em thích người cùng giới chứ” -Đức cười tươi –

“Chắc là vậy rồi, nếu vậy em phải dán giấy lên trán báo cho người ta biết tránh tình trạng bị theo đuổi như vậy.”

Ngọc ANh tức giận vô cùng, cô đứng lại bậm môi nói:

“- Anh nói ai bị đồng tính hả.”

-” Thì em chứ ai .”

- “Xiiiiiiiiiiii! Anh mà thông minh sáng sủa à. Phải rồi sáng sủa, chiều sủa tối sủa, nửa đêm tru.

- “Em . . . . .Hồ Li Tinh..

-” Không phải sao? Anh nói anh thông minh. Vây tôi hỏi anh con chuột nào đi bằng hai chân.”

- “Chuột Mickey –Đức nghiêng đầu nghĩ một cái liền trả lời.
- “VẬY con vịt nào đi bằng hai chân“.
- “Vịt Donan – Đức không cần suy nghĩ cũng đưa ra được câu trả lời nhanh chóng.

NhưngNgọc Anh đã phá ra cười:

-” Haha... vậy mà bảo mình thông minh. Ngay cả con nít lên ba cũng biết được tất cả các con vịt đều đi bằng hai chân. Hóa ra trí thông minh của anh chỉ bằng một đứa bé ba tuổi mà thôi.”

Đức bị Ngọc Anhchoi khâm, cậu tức lắm nhưng cũng đành nước cục tức xuống bụng. Sau đó cười ranh ma nói:

-” Ít ra thì em cũng công nhận là anh đẹp trai đúng không?”

Ngọc ANh liền bị tất nụ cười ngay lập tức, cô hậm hực đi tới trạm xe buýt.Đức cười đắc ý ung dung bỏ tay vào túi bước theo sau.

“Hồ Li Tinh...chờ anh với”

Tại quán nước, Tuấn và MAi vẫn còn ngồi lại bên cạnh nhau, im lặng không ai nói với ai lời nào. Lát sau,MAi mới lên tiếng:

- “Thật trùng hợp, không ngờ lại gặp 3 người ở đây.”
- “Thật ra bọn anh thấy các em ở đây nên mới vào – Tuấn trả lời.
- “VẬY à ...”

Sau đó lại là một khoảng im lặng rất dài. Cuối cùng MAi đứng dậy nói:

- “Em phải về rồi.”
- ” Để anh đưa em về” - Tuấn cũng vội đứng dậy yêu cầu.
- "Không cần đâu" – MAi từ chối.
- " Chỉ lần này thôi, có được không" – Giọng Tuấn có vẻ thành khẩn khiến Mai không nỡ từ chối nữa, cô gật đầu.

Trong cả chuyến đi, hai người chẳng ai nói gì chỉ im lặng. Tới khi xe dừng lại, Đình Ân mới tạm biệt xuống xe, thì Thế Nam lên tiếng hỏi:

“Đạo này em sống tốt chứ?”

- “Rất tốt. Em cảm thấy may mắn khi được như thế này” – Mai vội trả lời, cô đóng sầm cửa lại đi thật nhanh vào nhà.

Tuấn nhìn theo bóng dáng MAi đi vào nhau, cảm thấy như bản thân vừa vượt mất một thứ gì đó khiến tim đau nhói. Cậu ngã người ra sau ghế, khẽ nhắm mắt thở ra một tiếng. Cảm giác này có phải là yêu không? Tuấn không rõ. Cậu đưa bàn tay áp lên trái tim mình, dường như nó đang đập mạnh.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Lựa Chọn

Nhiều khi anh mong được một lần nói ra hết tất cả thay vì,

Ngồi lặng im nghe em kể về anh ta bằng đôi mắt lấp lánh

Đôi lúc em tránh ánh mắt của anh

Vì dường như lúc nào em cũng hiểu thấu lòng anh.

Ko thể ngắt lời, càng ko thể để giọt lệ nào đc rơi

Nên anh lùi bước về sau, để thấy em rõ hơn

Để có thể ngắm em từ xa âu yếm hơn
Cả nguồn sống bỗng chốc thu bé lại vừa bằng 1 cô gái
Hay anh vẫn sẽ lặng lẽ kể bên
Dù ko nắm tay nhưng đường chung mãi mãi
Và từ ấy ánh mắt anh hồn nhiên đến lạ
Chẳng một ai có thể cản được trái tim khi đã lỡ yêu rồi
Đừng ai can ngăn tôi khuyên tôi buông xuôi vì yêu không có lỗi
Ai cũng ước muốn khao khát được yêu
Được chờ mong tới giờ ai nhắc đưa đón buổi chiều
Mỗi sáng thức dậy được ngắm một người nằm cạnh ngủ say.
Nên anh lùi bước về sau, để thấy em rõ hơn
Để có thể ngắm em từ xa âu yếm hơn
Cả nguồn sống bỗng chốc thu bé lại vừa bằng 1 cô gái
Hay anh vẫn sẽ lặng lẽ kể bên
Dù ko nắm tay nhưng đường chung mãi mãi
Và từ ấy ánh mắt anh hồn nhiên đến lạ
Vì sao anh không thể gặp được em sớm hơn

Rer theo đuôi Runa đi qua phía bên kia đường chờ đợi lấy xe trông thấy Đức và Ngọc Anh đi ra. Rer đứng sát sau lưng Runa cố tình gọi chuyện:

“Em có thấy hai người đó đẹp đôi không?”

Nhưng thái độ của Runa vô cùng lạnh nhạt, cô không nói gì, còn cố ý nhích người tránh xa Rer. Rer cũng không nói gì, miệng khẽ mỉm cười, hai tay chấp sau lưng, huýt sáo ...lại tiến sát sau lưng cô. Cô tức giận quắc mắt nhìn về phía sau mình, nhưng gương mặt kia vẫn dửng dưng huýt sáo, vẻ không hề để ý gì đến cô.

Cô hậm hực chờ xe của mình từ người bảo vệ tới, cô cứ thế tiến lên xe của mình không thèm nhìn về kẻ phía sau.

Cô quyết định không ngó ngang gì tới kẻ đeo bám kia. Nhưng lát sau cô thấy Rer đưa tay lên xoa xoa trán, mặt nhăn nhó có vẻ khó chịu, cô vội hỏi:

“Anh bị say nắng à.”

“Chắc thế, lâu rồi anh không đi bộ dưới trời nắng như thế này”- Rer khó nhọc trả lời.

“Vậy thì anh lên vỉa hè đi ,rồi gọi xe tới đón” – Runa bèn khuyên.

“Không thích” – Rer hờn dỗi nói.

- “Vậy bây giờ phải làm sao” – Cô thờ dãi nói, cái thói ngang bướng này cô biết rõ lắm.

- “Đưa tay cho anh” –Rer cười gian xảo nói, rồi không đợi cô cậu đưa tay nắm chặt lấy tay cô, đầu tựa nhanh vào vai cô.

“Này” –Runa quát lên.

- “Aaaaaaaa, nhức đầu quá ... “- Rer bèn giả vờ khổ sở nói. Làm cho mọi người đang đi đường cứ nhìn chăm chăm vào cô.

“Anh lên xe đi ,em cho anh đi nhờ”- Runa đành ngồi im, để mặc tên này giờ trò. Cho đến khi về đến nhà,Rer còn lẻo đẻo đi theo, nhưng Runa đã nhanh chóng đóng cửa lại.

**

“Chị mau đến đây đi” – Tiếng bé Mika - chính là đứa bé 2 năm trước cô đã cứu , cách đây 1 tuần Max đã đưa con bé về Việt Nam. Tiếng Mika vang lên hối thúc trong điện thoại khi Runa vừa tan sở. Cô ngỡ đã xảy ra chuyện gì vội vội hối hả rồi phi xe chạy đến. Khi tìm thấy bé Mika thì mặt mày đã bơ phờ đứng thờ không ra hơi. Nhưng bé lại đi cùng Rer, đang chơi trò chơi rất vui vẻ.

Hai người họ đã quen nhau bởi vì Max đã từng đưa bé Mika về nhà họ Ám sống ,khi đó cô vẫn còn ở nước ngoài . Và giương như tình cảm giữa bé Mika có một sự gắn kết rất kì lạ và hai người làm thân rất hợp nhau.

Thấy Runa chạy đến, bé Mika liền reo lên gọi, chạy đến gần. Đứng xa xa, Rer cho hai tay vào túi quần thong dong đi tới, miệng nở nụ cười hút hồn.

-” Mau về thôi” – Runa nhìn nụ cười của kẻ đáng ghét kia thì quay lưng đi, cô sợ mình sẽ bị nụ cười ấy thu hút, bèn lạnh lùng nói.

- “Ừm, chúng ta cùng về” -Rer cười cười đáp. Rồi nhanh chóng, tay bé Mika còn kia của bé Mika nắm tay Runa, trong cả ba người như một gia đình hạnh phúc.

Mọi người nhìn họ đầy ngưỡng mộ.

- “Chị đã lâu rồi, em mới có cảm giác gia đình” – Bé Mika vui vẻ nói, ánh mắt trong sáng cực kì hạnh phúc.

Runa bất giác thấy buồn. Cảm giác gia đình cô không thể nào cho bé Mika được. Chỉ tại cô đến chậm một bước mà để cho cô bé thành kẻ không cha không mẹ thế nên cô đã rất ân hận .

Runa cũng không phản đối gì, vì cô biết dù có đuổi Rer cũng không chịu đi. Với lại có kẻ tình nguyện làm tài xế không công cho mình thì đại gì mà không nhận. Nhưng cô tự nhủ lòng, chỉ đến cửa nhà mà thôi... Nhưng cuối cùng Rer vẫn là vào nhà ăn cơm rồi mới thong thả ra về.

Hôm sau, bé Mika được Mai dẫn đi chơi bên ngoài sẽ không về nhà. Cho nên Runa cũng không vội về nhà, cô làm hết công việc rồi mới ra về. Nhưng khi vừa đến cửa nhà đã thấy một bóng người ngồi gập xuống bên cạnh cửa. Không cần nghĩ, cô cũng biết là ai. Cô lạnh nhạt nói:

- “Hôm nay không có bé Mika làm cơ cho anh vào nhà nữa đâu.”

Rer ngẩng đầu nhìn cô không trả lời, cũng không buồn nhúc nhích, trong ánh sáng mờ mờ, cô không biết rõ Rer nghĩ gì. Cô đứng ngẩng người ra một lúc rồi sau đó mở cửa bước vào nhà. Khi đóng sầm cửa lại. Cô cảm thấy có chút gì đó là lạ, không giống với Rer mọi ngày. Sau đó cô nghe tiếng thở mạnh đầy khó sở phía sau cánh cửa. Hốt hoảng Runa vội mở cửa ra, lay nhẹ RER hỏi:

-” Có phải anh lại bị đau dạ dày rồi không?”

Rer bị đau dạ dày từ rất lâu rồi đó là do di truyền từ bố của anh ấy ,mỗi khi nó bị phát tác anh sẽ khó thở và đau đớn . Những lần anh như trái tim cô như bị cứa ra từng mảnh.

- “Em đỡ anh vào nhà – Không chờ Rer trả lời, cô vội dìu cậu vào nhà.

Khi dìu Rer vào ghế sofa, cô vội nói:

- “Em đi mua thuốc cho anh.”

Nhưng Rer đã nắm tay cô kéo ngồi xuống ghế rồi ngã đầu lên chân cô.

- "Đề anh nằm nghỉ một lát sẽ khỏe thôi."

Runa đành ngoan ngoãn ngồi yên, cô dùng khăn giấy lau những giọt mồ hôi lấm tấm trên mặt cậu. Lát sau gương mặt hơi tái của Rer dịu lại có chút hồng hào, hơi thở khó nhọc cũng đều đều trở lại.

- “Đề em đi nấu chút gì cho anh ăn” – Cô dịu dàng nói.

- "Ừm!" - Rer khẽ gật đầu.

Cô liền đi nấu một chút cháo. Rer đứng tựa người bên cạnh cửa nhìn dáng vẻ lui cui của cô khẽ cười hài lòng. Lát sau tiến đến ôm chặt lấy eo cô, cảm thấy lên vai của cô, hít mùi thơm từ cháo.

- “Tôi nay anh ngủ ở đây được không” – Cậu hỏi nhẹ bên tai cô.

- “Anh có thể ra khỏi đây được rồi đó” – Cô trừng mắt nhìn cậu nói.

- “Anh là bệnh nhân mà “– Rer giả vờ yếu đuối nói – “Lỡ như anh về nhà mà lại bị đau thì sao. Nhà anh chẳng có ai cả. Còn ở đây có phòng trống mà.”

-” Vậy thì tốt nhất anh nên vào bệnh viện mà nằm” – Cô lạnh nhạt đáp Rer ra.

- “Nếu phải nằm bệnh viện thì anh thà chết còn hơn” – Rer quyết liệt cự tuyệt, rồi cậu giả vờ gập người xuống giả vờ bị đau khiến cô lo lắng, cô thở dài nói:

- “Được rồi. Ở lại thì ở lại. Ăn xong rồi nói.”

Rer cười híp cả mắt khi nghe cô đồng ý.

- “Mặt em làm sao mà khó chịu vậy” – Rer cười cười hỏi.

- “Tại vì em bị một con đĩa đeo bám suốt ngày nên khó chịu chứ sao”-Cô lườm nụ cười xảo quyết trên môi của Rer một cái rồi cong cong trả lời.

- “Có cần anh bắt nó ra giúp em không?” – RER áp sát cô, ôm chặt lấy eo cô vuốt nhẹ dọc sống lưng xuống khiến toàn thân cô đông cứng lại, tim đập loạn cả lên, mặt đỏ như gấc.

- “Không cần anh giúp” – cô xấu hổ đẩy anh ra xa nói –

“Con đĩa này mặt dày lắm.”

- “Nhưng anh biết có người mặt dày hơn” – Rer tiếp tục cười nói, giang tay ôm chặt cô lại, không cho cô có cơ hội thoát thân, sau đó hôn nhẹ lên môi cô.

Rồi từ từ liếm nhẹ vàng môi cô, lượn đi mấy vòng thăm dò, cuối cùng xông thẳng vào bên trong khoang miệng cô. Cô bị anh bất ngờ tấn công, vừa run rẩy vừa xấu hổ, lại bị cậu đùa giỡn ở đầu môi. Cô không còn sức kháng cự, chỉ đưa tay nắm chặt tay áo Rer giữ không cho bản thân khụy xuống. Rồi lại bị Rer bất ngờ tấn công vào bên trong, không kịp phòng bị, đành để mặc cái kẻ đáng ghét kia thừa thế xông lên, quét sạch bên trong, cô chỉ có thể cố gắng hít thở không khí đã bị ai kia cướp sạch.

Tới khi Rer buông cô ra, cô đã bị kẻ kia hút cạn hết sức lực rồi đành để mặc kẻ kia ôm lấy mình vuốt ve.

Rer ngồi xuống giường, đặt cô trên chân mình, đầu cô tựa vào ngực cậu. Cảm giác vừa ngọt ngào vừa hạnh phúc này khiến anh cười mãi không thôi, càng siết chặt cô vào trong vòng tay như sợ lỏng quá cô sẽ biến mất.

Cậu vuốt ve mái tóc đen mượt của cô một lát, cảm nhận sự yên bình rất ngọt ngào này. Lát sau anh cúi đầu nhìn cô cười gian nói:

- “em yêu, anh quên bắt con đĩa ra rồi.”

Cô biết ý Rer nói gì, cô đỏ bừng mặt mắng:

- “Anh đúng là đồ mặt dày.”

-” Em nói đúng rồi, da mặt anh dày thật, dày đến nỗi râu không mọc được. Không tin em sờ thử xem -Rer chẳng những không xấu hổ mà còn cười trêu .

Nói rồi anh cọ mặt mình vào má cô, hôn nhẹ lên đó rồi trượt dần xuống hóm cổ cô. Cô bị anh hôn đến đầu óc choáng váng, không còn biết gì nữa cứ để mặc Rer từng bước từng bước xâm chiếm .

Đột nhiên điện thoại reo lên, nhưng Rer làm như không nghe thấy vẫn tiếp tục cuốn lấy cô, tay mở từng nút áo của cô. Nhưng cô nghe điện thoại reo lên thì bừng tỉnh. Cô với tay cầm điện thoại nhưng anh đã chặn lại rồi thì thầm bên tai cô:

” Mặc kệ nó đi”

Nhưng cô đã đẩy Rer ra, cô vội vàng ấn nút trả lời.

- “Bé Mika, em gọi cho chị có chuyện gì?” – Giọng dịu dàng cô hỏi.

.....

“Em với chị Mai đi chơi có vui không?”

Khi Runa đang nói chuyện thì một bàn tay không yên phận vòng qua ôm lấy cô kéo vào lòng. Cái miệng hư hỏng cắn nhẹ vào vành tai cô, rồi tới chiếc cổ thanh mảnh của cô. Làm cô suýt tí nữa phát ra âm thanh của sự khoái lạc, rất may cô kìm lại được. Cô lờ mắt nhìn Rer cảnh cáo, anh đành nhe răng cười tình nghịch.

Sau khi kết thúc cuộc nói chuyện với bé Mika, cô vùng đứng dậy, cô trừng mắt nhìn Rer nói:

- "Anh mà còn giờ trò xấu ra nữa là em đuổi anh về liền đó."

- "Được rồi, được rồi anh sẽ ngoan, anh sẽ ngoan" – Rer liền giấu bég nụ cười của mình rồi đưa ra bộ mặt hối lỗi.

Cô lườm cậu một cái rồi ra lệnh:

-” Mau trở về phòng kia đi.”

- “Giường kia vừa nhỏ vừa cứng, anh nằm thấy đau cả lưng, không thoải mái chút nào – Rer vội kêu ca than thở.

Nhưng cô không dễ bị mắc lừa, cô nghe vậy liền nói:

- “Có phải ở đây nằm thoải mái hơn không?”

- “Ừm, giường vừa êm vừa rộng nằm rất thoải mái” – anh mỉm cười gật đầu.

- “Vậy em nhường anh phòng này, em đến phòng kia “

Rồi xoay người bỏ đi, chưa tới cửa thì đã nghe tiếng rên:” Ui da”. Cô xoay người lại nhìn thấy Rer đang gập người lại ôm bụng , mặt nhăn nhó. Biết thừa là anh giả vờ nhưng cô vẫn đến gần hỏi:

- “Anh đau à! “

Anh không nói chỉ gật gật đầu, cô bèn cầm điện thoại nói:

- " Không được rồi để em gọi cấp cứu đến."

- " Không cần, anh hết đau rồi – Rer vội ngăn lại.

- "Thật sao – Cô mỉm cười thấy anh trúng kế -

"Hết đau rồi thì ngủ đi "

– Nói rồi bỏ ra ngoài, mặt cái kẻ giờ trò kia một mình ở lại.

Khi Rer thức dậy, đi xuống lầu đã thấy Runa đang ngồi trầm lặng bên bàn ăn, vẻ mặt cô đầy ưu tư. Anh cảm thấy một cảm giác bất an tràn về. Cậu từ từ đi đến bên cạnh cô, kéo ghế ngồi gần cô, cô bèn nói:

- " Ăn sáng đi."

Rer cũng im lặng ngồi ăn cũng không nói gì thêm. Cậu chỉ ăn qua loa vài miếng rồi ngẩng đầu nhìn cô một cái rồi khàn giọng hỏi:

- "Em có chuyện muốn nói với anh đúng không?"

Cô từ lúc Rer đi xuống rồi ngồi kế bên cô vẫn cuối đầu im lặng. Nhưng khi nghe anh hỏi thì cô mới ngẩng đầu lên, không ngờ gặp ngay ánh mắt của Rer đang chiếu vào mình, cô bối rối chớp chớp mắt bặm môi một cái rồi mới nói:

- " Chúng ta đừng như thế này nữa. Đừng gặp nhau nữa. . ."

- "Anh không làm được" – Rer trầm giọng buông nhẹ một câu rồi quay mặt đi.

- "Rer! Chúng ta xa nhau hơn 6 năm trời, trong 6 năm đó có rất nhiều việc xảy ra, có rất nhiều việc đã thay đổi. Chuyện của anh và em ..."

- " Anh chưa từng thay đổi - Rer đã gất lên ngắt lời cô.

- "Nhưng em thì có " – Cô nhìn anh nói, mắt cô sau câu nói này thì đỏ lên, giọng nói nghe uất nghẹn.

Rer trừng trừng nhìn cô, cảm thấy tim mình rất đau, tựa hồ như đã rơi ra. Cậu nuốt nước bọt cái ực, mi mắt khẽ khép lại rồi từ từ quay mặt đi. Cô nhìn thấy biểu cảm đau đớn của anh thì thấy đau lòng vô cùng, cô cảm nhận một luồng nước đang chực trào trong vòng mắt chực rơi ra ngoài, cô vội vàng ngẩng mặt lên ngăn dòng hai dòng nước mắt.

- "Max đã từng bị rắn độc cắn, anh có biết không?"

Rer nghe Runa hỏi thì quay lại nhìn cô. MAX bị rắn độc cắn cậu có biết, nhưng đó là chuyện trước kia, khi gặp lại thì Max đã khỏe mạnh bình thường rồi. Cậu im lặng nghe cô nói tiếp.

- "chuyện hôm đó là do em, là vì em. . .Anh ấy vì cứu em mới bị."

Gương mặt Rer bỗng hơi tái khi nghe tin Runa xem chút bị nạn rồi cảm giác nhẹ nhõm trong lòng khi biết cô được Max cứu.

- "Di chứng của vết cắn đó là bàn tay phải của anh ấy rất yếu, không thể dùng sức nhiều. . ." - Cô tiếp tục kể, rồi cô đau đớn khi nghĩ đến việc vì mình mà MAX phải chịu đựng nỗi đau lớn này

“Lúc em nhìn thấy Max bất tỉnh ,thể và hô hấp khó khăn, anh có biết em khổ sở thế nào không. Em chẳng tha rằng người bị cắn đó chính là mình. Nhưng em lại an toàn, thậm chí là không có lấy một vết trầy xước. Mạng em là do MAX cứu lấy, cho nên em phải ở bên cạnh anh ấy, em không muốn làm việc

có lỗi với anh ấy, khiến anh ấy đau lòng."

Rer lặng lẽ nhắm mắt, cậu biết mình đã không còn cơ hội. Rồi anh bước ra cửa bỏ đi, còn cô ngồi gục xuống nền nhà thẫm rơi những giọt nước mắt.

Em xin lỗi...TB.....

Trái tim của em rất đau

Chỉ muốn buông tình ta ở đây

Vì cho đến giờ chẳng có ai biết em tồn tại

Những lần chào nhau bối rối

Người ở bên cạnh anh chẳng nghĩ ngờ

Lòng em lại chẳng nhẹ nhàng

Lời biệt ly buồn đến mấy cũng không thể nào làm cho em gục ngã đến mức tuyệt vọng

Chỉ là vết thương sâu một chút thôi anh à

Ngày mà anh tìm đến, em tin anh thật lòng

Và yêu em bằng những cảm xúc tự nguyện

Làm em quá yêu nên mù quáng đến yếu lòng

Là ngày chúng ta bắt đầu những sai lầm

Dù cho bây giờ trái tim anh dành hết cho em và yêu em rất nhiều

Nhưng sau này sẽ ra sao?

Em không thể cố tiếp tục nữa ...

(Chẳng bao giờ em trách anh

Chỉ biết im lặng như thế thôi

Khóc trong lòng không nói ra... mới xót xa)

Sáng nay mình em trước gương

nhớ một người em rất thương

Một người đã làm cuộc sống em khác đi rất nhiều

Nếu sau này anh vẫn thế

Thì hãy trân trọng người ở bên cạnh

Và yêu người ấy thật nhiều

Mấy ngày sau Runa bận việc công việc vì dự án sắp tới của công ty ,buổi miting đó lại đúng vào ngày kỉ niệm của cô và Rer yêu nhau . Cho nên cô đã lấy tên là ....

“Ác ma huyền bí”- MAi

“kèm một buổi lễ hội hóa trang bởi vì hôm đó là ngày hội Halloween” -Ngọc Anh cười nhí nhảnh nói

... ..

Cái tên vừa được đề ra trước phòng cuộc họp làm cho bao cánh tay tán thưởng đồng ý về ý kiến của Mai và Ngọc Anh.

“rất tốt vậy chúng ta sẽ lấy tên này đi mọi chuyện giao cho Mai với Ngọc Anh phụ trách, và bây giờ cuộc họp kết thúc”

Đột nhiên, Runa nhận được một tin nhắn:

” Em tới chưa”.

Chỉ ba từ thôi mà luôn có cảm giác ngọt ngào đến lạ thường. Cô đã hứa hôm nay sẽ đến nhà Rer làm cơm cho cậu. Hình ảnh Rer hiện ra với nụ cười rạng rỡ thu hút, luôn tỏa ra ánh hào quang ấm áp bao phủ lấy cô. Cô khẽ nhắm mắt thở dài, cô biết rằng giờ đây mình đang ích kỷ cho bản thân, bởi vì cô vẫn chọn ở bên người mình yêu. Cô nhắn một tin cho Rer:

“ Em quyết định sẽ nói rõ với Max.”

“ Anh đợi em “

Ba từ này tưởng chừng như đang mang đến cho họ một hạnh phúc mỹ mãn, nhưng không ai biết rằng, ba từ này lại là thứ khiến họ day dứt.

Khi cô quyết định đến nhà gặp MAX nói rõ tâm sự của mình, hy vọng MAX tha thứ cho sự ích kỷ của cô. Cô không gọi điện, chỉ đứng lặng lẽ chờ bên ngoài cho đến khi nụ cười ấm áp của Max hiện ra khi nhìn thấy cô. Ở cậu dường như có điều gì phiền muộn bởi hai hàng chân mày dăm chiêu châu lại, chỉ giãn ra khi nhìn thấy gương mặt cô.

[b]"Em muốn nói với anh chuyện gì à."

Runa cùng Max cùng đi uống cà phê tại một quán cà phê khá sang trọng và yên tĩnh. Runa nhấp từng ngụm cà phê thấp thỏm nhìn Max đang xem tài liệu, môi mấp máy điều gì đó nhưng rồi lại thôi. Cô cắn môi cuối đầu im lặng.

Nghe Max hỏi, cô giật thót mình như người có lỗi bị bắt quả tang, cô nhìn Max lưỡng lự nói:

"Thật ra...hôm qua Rer...anh ấy đã ngủ lại ở nhà em."

- "Vậy à "-Max khẽ cười gật đầu, trong ánh mắt chẳng hề thay đổi, cậu tiếp tục giờ tài liệu ra xem.

- "Hôm qua anh ấy bị đau dạ dày, cho nên em mới để anh ấy ở lại nhà. Anh ấy ngủ ở phòng em, em ngủ ở phòng bé Mika" – Cô vội vàng lên tiếng giải thích.

Max thấy bộ dạng hời hợt giải thích của cô thì khẽ cười nháy mắt với cô nói:

- "Anh đâu có nghi ngờ gì em, vậy sao em lại cố giải thích cho anh hiểu. Em sợ anh hiểu lắm à."

Cô khẽ gật đầu. Max cười như không cười xếp tài liệu bỏ vào trong cặp của mình rồi đứng phắt dậy nói:

- "Em đi theo anh."

Max đưa cô đi đến bệnh viện, cậu không nói gì chỉ lặng lẽ nắm tay cô kéo cô xăm xăm đi vào bên trong. Đi đến phòng của một bác sĩ, cậu không gõ cửa mà đi thẳng vào tựa hồ người bên trong vô cùng thân thiết.

Cô còn đang buồn khuâng không hiểu vì sao Max lại đưa mình vào bệnh viện, rồi cô bàng hoàng đến sững sờ khi thấy một vị bác sĩ mặc chiếc áo được sĩ trắng vô cùng quen thuộc. Người đó không ai khác chính là Hùng Sơn - bạn thân của anh trai cùng cha khác mẹ của cô 7 năm về trước.

Hùng Sơn thấy hai người xông xông vào phòng mình thì hơi sững lại, nhưng khi nhận ra Max thì liền nở nụ cười, nhưng nụ cười liền trở nên đông cứng lại khi cậu thấy người phía sau Max là ai. Cây bút trên tay cậu chực rơi thõm xuống mặt bàn lẩn long lóc. Cậu đứng bật dậy, gương mặt đã thay đổi, cả người cũng có một luồng máu nóng chạy qua khiến tim không khỏi run lên từng cơn.

Runa cũng giương mắt ngó ngang nhìn Hùng Sơn môi mấp máy ...

" Thăng này, làm gì mà bất ngờ đến sững sờ như thế hả" - Max không biết mối quan hệ giữa Hùng Sơn và Runa nên cười trêu chọc Hùng Sơn.

Nhưng rồi MAX bắt gặp ánh mắt của hai người kia, cậu sững sờ một lúc rồi cười hỏi:

" Hai người quen nhau à."

Tiếng Max làm cho hai người bọn họ thoát khỏi những giây ngỡ ngàng ban đầu. Cô bèn nhẹ nhàng cười rồi gật đầu chào Hùng Sơn nói:

"Anh Hùng Sơn! Đã lâu không gặp."

- "Chào em, đã lâu không gặp cũng đúng 6 7 năm rồi nh" – Hùng Sơn cũng mỉm cười chào Runa rồi im lặng nhưng ánh mắt cậu lại như có rất nhiều điều muốn hỏi.

" Nếu hai người đã quen biết rồi thì mình khỏi giới thiệu tên nữa. Cô ấy là bạn gái anh "-Max quay sang Runa nói

"Cậu ấy là bạn thời trung học của anh, nhưng cũng hơn anh 5 tuổi “

"Vậy à" – Cô gượng cười đáp. Cô không dám nhìn thẳng Hùng Sơn, cô biết trong lòng Hùng Sơn đang cảm thấy gì. Phần nửa đất nước này đều biết MAX và Rer là hai anh em. Và Hùng Sơn biết cô và Rer có quan hệ gì bởi vì trước đây có đợt cô gặp tai nạn mất rất nhiều máu chính Hùng Sơn đã tiếp nhận máu của Rer cho cô, nhưng bây giờ cô lại tay trong tay trở thành bạn gái MAX.

"Tìm mình có chuyện gì" – Hùng Sơn đột nhiên nhìn từ Runa sang Max hỏi.

"Mình muốn cậu nói cho cô ấy nghe về việc điều trị của cánh tay mình, để cô ấy không còn lo lắng nữa" – MAX nghe hỏi liền giải thích lí do mình đến.

Hùng Sơn nghe xong, đột nhiên hiểu ra mọi chuyện, ánh mắt không còn nhìn Runa đặt nghi vấn nữa, cậu quay sang nhìn Runa với ánh mắt nghiêm túc:

"Cho đến hiện nay thì bàn tay của Max đã hoàn toàn hồi phục rồi, có thể sinh hoạt bình thường rồi. Cậu ấy không cần phải đến bệnh viện nữa, chỉ thỉnh thoảng ở nhà tập vật lý trị liệu một chút thôi. Em không cần lo lắng nữa."

-"Vậy sao" – CÔ reo lên, ánh mắt thoáng mừng rỡ.

Hùng Sơn bèn gật đầu xác nhận, nhưng ánh mắt cậu ném cho Max một cái nhìn cảnh cáo, Max hiểu ý chỉ khẽ gật đầu.

"Runa! Có biết lí do anh đưa em đi gặp bác sĩ là gì không?" – MAX đột nhiên hỏi khi đưa Runa quay lại công ty.

Cô quay sang nhìn Max chớp chớp mắt vài cái rồi lắc đầu.

"Bởi vì, anh không muốn em vì bồn phận mà ở bên anh. Anh không muốn em vì cảm thấy nợ anh mới ở bên anh. Nếu lúc trước em nợ anh thì bây giờ em đã trả hết nợ rồi. Tay anh đã bình thường trở lại."

Sau đó MAX im lặng nhìn cô nói tiếp:

"Đúng là mỗi khi em và Rer ở bên cạnh nhau, anh đều biết và cũng rất đau lòng. Nhưng em có biết không, anh chỉ vì câu nói của em năm xưa hỏi mà em theo đuổi Rer mà Rer lại vô tâm với em." Bây giờ em không thể trao trái tim mình cho anh, nhưng trong lòng em có anh" – Max lặp lại câu nói năm xưa của cô

.- "Chính vì câu nói này của em mà anh quyết định giữ em bên cạnh mình. Quyết định đào tạo em làm sát thủ. Anh biết hình bóng Rer trong lòng em quá lớn, nhưng dù sao trong một góc nào đó của em có hình bóng của anh. Cho nên anh muốn dùng thời gian và tâm tư mình để làm hình bóng của anh trong lòng em lớn dần lên. Vì vậy anh quyết định cùng Rer cạnh tranh công bằng."

Cô kinh ngạc nhìn Max, cậu không nhìn cô mà nhìn thẳng về phía trước.

"Em đã không còn nợ anh, cho nên em có quyền tự do lựa chọn."

.

"Sao em đến mà không gọi cho anh?" – Max nhìn gương mặt hơi tái vì lạnh của cô thương xót trách.

"Em để quên chìa khóa ở nhà. Lại sợ anh bận họp nên em không làm phiền." – Cô cười nói.

"Vào nhà đi" – MAX vội giục, cậu sợ cô lại bị lạnh. Tay đưa vào túi lấy vội chìa khóa ra tra vào ổ. Nhưng chìa khóa lại bất ngờ rơi xuống. Max thoáng sửng người, cậu lo sợ cô phát hiện được điều gì đó, bèn giả vờ nói:

"Em xem, đến tay anh còn bị lạnh run mà cầm chìa khóa cũng không xong, vậy mà em lại đứng bên ngoài lâu như vậy."

Cô còn đang suy nghĩ phải bắt đầu sao với MAX nên không chú ý đến thái độ lúng túng của cậu khi làm rơi chìa khóa thì nghe Max hỏi cô giật mình rồi nói:

"Không sao mà. Thôi vào nhà đi anh."

Cửa nhà được mở ra, MAX vội kéo cô vào trong đẩy cô ngồi ghế phụ lên người cô một tấm chăn, điều chỉnh lại điều hòa cho ấm và đi rót cho cô một ly trà nóng. Thái độ quan tâm của MAX làm cô không sao mở lời được.

Cô cuối cùng chỉ trò chuyện vài câu với MAX, đến tối MAX đưa cô về mà cô vẫn không thể mở lời được. Khi về đến nhà, cô xuống xe, cô hít một hơi thật sâu quyết định nói rõ thì Max đột ngột ôm chặt lấy cô, giọng khàn buồn thảm vô cùng nói:

"Runa, anh chẳng còn gì cả, chỉ còn có em thôi. Xin em, đừng rời xa anh có được không?"

Lời nói tha thiết khiến trái tim vừa căng phồng đầy quyết tâm của cô bị xẹp xuống. Làm sao cô nỡ nói ra những lời tuyệt tình gây đau đớn cho anh vào lúc này được chứ. Cô lặng lẽ gật đầu. Max đẩy cô ra rồi cười vượt mũi cô nói:

"Anh đùa thôi, em mau vào nhà đi."

Lúc nói, đôi mắt Max chất chứa nhiều tâm sự thâm kín của sự đau thương và mất mát, nhưng cô không biết là chuyện gì, cô định hỏi thì Max đã lái xe đi

mất

Cry hẹn gặp Runa nói có chuyện muốn nói với cô, cô cũng không thể đoán ra là chuyện gì mà cũng đã lâu rồi cô với Cry vẫn chưa gặp nhau và nói chuyện chỉ với nhau thế nên cô rất vui về đi gặp con bé. Hai người cùng hẹn ở một quán bar. Khi cô đến thì Cry đã có mặt ở đó, trên bàn đã có hai chai bia uống cạn. Đường như Cry đã đến rất sớm, về mặt cô chìm vào trầm tư, đáng về cô động khi cô nhìn chăm chú vào ly bia đã cạn đá trên tay mình. Thấy Runa tiến tới, Cry bèn ngược đầu nhìn lên, thái độ dứt khoát mạnh mẽ, dường như cô đã trải qua một quãng thời gian khá lâu mới có thể quyết tâm

“Sao em lại uống nhiều như vậy?”

Cry không trả lời mà đợi Runa ngồi xuống và gọi nước, Cry mới nhìn thẳng cô hạ giọng nói:

"Chị, em có chuyện muốn nói với chị".

" chuyện gì vậy? đã xảy ra chuyện gì với em sao Cry" – Cô liền gật đầu, thái độ có chút hốt hoảng.

"Không em không sao. Điều em muốn nói với chị là về anh MAX"

“Max ? chuyện gì?”

" anh ấy yêu chị .. "– Cry nói lên một cách bình thản gương mặt có chút buồn bã.

Cô chỉ cười không nói gì cả.

" Max là một chàng trai tốt. Anh ấy xứng đáng được nhiều người ngưỡng mộ " -Cô gật đầu tỏ vẻ hiểu.

"Nhưng người có thể làm anh ấy chú ý chỉ có một mình chị mà thôi".

Cô ngẩng đầu nhìn Cry, đôi mắt cô chứa đầy u buồn, đôi mắt Cry cũng vậy. Cô cảm thấy tim rất nhói đau. 'Con bé yêu MAX' Cô được những người phụ nữ yêu MAX ghen tỵ, nhưng cô lại có lòng rủi bỏ anh, nỗi hổ thẹn trong lòng cô lại dâng lên.

“em yêu anh ấy...đúng không Cry”

Tất nhiên là Cry biết thế nào chị cô cũng biết được chuyện này, Cry chỉ nhắm mắt lại uống nốt ngụm bia trong cốc rồi từng giọt nước mắt rơi xuống. Run bâng hoàng lặng lẽ thờ dài vậy chẳng nhẽ là cô cướp đi hạnh phúc của em gái mình ư ? Cô cắn chặt môi.

" Thật ra, Max đã giấu chị một chuyện,em cũng chỉ được biết gần đây thôi" – Cry nhìn cô, trong đáy mắt thể hiện sự quyết tâm lần nữa .

“Tay anh ấy thật sự chưa khỏi mà còn có dấu hiệu nghiêm trọng hơn. Nếu chữa không khéo thì có khả năng bị liệt mãi mãi.”

Cô như người vừa bị sét đánh trúng toàn thân khiến cả cơ thể bị tê liệt, rồi như một luồng điện chạy qua khiến cả người run lên bần bật, tim cũng vì thế mà trở nên rối loạn đầu óc quay cuồng. Hai chân cứ run lên như thể đã bị ai đó rút mất gân. Bàn tay nhúc nhích vì run không sao kiểm soát được. Lát sau cô cố gắng để hỏi lại, môi cũng khẽ run khiến cho lời nói bị đứm quãng:

" Lòi em. . .vừa nói..là ...sự thật ...sao?"

" Đúng vậy "

Cô cảm thấy dường như sức lực còn lại trong thân thể đã bị rút cạn.

"Nhưng mà chính anh Hùng Sơn đã nói với chị là tay Max đã không sao rồi. Anh ấy là một bác sĩ giỏi, lẽ nào anh ấy đã chuẩn đoán sai" – Cô không dám tin vào những điều mình vừa nghe thấy, cô liền đưa ra chứng cứ để biện giải.

"Hùng Sơn là một bác sĩ giỏi, nhưng đồng thời cũng là một người bạn tốt. Bạn bè giúp đỡ nhau giấu giếm cũng là lẽ thường. Chẳng lẽ đến lời em chị cũng không tin sao?" –Cry chậm rãi nói.

Nước mắt Runa đột nhiên rơi ra lúc nào cũng không hay.

" Cho nên em, em cầu xin chị, cầu xin chị hãy ở bên cạnh anh ấy đừng rời xa anh ấy "– Cry quỳ xuống xin cô..

“Runa anh chẳng còn gì cả, chỉ còn có em thôi. Xin em, đừng rời xa anh có được không?” Câu nói hôm trước như vang vọng vào tai cô. Là vì việc này sao, là vì việc này cho nên lúc đó anh đã đau buồn đến như thế sao?

Nhưng chợt một ý nghĩ lướt qua trong đầu cô. Chuyện cánh tay và chuyện hôm đó dường như là hai chuyện khác nhau. Đã có một chuyện gì đó xảy ra khiến cho Vĩnh Thành kích động đến như vậy.

"chị có biết vì sao Max lại cho em tự do lựa chọn ở bên anh ấy hay Rer hay không?" –Cry đột nhiên hỏi, nhưng không đợi cô trả lời bèn nói tiếp

"Là vì anh ấy đã nhìn thấy em lo lắng cho Rer nhất nhiều lần. Max đã cho chị và Rer rất nhiều cơ hội ở bên nhau. Và giờ cho chị sự lựa chọn. Cho nên

xin chị đừng trở về bên Rer mà rời xa Max có được không? .”

"Cry, em yêu Max, sao lại muốn chị và anh ấy ở bên nhau?"

Cry nghe cô hỏi thì cũng cười buồn rồi trả lời:

"Phải em yêu anh ấy. Nhưng chị, một cô gái thông minh như em chắc hiểu đạo lý” Yêu một người là muốn cho người mình yêu hạnh phúc”

"Không phải vì em ghét anh Rer mà bởi vì nếu không thấy Max được hạnh phúc thì em cũng sẽ không sống nổi nữa .Cho nên em sẽ không vì sự ích kỷ chiếm hữu mà bám lấy anh ấy. Vì người em yêu em sẵn sàng đứng bên cạnh giúp đỡ, vực anh đứng dậy, gánh chịu mọi đau buồn bất hạnh cho anh ấy. Em biết khi yêu cầu chị ở bên cạnh Max là rất ích kỷ vì chị yêu Rer. Nhưng em không nỡ nhìn anh ấy đau khổ, cho nên em quyết định nói ra sự việc lần này. "

Sau khi tạm biệt Cry, cô yêu cầu Cry đừng nói với MAX là cô đã biết tất cả sự thật. Cô cứ thế đi như kẻ mất hồn, lang thang dọc trên con đường, cô không chú ý đến người đi đối diện mình, cô vô ý va phải một người đi đường, người đó nhìn cô định mắng, nhưng bắt gặp đôi mắt vô hồn gương mặt trắng bệch của cô thì nhẩn nhé cuối xuống nhặt chùm chìa khóa bị rơi xuống lên lạng lẽ bỏ đi.

Cô nhìn chùm chìa khóa trên tay người đó, bất giác nhớ lại lúc MAX làm rơi chìa khóa. Những giọt nước mắt vừa cạn lại tiếp tục rơi, sao cô lại không để ý, có rất nhiều việc cho thấy tay Max không bình thường nhưng vì cô quá vui mừng, cảm giác tội lỗi trong lòng nhẹ đi khi biết tay cậu đã bình phục nên đã chối bỏ những sự việc đó.

Bây giờ cô biết được sự thật rồi, sự đau khổ chồng chất lên nhau. Nếu cô đến với Max thì Rer sẽ ra sao. Cô từng làm tim anh tan vỡ một lần, giờ đây cô lại cho cậu một tia hy vọng, lẽ nào lại tiếp tục dập tắt hy vọng của cậu. Nhưng nếu cô chọn Rer thì nỗi đau mà Max phải gánh chịu sẽ khiến cô day dứt không yên.

Hùng Sơn đang làm xem nốt số hồ sơ bệnh án của hôm nay thì cánh cửa phòng cậu bật mở.

Runa bước vào với đôi mắt vừa đau buồn vừa giận dữ tiến lại phía bàn cậu ngồi.Hùng Sơn thấy cô tự tiện xông vào phòng cậu mà không báo trước lại nhìn thấy vẻ mặt của cô thì trong lòng cảm thấy bất an vô cùng. Cậu nhìn cô đợi chờ. Nhưng ánh mắt cô đột nhiên trở thành van nài khi hai chân cô khụy xuống quỳ xuống trước mặt cậu.

Hùng Sơn giật nảy mình trước hành động của cô, cậu vội bật dậy chạy đến nắm tay Runa kéo cô đứng dậy hỏi:

"Runa em sao vậy, đã xảy ra chuyện gì. Mau đứng lên đi."

Cô lắc đầu rút tay khỏi tay Hùng Sơn, nước mắt rơi xuống, cô nói trong tiếng nức:

“Hùng Sơn! Em xin anh hãy nói rõ bệnh tình của Max cho em biết có được không?"

" Em đứng dậy trước đi rồi nói"— Hùng Sơn thở dài nói rồi dứt khoát kéo tay cô đứng dậy.

Runa bước ra khỏi bệnh viện trong trạng thái mơ hồ không sức sống. Cái sự thật mà cô không dám tin, cái sự thật mà cô đã đi tìm đáp án cuối cùng cũng được làm rõ.Cô bị sự giằng xé trong lòng làm đau đớn khôn cùng. Lời Hùng Sơn cứ vang vọng bên tai cô:

“Thật ra lần trước Max đi công tác, thật chất là đi khám lại cánh tay của cậu ấy. Vốn dĩ cần phải phẫu thuật lại thêm vài lần nữa, nhưng khi cậu ấy trở về lại là lúc em xảy ra chuyện. Cho nên cậu ấy đã bỏ qua cơ hội phẫu thuật cho bản thân, cậu ấy không nỡ rời bỏ em trong lúc em khó khăn thế này.”

Ngay lúc đó, Rer nhấn tin đến.

Vẫn chỉ có 3 chữ:

“ Anh chờ em”.

Trước đây ba chữ này khiến cô cảm thấy ngọt ngào vô cùng, nhưng giờ đây ba chữ này như một nhát dao chém thẳng vào tim cô, chẻ nó ra làm hai phần. Dù cô chọn phần nào thì vẫn cảm thấy đau đớn vô cùng, bởi vì cả hai đều là tim của chính cô.

Bạn đang đọc truyện *Tội Cho Cô Gái Đó* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.